НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ
Крагујевачке

Година III, Број 93 | Излазе четвртком | Цена 50 дин. | www.kragujevacke.rs | 17. фебруар 2011. године

ISSN 1821-1550

Недељне новине *Крагујевачке* у сарадњи са Издавачком кућом *Алнари* и *Лагуна* награђују
2 x 2
КЊИГЕ НА ПОКЛОН
стр.16-17.

УВОДНИК

Наказа од новина

Пише Мирослав Јовановић

Прошлог четвртка, под датумом 10. фебруар 2011. године, у јавној продаји појавио се у измењеном паковању недељни лист „Светлост”, додуше не у ранојутарњој тури када и све новине, већ са кашњењем од неколико сати, али то не умањује његов (скоро па) историјски значај. Те примерке листа у што већем броју треба сачувати и архивирати као егземплар. Као досад невиђени пример негације штампе или „антиштампе”, који у свим новинарским школама треба презентовати уз императивну поуку: овако нипошто не треба правити новине.

Ову наказу, која потврђује да папир трпи све, а ипак се сврстава у медиј јавног информисања, у одсуству новинара, уредника и графичара који су у штрајку јер им „газде” годину дана не дају плате, као главни и одговорни уредник потписао је Гвозден Јовановић, један од тих „газда”, члан трочланог конзорцијума који је купио „Светлост” 2007. године. На молбу новинара да се професионално легитимише, тада је одговорио да је - политичар. Елем, нови самопрокламовани ГЛОДУР сад се хвали да је последњи број „Светлости” урадио „уз помоћ пријатеља”. Они су потписани са Преподобни Софронијe, БраК, Гига Моравац, Тајм Расбел, Радиша Павловић („стари вукови” или нове наде новинарства - суд је на јавности), а њихове рубрике неодољиво подсећају на писмене саставе из српског у вечерњим школама за описмењавање одраслих.

Не практикује се да једне новине вреднују друге, тим пре ако су конкурентске, али ово није гледање преко плота у туђе двориште, већ реаговање ради одбране ионако девастиране новинарске професије. Немоћ ове струке, по дефиницији важне и врло одговорне, очитала се и током неколико протеклих дана јер се од тзв. „посленика јавне речи” није могао чути ниједан гласан и јасан став да је прошлонедељно издање новина „Светлост” дно дна и апсолутна антипропаганда штампе, која је ипак цивилизацијска тековина. Новине с главним и одговорним уредником Гвозеном Јовановићем и „писцима” чије шкработине немају ни једну додирну тачку с јавним информисањем и његовим постулатима стварају осећај пораза и стида сваког, макар и до пола, медијског професионалца. „Гвозденка” - као поруга „Светлости”, а не надев од миља, није ни за спрдњу, ни за комику, нити сеирање или злурадости, већ за голему бригу: докле такав дилетантизам може ићи? Бојим се да је већ стигао до под грло, док струковна удружења ћуте, државни Савет за штампу (боље рећи београдски јер су га попуниле све саме престоничке мудре главе) постоји само на папиру, већина других редакција и новинара „гледа само своја посла”.

Својевремено је било помена да за сва медијска занимања треба да се уведу лиценце, али већ тада је у професији било довољно „залуталих” и приучених да је предлог у старту пропао. Зато су данас у већем броју информативних кућа новинарски професионалци немоћна мањина, а могуће је, ево видимо, да се као главни уредник новина, које имају традицију, а имале су и углед, титулише аматер чији је највећи радни домет био тровање буба и гамади. Сада дератизује новинске ступце.

А све је, у ствари, рђав наставак хаотичне и неконтролисане приватизације медија. Власник је могао да постане свако ко је избројао неку мизерну своту новца, свог или туђег, могло је и „прљавог”, и зато у Србији данас нема примера добре приватизације неког листа, радија или телевизије. Прво је свака шуша могла да постане медијски газда, а кад већ газдује, себи може да удели свако звање и функцију. Регулатива је таква да за то нема никаквог ограничења.

П.С. Цела екипа „Крагујевачких” захвална је Гвоздену Јовановићу што је био лак за „читање”, па је двадесет људи на време утекло његовом ГЛОДУРисању.

Изложени Устави Кнежевине и Краљевине Србије

Поново у месту рођења

ОКРУГЛИ СТО О РЕГИОНАЛИЗАЦИЈИ

Средити локал па правити регионе

страна 5.

ШТРАЈК НОВИНАРА „СВЕТЛОСТИ”

Од бренда до пропасти

страна 7.

ПРВИ ПУТ ПРИМЕЊЕНА НОВА ТЕРАПИЈА

Метализа спасава живот

страна 10.

Карикатура: Горан Миленковић

АНКЕТА ДА СЕ ВИ ПИТАТЕ, КОГ МИНИСТРА ИЗ ВЛАДЕ СРБИЈЕ БИСТЕ ЗАМЕНИЛИ?

М. Игњатовић

Добрић Милосављевић, пензионер:
- За смену има их доста, Светозар Чиплић први.

Милун Михајловић, пољопривредник:
- Влада се највише огрешила о пољопривредне пензионере, а Динкића бих првог сменио.

Ивана Којић, туристички водич:
- Председника државе, председника Владе....

Ђорђе Недељковић, аутомеханичар:
- У пакету бих их сменио, сви су подбацили.

Бисерка Миленковић, професор:
- Жарко Обрадовић на челу, а сви остали за њим.

Миодраг Милосављевић, возач:
- Динкића бих првог, јер нас је преварио.

Александар Срејић, професор:
- Динкића, због неиспуњених обећања.

Славица Мицић, бравар:
- Све, на челу са Борисом.

Војислав Васиљевић, пољопривредник:
- И пет министарства за нашу земљу је много. Превише је и министара и њихових свита.

ДРУГА СТРАНА

Пасош у руке

Пише Драган Рајичић

Да имамо шта да једемо, овај државни галиматијас био би чак и забаван. Овако, биће да је нама ђаво однео шалу. Осмех у Србији је и иначе одавно најдефицитарнији производ. Поред оваквих управљача наших живота могу да смеју само лудаци, поготову ако су видели нову цену брашна!

Шта имамо данас? Данас смо ушли у фазу кад сви актери наше политичке сцене говоре извесну истину. Ајмо редом!

Легендарни министар Динкић тврди да ова Влада не одлучује ни о чему, већ да се за све пита председник Тадић. Је ли то поменута легенда открила рупу на саксији? Наравно да није, рупа зјапи одавно, али њему је из неких разлога сад дошло да свом коалиционом партнеру залепи шамарчину која би сваког ко има образ бацила или у најхитнију реконструкцију или у моменталну оставку. Мора да је Млађо приметио да брод којим овако кормиларе плови у погрешном правцу јер се растојање између њихове палубе и дна мочваре у којој су се заглибили нагло смањује.

Легендарни борци за европске цене струје и свега осталог, из Демократске странке, одговарају, и то с правом, да није у реду да их министар Динкић шамара преко медија, већ да своје проблеме треба да реше на самој Влади. Динкић ту треба да изнесе шта га боли, премијер Цветковић би га лепо саслушао, онда би окренуо председника Тадића, саслушао и њега и тада би му се такорећи само казало шта даље. А што се већ нису реконструисали? Па како да се реконструишу, кад више не могу ни да се саставе!

Легендарни социјалисти, који су поново на власти само што сада немају ништа са собом, се, пак, с правом, не узбуђују много ни због дешавања у Влади ни због беде у народу. Они за своје министре уопште не стрепе јер знају да међу њима има и оних који су избегли робију, а да неће реконструкцију. А што се тиче сиротиње раје и ту су у праву. Оно што је ономад било на протестном митингу ипак је мало. Они бар знају да од улице нема вајде док на њу не изађе бар пола милиона. Само су они својом политиком толико народа успели да окупе, али, оправдано се надају, док се историја не понови њима ће исцурети мандат.

Легендарни Николић с пуним правом тврди да време ради за његову странку јер је ова власт изгубила сваки легитимитет. Но, како ће он да реши било који од проблема који нас даве - то ни никоме још није успео да објасни. Из конкуренције стижу опаске да господа Николић и Вучић заправо тек кад дођу на власт могу да покажу шта све то не могу. Зато, живи били па то не гледали!

Легендарни Чеда више није само за промене, него, с правом, тврди да је Србији неопходан преокрет. Питање је само на коју страну ће он са својим џиповима и Јовом Капичићем у њему да нам га преокрене. Ако се волана дочепа и Јово имам утисак да нам ни Голи оток не гине.

У праву је и легендарни Коштуница зато што је од свега дигао руке. Изгледа да је напокон и он схватио да од онога за шта се он ухвати ионако нема ништа.

У праву су, дабоме, и они који ових дана тврде да су све послепетооктобарске владе, у којима је седела већина побројаних актера, учествовале или макар толерисале силне пљачке наших џепова и да због тога никоме није фалила длака с главе, а камоли цела глава.

Па, ако данас овако стоје ствари, о чему ми онда овде уопште причамо? О реконструкцији Владе, новим изборима, преокрету? Та, идите молим вас! Да ми нешто променимо изборима док су овакви играчи на њима - то је чиста утопија. Право питање за нас није више како да променимо стање у земљи него како да променимо државу. Што ће рећи, памет у главу, пасош у руке!

„ЗАЈЕДНО ЗА ШУМАДИЈУ” ПРОЗИВА ДЕМОКРАТСКУ СТРАНКУ ЗА ПРОЦЕНУ ВРЕДНОСТИ КАСАРНЕ „ВОЈВОДА ПУТНИК”

Политичка *цена* од 30 милиона евра

За неуспех преговора око размене Касарне „Војвода Путник” званичници градске владајуће странке оптужују кадрове ДС-а, јер они воде градску Филијалу Пореске управе, која је дала нереално високу процену имовине војног објекта, а иза свега се крије политичка нетрпељивост и демагогија. Порезници, међутим, тврде да је све рађено „у строго прописаним законским условима”

Пише Милош Пантић

КАСАРНА ПРОЦЕЊЕНА НА ТРИДЕСЕТ МИЛИОНА ЕВРА

Да у овом тренутку нема ништа од размене Касарне „Војвода Путник” између града и Војске Србије сазнало се протекле недеље. Из градске управе саопштено је да је крагујевачка Филијала Пореске управе дала процену имовине овог војног објекта од чак 30 милиона евра, што је за град астрономска цифра коју нема могућности да плати.

Странка „Заједно за Шумадију” отишла је корак даље и на конференцији за штампу 11. фебруара за неуспех преговора о касарни директно прозвала Демократску странку. Потпредседник странке и уједно члан Градског већа за инвестиције и развој Небојша Васиљевић изјавио је да је све запело због тога што је касарна у центру Крагујевца постала предмет политике, нетрпељивости и демагогије, уместо да у првом плану буде интерес града и грађана. На питање новинара ко то уплиће политику и показује нетрпељивост, он је одговорио да је директорка Филијале Порске управе у Крагујевцу Олга Милојевић члан ДС-а и да је из тога јасно о чему се ради.

- Пре четири године из исте Филијале Пореске управе, коју су тада такође водили кадрови из ДС-а, дошла је процена имовине касарне на четири и по милиона евра. Та процена је за све ово време стајала у фијоци Пореске управе, да би се сада изашло са новом која је неодржива, каже Васиљевић.

Зашто политика?

Пре само шест месеци градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић и министар одбране Драган Шутановац изјавили су да преговори око размене касарне теку добро и да су врло близу коначног споразума. По објашњењу Васиљевића, у тренутку када су дате ове изјаве процена од 30 милиона евра није била позната, већ је дошла касније.

- Градоначелник је дао такву изјаву јер је полазио од тога да су сви добронамерни и да остављају политику по страни. Очигледно је да друга страна не размишља на тај начин, јер другог оправдања нема, каже потпредседник „Заједно”.

Он потом објашњава и зашто се, по мишљењу његове странке, у овај проблем уплела политика. Када се посматра развој Крагујевца са припајањем касарне граду заокружио би се комплекс „Милошев венац”, јер би се на овај простор изместила садашња Градска тржница, а ту би се изградили и други објекти јавне намене, као што је нова гаража и зграде за потребе институција културе. Све то захтевало би и трасирање нове саобраћајнице која треба да повеже Даничићеву и Улицу кнеза Милоша. Заокруживање концепта „Милошев венац” омогућило би да Крагујевац уђе у нову фазу развоја, а то изгледа некоме не одговара, тврди Васиљевић.

У покушају да сазнамо како је крагујевачка Филијала за четири године дала процену имовине која је осам пута већа и како коментаришу став „Заједно” да иза овога стоји политика, обратили смо се Републичкој Пореској управи. Из њиховог Одељења за комуникацију добили смо одговор да је процена имовине заснована на реалним показатељима о вредности непокретности на тржишту.

„Пореска управа обавља процену тржишне вредности непокретности у строго прописаним законским условима. У овом поступку управа користи податке о тржишним вредностима непокретности чији је промет већ извршен на истим или сличним локацијама, исте или сличне структуре. Та процена не може бити резултат паушалне процене било ког појединца”, каже се у одговору Одељења за комуникације.

Мешање баба и жаба

Очигледно је да је крагујевачка Филијала Пореске управе дошла до процене да ар војног комплекса, који заузима око девет хектара, вреди нешто више од 30.000 евра на основу цена које су за ар платили инвеститори стамбене градње у оближњем насељу Колонија, где објекте граде „Нелт” и грчки „Глобал”. Међутим, примена ових цена на земљиште касарне је, по Васиљевићу, мешање „баба и жаба”.

САДАШЊА ПРОЦЕНА ПОРЕСКЕ УПРАВЕ ЈЕ НЕОДРЖИВА: НЕБОЈША ВАСИЉЕВИЋ

- Ту се ради о неуважавању тржишних мерила и то је елементарно незнање. Сваку локацију продаје капацитет онога што на њој може да се гради и не може да се примени иста цена као у Колонији, где су комплетне парцеле намењене изградњи стамбених зграда. Овде и врапци знају да град на локацији касарне планира да изгради објекте јавне намене и саобраћајницу, а само један део парцеле био би намењен стамбеној изградњи. Само улица која треба да се просече кроз тај комлекс била би дужине 300 до 400 метара и у њу би морало да се инвестира 3,5 милиона евра. Зато је неодрживо да се примени принцип као, на пример, у београдској касарни „Степа Степановић” на Вождовцу, која је цела намењена изградњи станова, каже Васиљевић.

Он додаје да ће план како ће се овај комплекс урбанистички решити бити дефинисан израдом детаљног плана регулације, а то што тај план у овом тренутку још није урађен не представља никакву сметњу, јер је Генералним планом дат оквир шта све овде треба изградити. То практично значи да је немогуће да Министарство одбране или Влада одлуче да овај војни комлекс продају на тржишту инвеститорима који би овде градили искључиво станове, јер детаљни план доносе надлежне градске службе, које су већ планирале како земљиште треба да се искористи. И да се оствари овакав сценарио, Васиљевић каже да тај комлекс никада не би могао да буде продат за 30 милиона евра и да је у шали рекао да ће, ако нађу купца за те паре, „да поједе пола Београда”.

Сукоб градске власти и Министарства одбране око размене касарне можда би још остао иза кулиса да чланови Удружења војних бескућника из Крагујевца нису 8. фебруара протестовали испред касарне Грошница. Они су се позвали на обећање министра Драгана Шутановца, које им је дао на састанку 22. децембра прошле године, да ће се питање пензионисаних официра без станова решавати продајом војне имовине.

Став градске власти је да се стамбено збрињавање ових војних лица не решава у Грошници, која је намењена кооперантима „Фијата”, већ да решење њиховог проблема лежи у коначној размени касарне „Војвода Путник” са градом. Председник Градског одбора овог удружења Алаксандар Јанковић каже да о додели станова војним пензионерима, којих има око 90 у овом Удружењу, одлучују службе у Министарству одбране, које су све „војне бескућнике” разврстале по групама и градовима.

Шта је рекао министар

Међу најугрженијима је 15 породица које су смештене у бившој кухињи и трпезарији Касарне „Војвода Путник” и шест породица у Касарни „Милан Благојевић”. То су официри избегли са простора бивше Југославије. Јанковић каже да може да се деси да дође до размене касарне „Војвода Путник” са градом, а да војне комисије по својим ранг листама доделе станове само једном делу њих. То би значило да се преостале породица из касарне иселе на улицу.

- Градоначелник Стевановић је ранијих година говорио да је наше стамбено питање проблем Министарства одбране, али на састанку са нама пре годину дана рекао је да смо ми грађани овог града и комшије којима треба град да помогне. Он је нама рекао да је могуће решити стамбено питање свих 90 наших чланова ако дође до споразума са Војском о размени касарне. Сада видимо да је то стопирано и чини ми се да је све ово политика у најгорем смислу око тога коме би припале заслуге за решење овог проблема, сматра Јанковић.

Председник Удружења војних бескућника Крагујевца Миливоје Симић, официр у пензији избегао из Словеније, био је на разговору делегације овог Удружења на нивоу Србије са министром Шутановцем 22. децембра прошле године у Београду. Симић тврди да је на питање шта кочи размену касарне са градом Крагујевцом Шутановац одговорио отприлике овако: „Градоначелник хоће да добије касарну џабе, јер тамо намерава да прави градски парк, а је не могу да дајем војну имовину џабе.” Симић је огорчен на министра војног што је рекао да ће се њихов стамбени проблем решавати продајом војних објеката, али већ на примеру Грошнице је обећање прекршио.

Небојша Васиљевић каже да су у овом тренутку преговори града и Министарства одбране око касарне у центру Крагујевца прекинути, а да ли ће се и када наставити - не зна се.

- Ми ћемо наставити да се преко надлежних институција боримо да се постигне решење за овај проблем. Јасно је да је Министарство одбране остало при верзији да треба да се прихвати процена Пореске управе. Та процена је нереална, нетржишна и некоректна према грађанима Крагујевца, који Војску сматрају за један од битних чинилаца у држави, а она преко свог министра показује да нема осећај за потребе овог града, закључује Васиљевић.

Све ове оптужбе и сумњичења преговарача око касарне догађају се између странака које су у коалицији и у градској власти и у републичкој Скупштини. Потпредседник „Заједно” јавно је позвао одборнике ДС-а да учине напор ка решењу проблема касарне, уз поруку да свака политичка острашћеност мора да има кочнице.

Крагујевачке

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ „КРАГУЈЕВАЧКЕ” ► **Оснивач и издавач** „Јавност” д.о.о., Крагујевац, Бранка Радичевића 9 ► **Директор** Анкица Весић ► **Главни и одговорни уредник** Мирослав Јовановић ► **Редакција** Милош Пантић (заменик гл. уредника), Маргита Цветковић, Слободан Цупарић, Гордана Божић, Милутин Ђевић, Елизабета Јовановић, Александар Јокићевић, Зоран Мишић, Марија Обреновић, Вук Павловић (уредник спорта, sport@kragujevacke.rs), Милош Игњатовић (фоторепортер) ► **Графичка редакција** Иван Танић, Александар Димитријевић, Драган Минаковић ► **Сарадници** Милутин Марковић, Горан Миленковић, Драган Рајичић, Јаворка Станојевић, Никола Стефановић, Мирослав Чер, Милорад Јевтовић ► **Маркетинг** Зоран Костић, Јелена Станковић, Миливоје Јевтић (marketing@kragujevacke.rs) ► **Секретар редакције** Дивна Драгутиновић ► **Рачуноводство** Душанка Танић ► **Телефони** 333-111, 333-116 и 337-326 ► **Штампа** „ГРАФОСТИЛ” Крагујевац ► **e-mail: redakcija@kragujevacke.rs**

СКУПШТИНА ЛИБЕРАЛНО-ДЕМОКРАТСКЕ ПАРТИЈЕ

Преокрет, а не препуцавање

Није Србија у 2011. години талац неког Мубарака да бисмо на улицама тражили своју срећу. Политички живот треба да се врати у институције, оне морају бити ефикасне, а странке су дужне да затровану политику повуку из друштва које су готово уништиле, рекао у Крагујевцу Чедомир Јовановић

СКУПШТИНА ЛДП-А У КЊАЖЕВСКО-СРПСКОМ ТЕАТРУ

Крагујевачки елдепеовци су минуле седмице изабрали ново руководство - менаџера ове политичке организације и њен Градски одбор. Одмах после пребројавања гласова на Другој редовној скупштини ГО ЛДП, одржаној у Књажевско-српском театру у Крагујевцу, присутнима се обратио нови менаџер Зоран Тодоровић, професор на овдашњем Медицинском факултету, који је рекао:

- Први пут смо овде на сцени позоришта, али мислим да нећемо да будемо глумци, нећемо да глумимо него да радимо. Ја то и очекујем од овог тима и сматрам да једино заједнички можемо успети. Иначе, у будућем раду морамо омасовити наш одбор, створити посебне одборе за поједине делатности, где ћемо ангажовати људе од повереља.

Потом је нови „први човек" крагујевачких елдепеоваца поздравио представнике локалних странака који су присуствовали овој скупштини, а међу гостима су виђене и Славица Ђукић-Дејановић, председница републичког парламента и Наташа Мићић, потпредседница ЛДП-а.

Спречити пропаст

Салом крагујевачког позоришта проломио се дуготрајан аплауз када се на бини појавио Чедомир Јовановић:

- Ми смо у центру Шумадије, који је био политичка, индустријска и културна престоница Србије и који је данас, нажалост, најјаснија слика пропасти државе чији смо грађани. А каква је судбина нас као људи ако нам земља у којој живимо пропада?! Ако смо се овде окупљали пре 15 или 20 година као следбеници неких идеја, наша је грађанска обавеза данас и да кажемо једни другима истину, а да онда покушамо да урадимо оно што су урадила сва друга нормална друштва која су се кроз историју суочавала са мање или више истим проблемима као ми данас.

Крагујевац је право место да одговоримо на хаос у којем се ова земља налази. Немамо право да се лажемо и нека се не љуте они које боли наша истина, нека нас поштују због тога што смо спремни тако нешто да им кажемо. Јер, на то не стављамо тачку него нудимо нашу странку - спремни да им помогнемо у послу који у Србији треба да се уради. А то су, пре свега, Тадић и Николић. Због тога што за себе кажу како воде две најјаче странке, што себе сматрају лидерима ове земље. Један лидер нам данима ћути, а то је Тадић, док уместо другог, задовољни хаосом у којем се земља налази, говоре „курсаџије". На то немају право. Људи у овој земљи не заслужују лавину бесмислица политике и демагогије која им се сручила на главу последњих дана.

Лидер ЛДП-а је потом рекао да Србији данас није потребан ред и план унутар једне владајуће коалиције, већ ред и план унутар друштва.

- Није Србија у 2011. години талац неког Мубарака да бисмо по улицама тражили своју срећу. Политички живот треба да се врати у институције, оне морају бити ефикасне, а странке су дужне да затровану политику повуку из друштва које су готово уништили. Е, то је суштина „Договора за преокрет" о којем говоримо последњих недеља. И тај преокрет има смисла уколико први корак у том послу направе људи у овој земљи, у овом граду...

ОБРАЋАЊЕ ДР ЗОРАНА ТОДОРОВИЋА, НОВОГ МЕНАЏЕРА

Ова земља може да буде боља од оне у којој данас живимо. Постоје у њој људи који могу да формулишу планове који су потребни да би се ти циљеви остварили. Зашто онда да будемо таоци овако проклете неизвесности каква је она коју сваког дана срећемо кад искорачимо у своју свакодневицу? Под хитно власт ове земље мора да се сабере и да изађе пред грађане. Нека им каже: Покушали смо, нисмо успели. Верујемо да можемо боље, помозите нам у томе. Или, не можемо више ништа, идемо на наредне изборе, па изаберите оне који су најспособнији.

МЕЂУ ГОСТИМА БИЛА И СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ

Јовановић је подсетио је да су представници ЛДП-а дали све од себе да би председница републичког парламента била успешна у свом послу, иако им је, како рече, била политички противник пола живота. Учинили су, такође, све да би дали смисао коалицији ДС - СПС у Београду. Подржали су сваки европски напор у овој земљи и зато се не мире са могућношћу да се сад све може тек тако срушити.

- Влада нам маже очи нудећи нам Мирка Цетковића као капитена, за којег су схватили да није Бекенбауер. Тадић је капитен ове власти и он мора да каже шта та власт треба да ради. Ако не зна, нека пита. Ако није спреман да се сложи с нама, нека то онда учини с народом, а он ће на изборима рећи којим путем Србија треба да иде.

Потрошене лажи

Јовановић је, често поздрављан аплаузима, наглашавао да се морамо договарати једни с другима око једноставног политичког плана који ће уважавати неке политичке истине.

- Не можемо из лавине бесмислица, које свакога дана слушамо, искорачити у изборну кампању у којој ћемо ћутати, док ће естрадне звезде привлачити гласове људи због тога што ми не смемо да им кажемо истину, а не можемо више да их лажемо, пошто је очигледно да смо све лажи у међувремену потрошили.

Први човек Либерално-демократске партије потенцирао је истину као најбољи „рецепт" за излазак из ћорсокака у којем се Србија нашла, с образложењем да је политика коју смо годинама следили политика у којој више нема живота, а ми желимо да живимо. Отуда и његов апел да урадимо посао који су сва нормална друштва урадила и упозорење да то није посао који може да монополизује једна странка, нити да само она на њему профитира.

Призивајући нормалну Србију, која има будућност, некадашњи вођа Студентског покрета и потом близак сарадник покојног Зорана Ђинђића, подсетио је да нико није невин у овој земљи - ни они који су је срушили крајем осамдесетих, ни ми који нисмо били способни да их у томе зауставимо.

- Нисте ни ви, Крагујевчани, невини. Нису невини ни радници „Заставе", који су 20 година примали паре од Милошевића да би га одржавали на власти, па сад, после свега, траже још 300 евра по години стажа за те две деценије у којима ништа нису радили. И други људи живе у овом граду. Неке младе генерације имају право на своју будућност.

Јовановић је „лансирао" и отрежњујућу поруку да је илузорно очекивати да се у овој земљи појави чудо, да неће искорачити неки месија који ће у други план гурнути све наше проблеме...

- Ако знамо све те истине, онда немамо право да се повлачимо пред њима због тога што ће цена бити јако велика, много већа од ове коју смо платили у међувремену зато што смо правили компромисе са истином, рекао је Јовановић.

Слободан ЦУПАРИЋ

РУКОВОДСТВО У КРАГУЈЕВЦУ

Нови Градски одбор

Чланови овог оперативног тела крагујевачких елдепеоваца су: Марија Бабић, професорка разредне наставе, Урош Чубровић, дипл. економиста, Едис Дургутовић, инжењер информатике, Љиљана Грубор, референткиња маркетинга, Борис Ковачевић, апсолвент Правног факултета, Мирјана Манић, васпитачица, Златко Милановић, дипл. економиста, Марко Николић, дипл. инжењер машинства, др Ружица Николић, професор Машинског факултета, Славиша Ракић, пензионер, Ана Соколовић, дипл. хемичар и Милан Вранић, приватни предузетник.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ

Кључ су избори

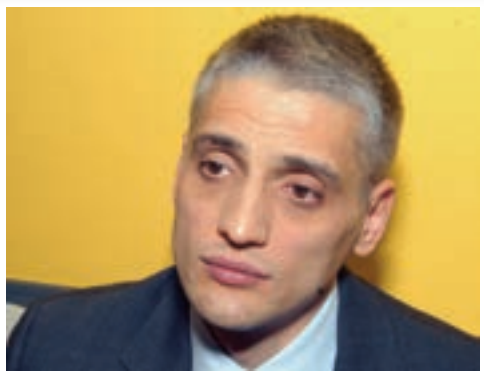

Шта је, по Вама, одговор на безидејност Владе?

Једини одговор су превремени парламентарни избори. Влада је направила хаос који произилази из популизма и демагогије за које се она определила, она више није у стању да уради било шта корисно, осим што се свађа сама са собом унутар своје коалиције. То је институција која не даје одговоре на проблеме друштва већ их, нажалост, чини тежим и због тога су избори решење и одговор на једну такву системску неефикасност која увећава цену, а њу треба да плате наши грађани.

О неопходности суштинских промена и великог преокрета говорио је ових дана и Млађан Динкић. Како видите тај његов политички ангажман?

Немамо ми патент на идеју преокрета, али мислим да је Динкић компромитује, да под њом, заправо, подразумева ону врсту промене која би њега оставила на месту на којем се налази претходних десет година, док би, с друге стране, ми требало да заборавимо шта је он за тих десет година урадио. То је својеврстан политички безобразлук који је увредљив за сваког нормалног човека у овој земљи.

Разговарали сте протеклих дана са Добрицом Ћосићем и Матијом Бећковићем и о могућностима да се постигне „Договор за преокрет". Личи ли на подршку оно што је уследило после тих разговора?

Разговарао сам са „очевима нације", за које се верује да су мислили уместо читавог народа, и са тајкунима, који су се обогатили док је Србија пропадала. „Очеви нације" данас су дужни да кажу друштву истину, јер оно нема снаге да само до ње дође. Истина је једноставна и свакако боља од даљег таворења под лажима. Политика коју они симболизују је политика без живота - и мислим да су свесни тога. Друго је питање да ли ће имати снаге за један такав искорак ка друштву, а не ка ЛДП-у или мени.

ЗАСЕДАЊЕ ФОРУМА ЗА НАЦИОНАЛНУ СТРАТЕГИЈУ У КРАГУЈЕВЦУ

Средити *локал* па правити регионе

Стручњаци и политички аналитичари имају много замерки на предлоге политичара о регионализацији, мада се и сами веома разликују у гледању на овај процес у Србији. Једино су јединствени у ставу да се треба чувати од „уласка” у федерализам и новог ширења државног апарата

УЧЕСНИЦИ ОКРУГЛОГ СТОЛА У КРАГУЈЕВЦУ

Пише Никола Стефановић

Округли сто Форума за националну стратегију на тему „Децентрализација и регионализација Србије и улога Крагујевца и Шумадије у том процесу”, ако је судити по одзиву учесника, сасвим је испунио очекивања. Иако је велики број познатих и признатих академика, социолога, политиколога, историчара и аналитичара мало занемарио назив теме и „улогу Крагујевца и Шумадије”, о регионализацији се, ипак, навелико расправљало.

Скуп је отворио градоначелник Крагујевца, Верољуб Стевановић, нагласивши да је ово „јако важно питање од кога се помало и бежи, а мора да се нађе предлог који ће бити прихватљив за све стране”, и противнике и присталице регионализације. Округли сто био је и прилика да се нацрт Платформе Уједињених региона Србије представи присутнима као основа која би се могла обликовати и преуређивати. Из самог нацрта издвојено је да би требало увести три нивоа власти и одлучивања: републички, регионални и локални, као и регионалне скупштине са одређеним бројем посланика, при чему би све скупштине имале своје представнике у републичком парламенту.

Др Дејан Шупут из Института за упоредно право, међутим, сматра да се о регионализацији врло мало зна и мало прича, осим када служи за политичке потребе неке партије.

- Држава може бити регионализована, а да у суштини не буде децентрализована, као и супротно, да буде децентрализована, а да није регионализована. Кроз сва та сагледавања и упоређивања треба наћи најпогоднији модел за Србију. Регионализација се све чешће нуди као рецепт који ће нам решити све проблеме, али сам сигуран да бисмо тиме само добили још више администрације и скупљи државни апарат, рекао је Шупут.

Он је додао и да се нацртом који је понуђен од стране УРС регионима дају и неки елементи државности, што може бити опасно, као и да је контрапродуктивно преписивати неке моделе од других земаља.

- У сферама у којима смо само преписивали моделе, добили смо штетне резултате, јер ми нисмо, примера ради, ни Италија ни Белгија да би њихов модел у потпуности одговарао нашим потребама и околностима.

Посао поверити научницима

Академик и аутор књиге „Економика регионалног развоја Југославије” Часлав Оцић дели мишљење о политичком искоришћавању питања регионализације.

- Код нас се све своди на политикантски став о регионализму, док је простор за научно разматрање тог процеса потпуно затворен. Интересантно је да људи који ништа не знају о томе толико о томе причају, а уз то се и толики новац даје у те сврхе. Политичари, најпре, не праве разлику између појмова „регион” и „регија”. Колико људи уопште зна да је буџет Агенције за децентрализацију 47 милиона динара? Где је и на шта потрошен толики новац, где је производ, где су резултати?

Оцић сматра да се и предложени нацрт платформе УРС не бави суштински регионализацијом.

- Овај предлог се у основи бави влашћу, а не регионалним развојем, јер регионализација није ни политички ни економски, већ развојни проблем. Регионализацију о којој се већ дуго говори у јавности направила је још ондашња СПС, па затим преузела ЛСВ, па ДСС, да бисмо данас стигли до некакве регионализације по саветима ЕУ. Морамо да схватимо да не треба да вршимо регионализацију због ЕУ, већ због нас, а колико је то озбиљно питање, подсетићу да се СФРЈ распала управо због нерешених регионалних проблема, упозорава Оцић.

По његовом мишљењу, регионализација се не може извршити „преко ноћи”, како то политичке елите представљају, већ је најпре неопходно извршити реформу система локалне самоуправе и сачекати какви ће резултати тих реформи бити након три-четири године, да би се тек онда приступило процесу регионализације. Оцић наглашава да је и то могуће само под условом да се тај задатак повери стручњацима који ће бити мање подложни разним захтевима предузетника или политичких моћника.

ДЕЈАН ШУПУТ

ЧЕДОМИР АНТИЋ

Нових пет-шест Војводина

Предлогу регионализације УРС најжешће се успротивио политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић, који сматра да ће се тиме утрти пут стварању неких нових Војводина.

- Против сам оваквог регионализма јер предлог неће имати подршку у народу. Разлог је у томе што је само Србија у СФРЈ била „регионализована” и имала САП Косово и Метохију и САП Војводину, што је донело и сепаратизам. Затим, 500 до 700 посланика у регионалним скупштинама, како је наведено у нацрту, нешто је што нам свакако не треба, с обзиром на склоност локалних „феуда”, те би то само водило правој феудализацији.

Историчар Чедомир Антић сматра да Србија нема довољно развијену регионалну традицију, те зато стижу разна тумачења од стране политичара.

- Управо стога наше политичке елите из регионализма врло лако одлутају у федерализам и лаке географске поделе. Интересантно је и да све границе региона којима се барата јесу извесне историјске границе које су у неком тренутку постојале, па је јасно да партије нису смислиле ништа оригинално.

Антић је мишљења да на политичкој сцени није било ни ти има странке која константно инсистира на пројекту регионализације:

- Демократска странка Србије је од тог концепта одустала 2002. године, док је Г17 плус регионализацију међу своје циљеве унела 2007., а управо ова странка је својим десетогодишњим управљањем финансијама Србије допринела овакној централизованости какву имамо данас.

ЧАСЛАВ ОЦИЋ

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ

Своје виђење регионалних граница дао је и географ проф. др Миломир Степић, који је нагласио да на регионализацију гледа са специфичног, просторног становишта.

- У таквој држави сваки грађанин ће се питати ком региону припада, где је регионални центар и колико му је далеко, примера ради, најближи клинички центар. Наш главни проблем у овом тренутку је тај што се Србија распада, па је основно да најпре спасимо државу, јер без ње нема речи о било каквој децентрализацији. Дакле, циљ нам је да регионализацијом спасимо државу, јер је Србија практично остатак СФРЈ и у смислу територијалне организације, с обзиром да је једино наша територијална организација иста, док су све остале бивше републике извршиле нову за своје потребе.

Најбоље - више малих региона

Степић сматра да се одбојност према регионализацији у народу јавља и из незнања, али и из олаког тумачења и неозбиљног односа одговорних према овом процесу.

- Овоме доприносе и разни иступи у јавности, попут недавног јавног лицитирања варијантама са пет или седам региона, као и да се све ово ради по диктату ЕУ, а не због наших потреба. Но, када се узме у обзир фраза о „пет статистичких региона”, испада да све радимо по нотама ЕУ. Онда се наводи да границе тих „статистичких” региона, тобоже, нису важне, као и да се, што је апсурдно, у истом региону налазе Прибој и Свилајнац или Смедерево и Трговиште.

По Степићевим речима, занимљиво је која се то територија региона- лизује.

- Косово и Метохија, Војводина и Београд су унапред „задати и недодирљиви”, па тако остаје да се регионализује само „патрљак” или, како је већ постао познат скраћени назив – „ужас”, тј. ужа Србија.

Коначно, када се узму у обзир различити чиниоци, најбоље решење било би формирање већег броја мањих региона.

- Најпре, територијално већи региони би у већој мери тежили неком облику државности, затим, тешко је издвојити један регионални центар, а и саобраћајна инфраструктура нам је лоша да би неко ко је далеко од центра брзо до њега стигао. Осим тога, на силу би се створиле вештачке творевине, а и организација власти би објективно била тешка. У случају формирања мањих региона, имамо мањи центрифугални капацитет региона, већ постојеће центре који су због мале величине региона лако доступни, а истовремено су складне целине, па је и равномернији регионални развој остваривији.

РЕГИОНАЛИЗАЦИЈА У ЕВРОПИ: АНАЛИЗА ДР ДЕЈАНА ШУПУТА

Шаренолика искуства

У анализи др Дејана Шупута наводе се примери регионализације у европским државама. И поред стално присутне приче о потреби регионализације Србије због захтева ЕУ, интересантно је да ни поједине дугогодишње чланице ЕУ, попут Грчке, још увек нису извршиле регионализацију. Тај процес нису обавиле ни Малта, Бугарска, Исланд, Ирска и Турска.

С друге стране, Италија је подељена на регионе, провинције и општине, с тим да пет од 20 региона има „посебне услове аутономије”, то јест, специјални статус. Сваки регион поседује финансијску аутономију у појединим областима рада, а држава додељује субвенције мање развијеним регионима. Они слободно располажу приходима из сопствених извора од пореза и такси, а неки приходи прикупљају се у виду одређеног процента од фискалних прихода централне државе. У Белгији постоје четири језичка региона, признате су три културне заједнице, а држава је подељена на три економско-друштвена региона и на пет агломерација и федерација општина.

Шпанија има седамнаест аутономних заједница (региона), при чему четири имају специфични статус (Каталонија, Баскија, Андалузија и Галиција). Аутономне заједнице поседују своје органе: законодавну скупштину и управни савет, чијег председника бира скупштина, а именује лично краљ.

Немачка је федерална држава у чијем саставу је 16 федералних јединица, које нису подељене на посебне регионе, али се може рећи да су „регионализоване” на посебан начин јер су подељене на административне дистрикте (њих 439) и градове. У оквиру сваке федералне јединице дистрикти се групишу у регионалне дистрикте.

Ову рубрику у склопу пројекта РАЗУЂЕНА СРБИЈА суфинансира МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ СРБИЈЕ

СИНДИКАТ „НЕЗАВИСНОСТ“ ВОЈНЕ ФАБРИКЕ

Кривичне пријаве против директора

Против генералног директора и још троје руководилаца поднете су кривичне пријаве због злоупотребе службеног положаја и кршења закона у вези са утврђивањем репрезентативности синдиката, а Самостални синдикат објавио је саопштење да су поједине приступнице фалсификоване

Челници синдиката „Независност“ саопштили су на конференцији за новинаре да су 9. фебруара поднели кривичне пријаве против генералног директора Војне фабрике Радета Громовића, заменика директора Зорана Вучковића, руководиоца кадровских и правних послова Велибора Спасојевића и руководиоца правне службе Милице Аранђеловић.

У кривичној пријави наведено је да су Громовић, Вучковић и Спасојевић као активни чланови Самосталног синдиката, који плаћају чланарину, а Милица Аранђеловић као симпатизер тог синдиката, злоупотребили службени положај и овлашћења да би, противно закону, онемогућили утврђивање репрезентативности синдикату „Независност“. То су, према наводима кривичне пријаве, чинили од 19. августа 2010. године, када је „Независност“ први пут поднела захтев за утврђивање репрезентативности.

Према речима председника „Независности“ у фабрици Миломира Вељовића, захтев овог синдиката поново је одбијен, а током процеса утврђивања у више случајева је прекршен закон.

- Синдикат „Независност“ принуђен је да потврду о репрезентативности потражи у владиној Агенцији за мирно решавање радних спорова и пред судским органима. Руководство фабрике у спрези са Самосталним синдикатом предузећа на све начине се труди да спречи утврђивање репрезентативности „Независности“, каже Вељовић.

Иначе, нови захтев за утврђивање репрезентативности поднет је 6. јануара, да би активисти ове синдикалне организације, због избегавања пословодства да започне процес утврђивања, 25. јануара заузели и блокирали кабинет генералног директора. Тога дана прекинута је и седница колегијума.

У „Независности“ тврде да њихов синдикат испуњава услове за признавање репрезентативности пошто 326 запослених од преко 2.100 радника плаћа чланарину за ту синдикалну организацију.

Директори фабрике су, како пише у кривичној пријави, 25. јануара

ДРАГАН ИЛИЋ ОПТУЖУЈЕ „НЕЗАВИСНОСТ“ ЗА ФАЛСИФИКОВАЊЕ ПОТПИСА

ПРЕДСЕДНИК „НЕЗАВИСНОСТИ“ МИЛОМИР ВЕЉОВИЋ ТУЖИО ДИРЕКТОРА РАДЕТА ГРОМОВИЋА

списак чланова синдиката „Независност“ доставили челницима Самосталног синдиката Војне фабрике, а ова организација је тај списак истакла на огласним таблама предузећа. Тиме је, кажу у „Независности“, прекршен члан 16. Закона о заштити личних података.

Право на приватност

- Спискови са именима наших чланова нашли су се на огласним таблама управо пред најављен почетак процеса утврђивања репрезентативности. Не знам ко је дао спискове људима из Самосталног синдиката, али знам да је једино пословодство фабрике имало увид у приступнице синдиката „Независност“. Сви наши чланови чија су се имена неовлашћено и противзаконито нашла на огласним таблама и којима је на тај начин повређено право на приватност пресавиће табак и тужити фабрику. Један број радника је то већ урадио и затражио одштету од 45.000 динара, коју ће уз судске трошкове морати да плати Војна фабрика, објашњава Вељовић.

У службеној белешци о примопредаји приступница синдиката „Независност“ пише да је комисија пословодства прегледала копије приступница и утврдила да их је било 345. Белешку су потписали директор фабрике Раде Громовић, заменик директора Зоран Вучковић и руководилац КОП-а Велибор Спасојевић, у име пословодства, и председник синдиката „Независност“ Миломир Вељовић.

У саопштењу за медије Комисије за информисање „Независности“ од 10. фебруара, између осталог, пише и да је руководилац кадровских и правних послова тога дана позивао чланове „Независности“ на разговоре и отворено тражио да се ишчлане из овог синдиката. У „Независности“ су донели одлуку да против Спасојевића поднесу кривичну пријаву због мобинга.

Ко је и шта фалсификовао

У четвртак, 27. јануара, после отпочињања процеса утврђивања репрезентативности на фабричким огласним таблама освануло је информација Самосталног синдиката „Заставе оружје“, коју је потписао председник синдикалне организације Драган Илић.

- У тренутку утврђивања репрезентативности наша синдикална организација оспорила је 111 приступница, јер су радници потписали изјаву да не желе да буду чланови те синдикалне организације, или да су им потписи фалсификовани. Седам приступница је било без датума, док за два имена са списка није било приступница. И након окончања поступка за утврђивање репрезентативности један број чланова нашег синдиката који се налазио на списку УГС „Независност“, а чије чланство нисмо оспоравали, такође је потписао изјаве да не желе да буду чланови те синдикалне организације, или да им је потпис фалсификован. На основу свега наведеног очигледно је да не постоје услови за стицање репрезентативности синдиката УГС „Независност“ и сада се очекује да послодавац донесе такву одлуку, написао је председник Самосталног синдиката Војне фабрике.

Одман након тога уследила је реакција синдиката „Независност“, који је од генералног директора писмено затражио да одмах покрене кривични поступак, или да им достави списак такозваних фалсификата како би они покренули поступак, јер у записнику нису наведена имена оних чије су приступнице наводно фалсификоване.

- Лажне изјаве о фалсификовању су или фалсификат, или су дате под принудом, а то ће утврдити истражни органи. Законска санкција за ово дело је казна затвором и материјална надокнада. За ово дело је, такође, покренут посебан процес пред судским органима, рекао је Миломир Вељовић.

Како ће се разрешити замешатељство око утврђивања репрезентативности синдиката тешко је рећи. По једнима у владиној Агенцији за мирно решавање спорова, а по другима на суду. Суд ће морати да распетља и пријаве за мобинг, фалсификат, злоупотребу службеног положаја...

Милутин ЂЕВИЋ

ПИСМО САВЕЗА САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА КРАГУЈЕВЦА

Потребна лична храброст председника

Крагујевачки синдикалци предлажу да се процесуирају сви који су се током 90-тих година и касније обогатили, преиспитивање приватизације и одузимање имовине свима који су уништили предузећа

У отвореном писму председнику Србије Борису Тадићу и председнику Владе Мирку Цветковићу, које је потписао председник Савеза самосталних синдиката Крагујевца Југослав Ристић, ова синдикална организација изнела је своје виђење изласка из кризе у којој се друштво налази. Ристић подсећа да су грађани након година деструкције и ратова очекивали да ће цело друштво континуирано ићи напред, али да је почетни ентузијазам брзо усахнуо пред лавином отказа и нестанака предузећа, кроз неодговорно управљање партијских кадрова и приватизацију која је имала криминалне обрисе.

„Тако је Крагујевац након 2000. године остао без више од 30.000 радних места. Просечна плата је расла, али је све више чланова породица који су остајали без посла, тако да се статистички раст стандарда у животу није довољно осећао. Кулминација настаје након 2008. године до данас, када просечна зарада са 410 евра спада на 320 евра и постаје најмања у региону. Држава једва избегава банкрот. Цивилизацијски напредак који се без воље свих нас догодио, политичка олигархија приписује себи. Пред нама је данас потпуни крах либералног концепта управљања привредом и друштвом, комбинован са партијском државом“, пишу крагујевачки синдикалци.

Савез самосталних синдиката града на Лепеници ипак види решење. Оно је, према Ристићевим речима, јасно видљиво. За реализацију планова за излазак из кризе потребна је лична храброст председника Републике и целе Владе.

Због тога ССС Крагујевца предлаже да се процесуирају сви они који су током 90-тих година и касније на несрећи грађана стекли богатство, али и преиспитивање приватизације, кроз законски оквир, и одузимање имовине свима који су уништили предузећа и не обављају делатност.

Самосталци такође предлажу да се уведе одговорно управљање у свим предузећима и државној управи, судству, где држава има надлежност, применом државне репресије над неодговорнима.

„ Тврдимо да се ова врста морала не производи високим платама, већ искључиво репресијом”, пише Југослав Ристић.

Једно од решења које предлажу синдикати је доношење плана поновне индустријализације земље, уз државне инвестиције, без пасивног ишчекивања страних инвестиција, као и да се престане са подстицањем најобразованијих младих људи да одлазе из земље.

Синдикат се залаже и за смањење државног апарата, пре свега ослобађањем од транзицијских профитера који су користили државне отпремнине у једном предузећу да би се потом запослили у државном апарату, као и оних који су партијским везама дошли до радног места.

М. Ђ.

К О Н К У Р С

за доделу средстава из буџета града Крагујевца као финансијска подршка удружењима грађана и невладиним организацијама за организацију манифестације из области привреде

1. Позивају се сва удружења и невладине организације са територије града Крагујевца да конкуришу за дотације Града Крагујевца, у циљу добијања финансијске подршке за организацију манифестације из области привреде од значаја за Град.

2. За учешће на конкурсу потребно је доставити следећу документацију:

- Писани захтев у коме треба назначити да је прималац Градска управа за привредне ресурсе,
- Програм активности у 2011.години,
- Посебно исказати манифестацију за коју се тражи финансијска подршка Града са прецизно исказаним средствима са којима учествује организатор манифестације и колика је очекивана донација Града,
- За манифестацију за коју се тражи финансијска подршка Града, треба доставити доказ, која је асоцијација или савез одобрио ту манифестацију,
- Доказ о регистрацији организације,удружења или друштва (решење).

3. Захтеви се подносе закључно са **04.03.2011.** године.
Они захтеви који буду предати након овог рока неће бити разматрани.

4. На конкурс се не могу пријавити организације и удружења која се баве делатношћу у области спорта културе, уметности, социјалне заштите, заштите животне средине.

5. Потребна документација предаје се у пријемној канцеларији у холу Скупштине града Крагујевца.

ДА ЛИ „СВЕТЛОСТ” ОДЛАЗИ У ИСТОРИЈУ

Од бренда до пропасти

Четири године после приватизације крагујевачки недељник нашао се на ивици опстанка - дугује се запосленима, штампарији, порезницима, банкама. И мада запослени већ десет дана штрајкују, власници, већ другу недељу заредом, издају новине без новинара, „уз помоћ пријатеља“

Пише Гордана Божић

На киосцима се данас појавио још један број „Светлости” у чијем прављењу, ни овог пута, нису учествовали новинари запослени у овом предузећу. Аутори текстова су, као и у прошлом броју, један од власника листа, који је истовремено и председник Управног одбора и в.д. главног и одговорног уредника Гвозден Јовановић и, како он каже, „пријатељи Светлости”. Мада су запослени од 7. фебруара званично започели штрајк, у импресуму прошлонедељног броја, у коме су текстови углавном били потписани псеудонимима, стајала су сва њихова имена, као и оних који одавно не раде у овом недељнику.

После више од 75 година традиције, „Светлост“ је доспела на најниже гране од свог оснивања - у финансијском, али и сваком другом смислу. Запосленима се дугује 12 плата, немају здравствене књижице и више од годину дана им нису плаћени порези и доприноси, а лист је, уместо озбиљног недељника, постао пример квазиновинарства.

ГВОЗДЕН ЈОВАНОВИЋ, ВЛАСНИК, ПРЕДСЕДНИК УПРАВНОГ ОДБОРА И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК „СВЕТЛОСТИ”

Штрајк, оставка, инспекција

Четири године после приватизације, издавачка делатност фирме и њене новине нашле су се на ивици опстанка и једино упорношћу власника и „гледањем кроз прсте” надлежних институција још увек се продужава дугогодишња агонија.

Нагомилано незадовољство малобројних новинара и осталих радника, укупно њих 14, кулминирало је 7. фебруара, када је Синдикат новинара „Светлости” саопштио да су запослени у овом листу започели генерални штрајк, о томе обавестили послодавце, као и читаоце, којима су саопштили да лист неће излазити до испуњења њихових захтева. Истог дана неопозиву оставку поднео је и директор и одговорни уредник Ранко Милосављевић.

Према речима запослених, било је покушаја да се штрајк организује и раније, али су сваки пут подлегли обећањима пословодства да ће се ситуација средити и да ће им бити исплаћене зараде.

- Дуго се размишљало о овом кораку, а тек када смо видели да од обећања нема ништа одлучили смо да ступимо у штрајк. Једини наш захтев је да нам се исплати све оно што нам по закону припада, каже председник синдиката „Светлости” Срђа Рихтеровић.

На вратима свих канцеларија истакнут је натпис „штрајк”, а запослени се сваког дана окупљају у редакцијској соби, очекујући преговоре са пословодством. Уместо тога, послодавци су променили браве на канцеларијама и скинули обавештење о штрајку. Како тврде штрајкачи, на неке од њих вршен је притисак да наставе са радом, а најгоре је прошао Милош Матић, који је због погоршања здравственог стања завршио у Ургентном центру.

Тим поводом, Удружење новинара Србије и Синдикат новинара Србије упутили су протест због притисака и увреда, које запослени свакодневно трпе од појединих чланова Управног одбора „Светлости”, онемогућавања приступа радном месту, што су у импресуму наведена имена 14 запослених који су у штрајку, а нису ни на који начин учествовали у прављењу новина.

Осим што су у међувремену изашла два броја новина без новинара (супротно закону који забрањује запошљавање нових радника за време трајања штрајка), ангажована је и маркетиншка Агенција „Лого АДТ”, која је преузела посао техничке припреме новина и пријема огласа и читуља.

Инспекција рада је, у утврђивању чињеничног стања, донела решење којим је наложила да се хитно наставе преговори пословодства са запосленима, а у току је и израда решења о исплати заосталих зарада, које би требало да стигне до краја недеље.

„Слободно нек штрајкују“

О свему што се догађа председник Управног одбора је, како каже, сазнао пошто је „случајно свратио” у „Светлост”. Захтеви запослених су оправдани, али „зараде нису исплаћене јер нису зарађене”, рекао је за „Крагујевачке“ Јовановић, наглашавајући да је његов једини циљ да новине опстану и редовно излазе - „са новинарима или без њих”!

- Наредни број биће штампан у још већем тиражу и све док запослени штрајкују припремаћемо га ја и пријатељи „Светлости”. Хоћу да ми савест буде мирна и да докле буде могло очувам традицију новина. А запослени слободно могу да штрајкују, имају све услове у редакцији - телефон, интернет да играју игрице, топло им је. Ја сам им чак понудио и правног саветника, како не би правили правне грешке, објашњава Јовановић, напомињући да је, пошто не може баш све сам да ради, ангажовао агенцију за маркетиншке услуге.

ЗАПОСЛЕНИ ШТРАЈКУЈУ, НОВИНЕ ПРАВЕ „ПРИЈАТЕЉИ”

Из импресума, каже, није обрисао имена запослених јер су сви они и даље у радном односу, а ко жели да узме радну књижицу и оде биће одмах обрисан, тврди Јовановић, додајући да није добио никакав захтев штрајкача о томе да желе да разговарају са њим, као и да чека решење Инспекције рада.

Он напомиње да, иако су се стекли услови, власници не желе да мењају делатност предузећа, а уколико то ипак учине и покрену неки посао профитабилнији од издавања новина (најчешће се помиње печењара, али и козметички салон) запослени ће бити распоређени према својим квалификацијама.

Мада Јовановић тврди да се не сећа да је Инспекција рада већ једном била у „Светлости”, запослени подсећају да се то догодило прошле године, на захтев Агенције за приватизацију. Тада је наложено да се исплати регрес за 2009. годину и зараде за првих осам месеци прошле године што није учињено, пошто је рачун предузећа од новембра 2010. стално у блокади. Осим плата, ова фирма годинама није плаћала ни рачуне за струју, воду и грејање, па је Радиотелевизија Крагујевац, на чију адресу стиже заједнички рачун, била принуђена да после неколико опомена у два наврата тражи извршење наплате судским путем, у укупном износу од скоро милион динара.

Због дуговања од око три милиона динара према штампарији „Фемили прес”, власник штампарије узео је банкарски кредит да надомести ово дуговање, који отплаћује „Светлост” и за који је стављена хипотека на подрумске просторије зграде. Такође, због милионских дуговања за порезе и доприносе запосленима, Пореска управа је, на захтев власника за репрограм дугова, као гаранцију да ће дуговања бити измиривана утврђеном динамиком, ставила хипотеку на просторије у приземљу зграде.

Иначе, члановима некадашње редакције коју су напустили „Светлост“, осим неуплаћених пореза и доприноса, дугују се и две и по плате, што у укупном збиру, без камата, износи око два милиона динара. Ова потраживања предмет су судског спора, који траје већ више од годину и по дана.

Иако власници тврде да редовно измирују дуг према Агенцији за приватизацију, према којој имају обавезу да, почев од 2007., у наредних шест година годишње уплаћују 40.000 евра на име рате за куповину предузећа, нико поуздано не зна да ли то заиста ревносно чине и одакле намичу те паре.

Што се брукају

Ранко Милосављевић, сада већ бивши одговорни уредник и директор „Светлости“, у разговору за „Крагујевачке“ каже да би 50.000 евра „свежих” пара извукло предузеће из тешкоћа. Власници су причали да они немају тај новац, али су обећавали да ће га обезбедити преко пријатеља.

- Пошто је у мају 2009. године комплетна тадашња редакција напустила „Светлост” и почела да издаје своје новине, мене су замолили да прихватим место уредника. Тада нисам знао у каквој је дубиози фирма. Већ по изласку првих бројева наступили су проблеми. За сваку исплату зарада морао сам да претим оставком, али је тадашњи директор Небојша Гиговић говорио да треба само још мало да се стрпимо и да ће бити пара, прича Милосављевић.

Због неисплаћених зарада и притиска нове редакције он је последњег дана 2009. године поднео оставку, а на његово место дошао је Драгић Лазић, али се задржао свега месец дана. У међувремену, фирму је напустио и директор Гиговић, па је, по други пут, опет преко посредника, поново ангажован Милосављевић - као одговорни уредник и као директор.

ВЕСЕЛА И ОПТИМИСТИЧКА НАСЛОВНА СТРАНА ПРОШЛОГ БРОЈА

- Предложио сам да се изврши вансудско поравнање са бившом редакцијом, да се намире потраживања према хонорарним сарадницима и да се због енормних трошкова редакција смести у мањи простор. Власници су се сложили са мојим предлогом, али су на томе радили само три дана, објашњава Милосављевић.

Преузимањем директорске функције он се детаљније упознао са финансијским стањем предузећа - 2009. година завршена је са минусом од 10 милиона динара. Почело је и осипање редакције, па је Милосављевић правио новине са свега четири новинара. Тада су почеле да круже приче да он и део редакције примају плату на руке, али он то одлучно одбацује, као и причу да је, наводно, био на платном списку Групе „Застава возила”.

- Све што је исплаћивано ишло је преко рачуна, а мени се закључно са 31.12. 2010. дугује 693.861 динар, тврди Милосављевић.

На молбу једног од власника, овог пута Ратка Влајковића, који је обећавао да ће ускоро све бити решено и да он преговара са својим пријатељима бизнисменима, између осталог и о продаји зграде, Милосављевић је, иако је оставку поднео 27. децембра лане, остао у „Светлости” све до 7. фебруара. Иако су власници све време тврдили да је вредност капитала (дела зграде од 442 квадрата) знатно већа од дуговања, ни после свих обећања нису успели да санирају постојеће стање. Зато је Милосављевић, по други пут, овог пута каже дефинитивно, напустио „Светлост”.

- Када сам видео број новина који се појавио прошлог четвртка, помислио сам да сам ја све ово време терао маглу штапом. Сав мој труд и мојих сарадника пали су у воду. Моја је жеља да „Светлост” настави да излази и разумем власнике којима је стало да по сваку цену одрже новине, али ако нису били у стању да нађу милион динара и намире основне трошкове како би могло нормално да се ради, не треба овако да се брукају, сматра наш саговорник.

ИЗЛОЖБА „УСТАВИ КНЕЖЕВИНЕ И КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ”

Кад смо постајали права

По први пут на једном месту изложени су оригинални документи из депоа Архива: Сретењски устав из 1835. године, „Турски устав” или Хатишериф издат 1838. године, Намеснички устав донет 1869. године, Устав Краљевине Србије из 1888. и два устава Краљевине Србије из 1901. и 1903. године

УСТАВИ СТИЖУ У КРАГУЈЕВАЦ

ДИРЕКТОР АРХИВА МИРОСЛАВ ПЕРИШИЋ ПРЕДАЈЕ УСТАВЕ ГРАДОНАЧЕЛНИКУ

Пише Зоран Мишић

У каталогу изложбе „Устави Кнежевине и Краљевине Србије” која је у Уметничкој галерији крагујевачког Народног музеја отворена 14. фебруара проф. др Владан Петров са београдског Правног факултета написао је: „Устав није само текст, највиши правни и идеолошко-политички акт. Устав су и људи који га доносе, за које се доноси и који заједничким напорима треба да обезбеде његово поштовање, чак и када овај, као свако дело људи, има одређених недостатака. Устав је и уставна историја, оно што више не важи, али је уткано у правну и политичку свест народа. Устав је и уставна култура, а она се не гради лако”.

Баш због тога, а поводом обележавања Сретења - Дана државности, под покровитељством Владе, Архив Србије уприличио је оригиналну и јединствену изложбу „Устави Кнежевине и Краљевине Србије” са намером да домаћој јавности представи експонате од изузетног значаја за државу - уставе као основне симболе државности.

Први пут из депоа Архива Србије изнети су и на једном месту изложени оригинали Сретењског устава из 1835. године, такозваног „Турског устава” или Хатишерифа из 1838, Намесничког устава донетог 1869. године, Устава Краљевине Србије из 1888. и устава Краљевине Србије донетих 1901. и 1903. године.

Темељи и симболи државе

Дан пре отварања изложбе, у Народном музеју извршена је свечана примопредаја устава коју су обавили директор Архива Србије др Мирослав Перишић и градоначелник Верољуб Стевановић. Том приликом г. Перишић је у изјави за „Крагујевачке” истакао да излагање устава једне државе „није уобичајена пракса”.

- Први пут устави Кнежевине и Краљевине Србије изашли из депоа Архива и изложени сви на једном месту. Они су симбол модерне српске државности. Не постоји бољи дан или датум од Сретења - да оваквом изложбом подсетимо на каквим темељима Србија „стоји”. Сви заинтересовани имаће прилике да је погледају само сада и овде у Крагујевцу, граду у коме су донета два од изложених шест устава, „Сретењски” и „Намеснички” 1869. године.

Изложбу је требало да отвори Славица Ђукић Дејановић, председница Народне скупштине, али је она била спречена па је та част припала потпредседници Гордани Чомић и Верољубу Стевановићу, градоначелнику Крагујевца.

- Од устава који су изложени овде неки су нам додељени вољом других, док су неки израз тешких компромиса владајуће елите, али сви сведоче о напорима да се напредује. На том путу било је успона и застоја, било је дилема и препрека, мењале су се власти и династије, али никада није занемарен континуитет уставотворног и државотворног идентитета Србије, рекао је градоначелник Стевановић, додавши да Сретењском уставу припада значајно место у развоју уставности Србије.

Први устав у историји Србије истовремено је и један од првих устава у овом делу света. Међу балканским народима само је Грчка, држећи корак са Србијом у борби за независност, успела у ово време да се избори за доношење сопствених уставних докумената.

- У Сретењском уставу стајала је реченица: „Добродошли у земљу где је одлучено да сваки роб који ступи на њено тло постаје слободан”. То је најлепша реченица коју може имати било које правило и било који закон које доноси било које друштво у било којој земљи. Ово је тло у којој робови постају слободни. Оно у себи садржи и обећање да за сваку слободу коју желимо да имамо морамо да се изборимо и да сваку слободу коју имамо знамо да ценимо, рекла је Гордана Чомић.

Изложба прати развој уставности у Србији у 19. и почетком 20. века, изградњу модерне државе од борбе за аутономију у оквиру Отоманског царства и жеље за уређењем државних основа, до успостављања независне државе са парламентарном владавином.

Сретењски устав обнародован је испред порте Старе цркве у Крагујевцу 15. фебруара 1835. године. Димитрије Давидовић написао га је у демократском духу који је гарантовао широка грађанска и имовинска права. Рађен је под утицајем француске (Уставне повеље од 1814. и 1830.) и белгијске, а посредно и енглеске уставности и био је оригинални уставни документ. Поред владара - кнеза, органи власти били су Државни савет и Народна скупштина. Државни савет спајао је особине законодавног и извршног тела, а за Народну скупштину Устав је предвиђао законодавну иницијативу и финансијску регулативу. Уставом су установљени државни симболи, грб и застава, а одређен је и однос кнежевине Србије према Отоманском царству. Сретењски устав био је и „судбински”, не због тога што је његов утицај био преломан, већ због тога што су околности под којима је донет, начин његовог стварања и поједина његова обележја пратили готово све српске уставе до данас, попут судбине.

Устав је већ у марту 1835. године због противљења великих сила („Србија се дрзнула да попут неке

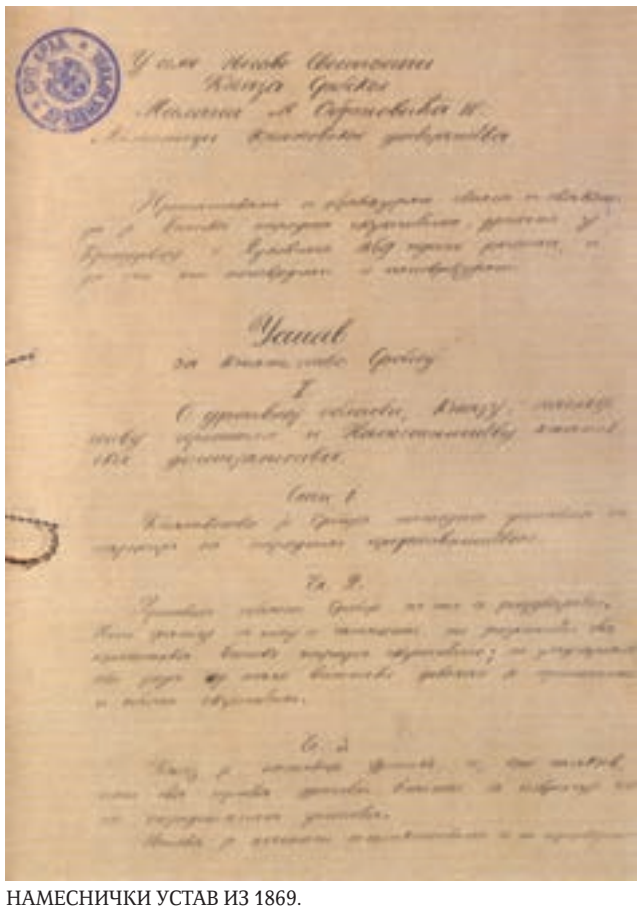

НАМЕСНИЧКИ УСТАВ ИЗ 1869.

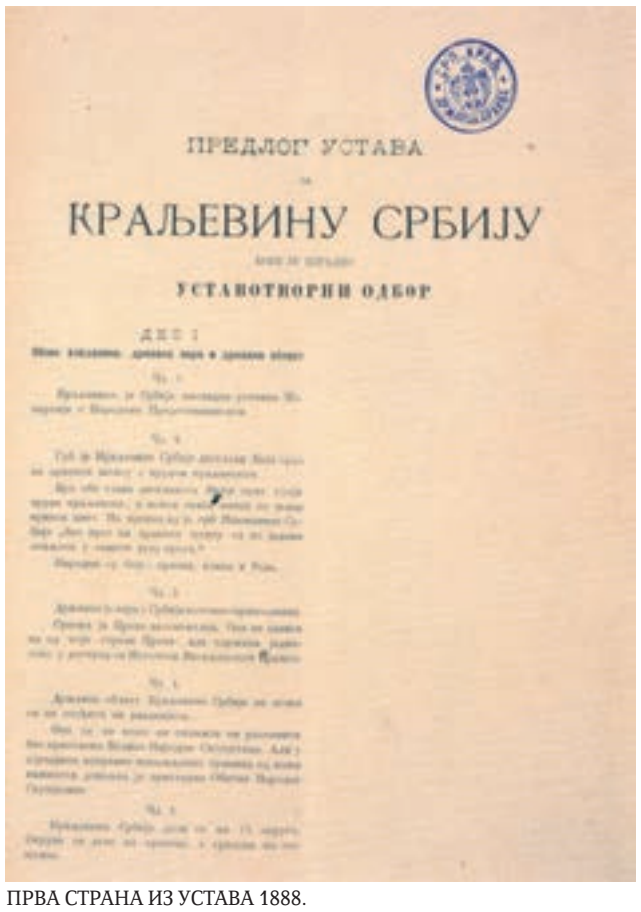

ПРВА СТРАНА ИЗ УСТАВА 1888.

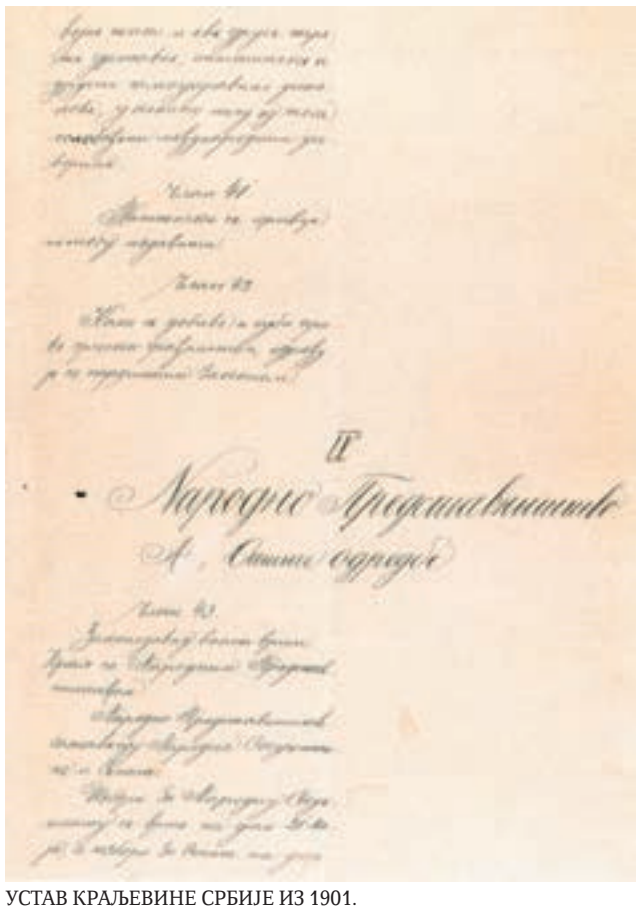

УСТАВ КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ ИЗ 1901.

држава

суверене државе донесе устав") Турске, Русије и Аустрије престао да важи. Како наши историчари права кажу, био је „мртворођени устав".

Устав из 1838. године, такозвани „Турски устав" или Хатишериф, био је први озбиљнији покушај ограничења владалачке власти. Слободан Јовановић је тврдио да је овим Уставом настало „код нас модерно уређење државне власти". Овај устав је одвојио судску од управне власти и значајно допринео увођењу у јавни живот идеје законитости.

Доба уставности

Намеснички устав из 1869. године донет је на Великој народној скупштини одржаној у старој згради Народне скупштине коју је кнез Милош подигао у Крагујевцу десет година раније, на месту где је обнародован и Сретењски устав. Овим актом је законодавна власт са Савета пренета на Народну скупштину, уведен систем уставне монархије по узору на тадашње немачке државе у којима је владар имао потпуну извршну власт, а законодавна је имала премоћ над изабраним представништвом. Избори за Народну скупштину били су јавни, а поред изабраних народних посланика били су и „владини" постављени посланици који су чинили четвртину Скупштине. Устав је прогласио и слободу штампе.

„Сваки Србин има право да у границама закона искаже своју мисао: говором, писмено, штампом или у сликама. Штампа је слободна. Не може се установити ни цензура ни каква друга превентивна мера која спречава излазак, продају или растурање списа и новина. За издавање новина није потребно претходно одобрење власти", стајало је у члану 22 овог акта.

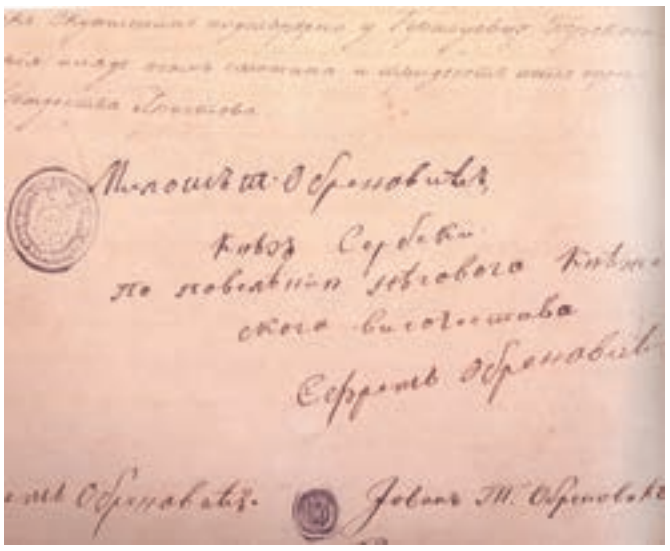

ПОТПИС КНЕЗА МИЛОША ОБРЕНОВИЋА НА СРЕТЕЊСКОМ УСТАВУ

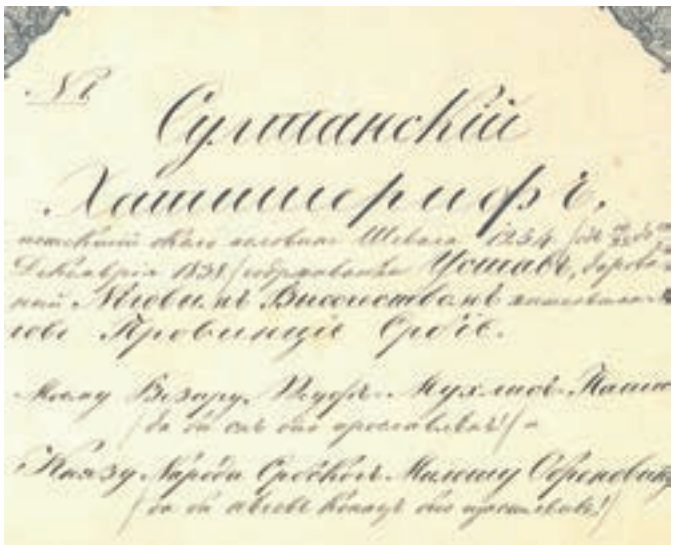

ПРВА СТРАНА „ТУРСКОГ УСТАВА" ЗА КНЕЖЕВИНУ СРБИЈУ ИЗ 1838.

Устав из 1869. године остаће упамћен по три обележја. Трајао је најдуже, у два наврата од 1869 - 1888. и 1894 -1901. године. Стога је, без обзира на бројне недостатке, показао да је трајност устава од великог значаја за успостављање уставне државе. Слободан Јовановић назвао је период трајања овог акта „добом уставности". Овај устав установио је Народну скупштину као уставну институцију (утврдио њено редовно сазивање сваке године) и дао јој одређена законодавна овлашћења, премда не и комплетну законодавну власт (кнез је остао најмоћнији чинилац у законодавству), а имао је и значајну спољнополитичку димензију. То је први правно-политички акт највишег ранга који је Србија самостално израдила и усвојила. У његовом доношењу Порта не само да није имала никаквог удела, већ од ње није тражена ни претходна начелна сагласност.

ИЗЛОЖБУ ОТВАРА ГОРДАНА ЧОМИЋ

Устав Краљевине Србије из 1888. је први устав Србије као независне државе и био је један од најнапреднијих у тадашњој Европи. Владару је припадала извршна власт коју је вршио посредством Владе, док је са Скупштином делио законодавну власт. Народна скупština је имала законодавну иницијативу и пуно буџетско право, чиме је у Србији уведена парламентарна владавина. Скупштина се састојала од народних посланика изабраних тајним гласањем на непосредним изборима, системом сразмерног представништва за расподелу посланичких мандата. Гарантовао је готово сва лична и политичка права и поставио основу за јаку локалну самоуправу.

Краљ Александар Обреновић вратио је на снагу Устав из 1869. године јер је овај акт више одговарао његовим тежњама да влада апсолутистички. У ту сврху донет је и Устав из 1901. године који је омогућио упознавање са функционисањем до тада непримењеног уставног механизма у Србији. Реч је о дводомном ситему, истина лажном, јер није почивао на равноправности домова, већ на превласти Сената као краљевог упоришта у односу на Народну скупштину.

Устав из 1903. године био је повратак „отписаног" Устава из 1888. године. У тадашњој Србији завладало је мишљење да је уставна борба у Србији дефинитивно решена и да се неће понављати уставне трзавице и кризе. На жалост, 20. век то је више пута демнатовао, тако да се Србија и данас налази пред уставним изазовима.

Изложба је обогаћена и аутентичним детаљима из 19. века, попут застава Регуларне српске војске из 1809. године, српске заставе из времена Сретењског устава и добровољачке заставе из српско-турских ратова 1876-78. године из сталне поставке нашег Народног музеја, као и репродукцијама портрета владара из династије Обреновић, кнеза Милоша (рад Уроша Кнежевића), краља Милана (рад Стеве Тодоровића) и краља Александра (рад Милана Јанковића) из збирки Историјског музеја Србије и Музеја града Београда.

Ова репрезентативна изложба биће отворена до 22. фебруара.

ПРВИ ПУТ ПРИМЕЊЕНА НОВА ТЕРАПИЈА

Метализа спасава живот

Педесетрогодишњак из Голочела, који је у кући добио инфаркт, први је пацијент коме је, захваљујући одлуци др Јелене Танасијевић из Хитне помоћи, дат лек „метализа“, који спасава живот и срчани мишић

Душан Ристовић из Голочела пре десетак дана осетио је неиздржив бол у грудима. Супруга и троје деце били су у шоку, али таман толико присебни да одмах позову хитну помоћ. Овај педесеттрогодишњак никада није боловао, понајмање од срца, па је стање у коме се изненада нашао буквално избезумило укућане.

Хитна помоћ стигла је за мање од пола сата. Млада лекарка Јелена Танасијевић одмах је схватила да се ради о инфаркту. Није ни часа часила, готово у тренутку доневши одлуку да пацијенту да лек који се су Србији примењује мање од годину дана, а у Крагујевцу до сада никада није примењен - „метализу“. Захваљујући њеној брзој реакцији, само неколико дана касније Душан је, без икаквих последица, из болнице пуштен кући, а његовом организму као да се баш ништа није десило.

Раствара тромб

„Метализа“ је најбољи лек из групе тромболитика који се користе за отклањање тромбова из артерија.

- У питању је лек који буквално раствори тромб који запушава крвни суд и изазива инфаркт. Даје се најкасније два сата од наступања инфаркта, односно чим екипа Хитне помоћи стигне на терен, пошто у том периоду даје најбоље ефекте.

Када сам видела у каквом је стању пацијент - дилеме није било, иако до тада никада нисам имала прилике да дам «метализу» било коме, нити је то учинио било ко од колега, каже др Јелена Танасијевић.

Крагујевачки Завог за хитну медицинску помоћ добио је свега пет доза овог лека. Прве три дозе стигле су захваљујући програму „Стент фор лифе“, под покровитељством ЕУ и Европског удружења кардиолога.

- Најпре су 2009. године, захваљујући професору Миодрагу Остојићу, председнику Удружења кардиолога Србије, у наш Завод стигле три дозе лека „метализа“. Касније смо из донација добили још две, па је свака наша екипа имала по једну дозу. Циљ програма, који траје до 2013. године, је да се применом „метализе“ у Србији смањи смртност од инфаркта која је и даље велика. Чак у 20 одсто случајева инфаркт се код нас завршава смртним исходом, што је далеко више него у европским земљама у којима је проценат сведен на пет одсто. На жалост, иако је овај лек на позитивној листи, ми нисмо у могућности да га купимо, пошто свака доза кошта 90.000 динара. Упутили смо Заводу за здравствено осигурање молбу да одобри средства за још 15 ампула и пратећу терапију која се даје приликом примене овог лека, пошто заиста даје одличне резултате, каже др Слободан Китановић, директор Завода за хитну медицинску помоћ.

ДУШАН РИСТОВИЋ ИМАО СРЕЋУ У НЕСРЕЋИ

Екипе су у оквиру програма „Стент фор лифе” прошле и обуку за примену „метализе”, па не треба да чуди што се млада лекарка Јелена одлично снашла на терену, иако јој „при руци” нису била искуства - ни сопствена нити њених колега.

Ускоро ангио сала

Душан Ристовић је одмах по добијању „метализе” пребачен у Клинички центар. По речима др Владимира Милорадовића, директора Центра за кардиологију, Ристовић је примљен у стабилном стању без компликација везаних за акутни инфаркт миокарда.

- Када му је након два дана урађена коронарографија инфарктом захваћена артерија не само да је била проходна, већ није имала никакве знаке сужења, што указује да је рано дат фибринолитички лек у потпуности истопио тромб који је запушио крвни суд. Давањем овог лека срчани мишић је практично спашен, каже др Милорадовић.

„Метализа” се, по речима овог стручњака, даје у случајевима када се пацијент налази на месту које је толико удаљено од Клиничког центра да за сат и по није могуће да стигне у руке кардиолога.

- У осталим случајевима пацијент се вози директно у Клинички центар где му се отвара крвни суд и инфаркт санира практично без икаквих последица. Најважније је, наравно, да у случају да осети бол у грудима пацијент одмах позове Хитну помоћ, објашњава др Милорадовић.

Дешава се, на жалост, да пацијенти инфаркт помешају са боловима друге врсте и одлажу долазак лекару, преживе инфаркт, али трајне последице по срчани мишић остану.

До краја године Клинички центар требало би да добије посебну ангио салу, у којој би се збрињавали искључиво случајеви инфаркта. Тимови интервентне кардиологије били би приправни 24 сата, што у овом тренутку, због недостатка простора и кадра, није случај. Уз нову ангио салу и обучене лекаре Центар за кардиологију требало би да постане референтна установа за подручје централне Србије.

- Циљ нам је да дужину болничког лечења код инфаркта скратимо на око пет дана, каже др Милорадовић.

Свега дан дуже се Душан Ристовић задржао на одељењу кардиологије. Неколико сати пре него што је пуштен кући екипи „Крагујевачких” рекао је да се одлично осећа.

- Већ после три дана осећао сам се као да се ништа није десило. Сви кажу да сам одлично прошао, коментарише Ристовић.

Тог поподнева Душан је већ био у Голочелу са својом породицом.

Марија ОБРЕНОВИЋ

ДР ЈЕЛЕНА ТАНАСИЈЕВИЋ ПРВА ДАЛА „МЕТАЛИЗУ“

ДО КРАЈА ГОДИНЕ САЛА ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИНФАРКТА: ДР ВЛАДИМИР МИЛОРАДОВИЋ

ЗНАЧАЈНА ПОМОЋ ГРАДА МЛАДИМА

Пола милиона за таленте

Градско веће Регионалном центру за таленте доделило пристојан буџет за рад

На смотри научно-истраживачког и уметничког стваралаштва талената, одржаној у мају прошле године у Београду, полазници крагујевачког Регионалног центра за таленте узели су 12 „медаља” за освојено неко од прва три места и седам специјалних диплома за научно-истраживачке радове. За институцију која је са мало новца успевала да младе таленте изведе на пут успеха стигли су бољи дани.

На прошлонедељној седници чланови Градског већа Регионалном центру за таленте доделили су пристојан буџет – 550.000 динара. То је далеко више него што је Центар добио лани.

- За целу прошлу годину од града смо добили 90.000 динара и исто толико од Министарства просвете, а тим буџетом требало је да организујемо регионално такмичење, покријемо трошкове деце на републичком такмичењу и сервисирамо све остале трошкове.

Резултат тога је да су као предавачи остали само они који су желели да са децом раде не рачунајући ни на какву финансијску надокнаду. Мали број предавача је, наравно, условио да више нисмо могли да примимо велики број деце, пошто рад са талентима подразумева рад са малим групама. На послетку, уместо да тестирамо децу из читавог региона, циљано смо ишли на то да избор у старту сузимо, па смо последњих година позивали само ђаке основних и средњих школа са ужег градског подручја, објаснила је др Зорица Бугарчић, директорка Регионалног центра за таленте у разговору за „Крагујевачке” пре неколико месеци.

Поред новца из градске касе, Регионални центар ће на исту суму моћи да рачуна и од Министарства просвете, па би укупан буџет ове институције требало да буде готово шестоструко већи него лани.

Центар, који функционише у просторијама Природно-математичког факултета, требало би да добије и посебну канцеларију у којој би се обављали административни и технички послови, док ће се рад са менторима и даље одвијати на факултету. Ова установа до сада је кроз менторски рад младима од 14 до 20 година омогућавала да се баве научним радом у шест научних области - математици, информатици, физици, хемији, биологији и енглеском језику.

Осим Регионалног центра, из градског буџета ће се, одлучило је Градско веће, суфинансирати и Математичка радионица младих са 531.000 динара, као и Друштво учитеља.

М. О.

СВЕ ВИШЕ ЛОКАЛА НА ТРЖИШТУ

Трговине и услуге на умору

Тржни центри празне се великом брзином, кирије и цене локала, а још увек добро раде само локали у две улице у центру, док остале делове града „репрезентују" спортске кладионице и банке

ТРЖНИ ЦЕНТАР „РАДНИЧКИ" ЈЕ ПОЛУПРАЗАН

Не тако давно, о неком ко је поседовао локал у центру града говорило се са дозом страхопоштовања и зависти, као и да је материјално обезбеђен. А онда је стигла економска криза и све се нагло променило. Да је све прилично црно сведочи обична шетња крагујевачким центром. Број локала који су затворени, који се издају или продају из дана у дан све је већи, чак и тамо где се то не очекује.

Тржни центар „Раднички" практично је полупразан, а само у приземљу и на првом спрату нуди се чак десет локала. Да неки не раде већ подуже сведоче и бројни рачуни које су достављачи ревносно угурали испод врата. Трагом вести да се сада пословни простор може изнајмити само за редовно плаћање дацбина, покушали смо да неки од ових локала добијемо за „мале паре". Ипак, власници још увек нису стигли до тог стадијума, али да је јефтино – јесте.

- Имам 31 квадрат, мокри чвор и централно грејање, цена је од 150-180 евра, али можемо да се нађемо и договоримо. Дао бих га за онолико колико и остале колеге цене, тако да не би то била ова највиша цифра. Колико је најмања кирија за толико бих и ја дао, јер је то нека врста договора нас који издајемо, каже нам власник локала на првом спрату и додаје да до сада није издавао само за редовно намиривање рачуна.

Његов колега из приземља, рекло би се, нешто и не држи до солидарности:

- Имаш све, седамнаест квадрата је простор и дајем га за 120 евра. У прва два месеца, док разрадите посао, може и 80 и знајте да сам ја дао најповољније, онај до мене цени 150 евра.

Ништа боље није ни у ТЦ „Сити пасаж", где се локали, по речима власника, нуде за „мање од сто евра, а има само још грејање да се плати до 15. априла". За сада се од тржних центара једино још у „Роди" трговци држе, али чак и они тврде да је то питање времена, јер се једино хипермаркет на првом спрату може похвалити одличним прометом.

Да је стање лоше кад је реч о продаји или закупу пословног простора, потврђују и у локалним агенцијама за промет некретнина.

- Веома је приметно да пада тражња и за куповину и за закуп локала, па су и цене пале за 10-15 одсто. Некада смо имали списак купаца који чекају на куповину локала, а сад смо дошли у потпуно другачију ситуацију, да понуда далеко премашује тражњу. То је и резултат и данашњег пројектовања стамбених зграда, где се у највећем броју случајева приземље оставља као пословни простор.

Данас је стање на тржишту такво да ко год може да бира између стана или локала дефинитивно купује стан, с обзиром да је у Крагујевцу велики број ђака и студената са стране. Кад је реч о пословном простору, још су тражени само локали у Улици Лоле Рибара и у једном делу Главне до „Пионира" и ту су кирије и даље папрене. Како се иде навише, ка парку, стање је све горе. У тржним центрима искључиво се тражи приземље, а већ први спрат је довољан разлог да тражња буде слабија, кажу у агенцији „Милићевић".

Да је ово тачно говори и призор са лица места. У давно време препуна робна кућа „Београд" данас је аветињски празна. Више од пола приземља је и буквално испражњено, и поред обећавајућег почетка и оживљавања трговине, па је готово једино што иоле ради кафе у власништву породице Ђоковић.

Поједини локали у најближем суседству робне куће реновирају се и „припремају" већ годину дана па и више, а многе радње на које смо већ навикли селе се, попут номада, с једног на друго место. Излози напуштених објеката, чак и у самом центру, неретко су облепљени плакатима, чиме су практично спали на статус огласне табле. Кафићи у Главној, који су некада одлично пословали дуги низ година, данас се затварају или, као и сви, крпе крај с крајем. Како каже један од закупаца, „још се држимо, али не знамо докле". Овим делом града и буквално царују спортске кладионице, начичкане једна до друге. Једна од њих, први сусед дуготрајног „Бахуса", у међувремену је „подигла сидро" и напустила овај крај. А када и спортске кладионице „беже" - то је први знак да ни дан када ће банке отићи није далеко.

Н. СТЕФАНОВИЋ

РЕД ЗАТВОРЕНИХ ЛОКАЛА У ЦЕНТРУ ГРАДА

У ГЛАВНОЈ УЛИЦИ „ЦАРУЈУ" КЛАДИОНИЦЕ

НОВЕ ИНВЕСТИЦИЈЕ

Супер нова стартује од марта

Немачки ланац хипермаркета почетком наредног месеца започеће радове у Станову, где до краја августа треба да заврши први свој продајни објекат

Према протоколу који је немачка компанија „Супер нова" потписала са Скупштином града, овај немачки инвеститор започеће радове на изградњи хипермаркета у Станову 1. марта. Прва фаза предвиђа регулисање Дивостинског потока који ће бити спроведен подземним цевима, да би се касније наставили радови на изградњи првог хипермаркета ове компаније, који треба да буде завршен до краја августа, изјавио је потпредседник „Заједно за Шумадију" Небојша Васиљевић.

„Супер нова" је планирала изградњу продајног простора од 27.000 квадрата на простору предузећа „Аутосаобраћај" и Техничког центра „Водовода", чије је земљиште откупила, али је радове одлагала због економске кризе. Васиљевић је саопштио и да се радови на шопинг молу „Плаза" у Колонији одвијају по плану и да је рок за завршетак крај октобра, а председник ове компаније треба ових дана да посети Крагујевац и градоначелника Стевановића, са којим ће обићи градилиште.

Као велики успех града Васиљевић је истакао то што ће комплетан консалтинг за изградњу погона кооперанатa „Фијата" у бившој Касарни Грошница радити крагујевачка Дирекција за урбанизам, што је велики искорак за ову установу. Потпредседник „Заједно" истакао је да су два кључна опредељења ове странке децентрализација и привлачење страних инвестиција, као и да без инвеститора не би било ни изградње градске инфраструктуре. Незадовољства грађана која су се показала на појединим локацијама, као што су Грошница, Корман Поље или „ДИС", доказ су да се ово не схвата и свако ко изађе пред грађане и обећа да ће асвалтирати улицу, а не каже из којих извора су средства, служи се чистом демагогијом, рекао је Васиљевић.

М. П.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине

ОБАВЕШТЕЊЕ

О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Градска управа за просторно планирање, изградњу и заштиту животне средине, Служба за заштиту животне средине, обавештава јавност да је на захтев носиоца пројекта ГСМ мреже јавних мобилних телекомуникација „**Телеком Србија**" а.д., спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину Пројекта – рипитер „**Дивостин Јаггер КГР01**", чија се реализација планира на катастарској парцели број 326/3 КО Дивостин (ул. Горњомилановачка), на територији града Крагујевца, Град Крагујевац.

У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни објекат није потребна израда студије о процени утицаја на животну средину, будући да се за планиране карактеристике пројекта, уз примену важећих техничких норматива и стандарда прописаних за изградњу, коришћење и одржавање ове врста објеката, као и одговарајућих мера заштите које су утврђене наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чиниоце животне средине у току извођења и коришћења пројекта.

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству животне средине и просторног планирања Републике Србије, а подноси се преко првостепеног органа.

Обавештење се објављује на основу чл. 10. став 7. и чл. 29. Закона о процени утицаја на животну средину („Службени гласник Републике Србије", бр.135/04, 36/2009).

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за комуналне послове и надзор
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

За полагање испита о познавању града Крагујевца и прописа у области ауто такси превоза путника

(лицима која врше, или ће вршити делатност ауто такси превоза)

Градска управа за комуналне послове и надзор-Одељење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца.

Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржаће се у **уторак, 22. фебруара 2011. године у 15.30 сати у сали 105 Скупштине града**.

Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

- Да поседују возачку дозволу „Б" категорије најмање 3 године
- Да поседују лекарско уверење за професионалне возаче

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају.

Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

За додатне информације обратити се на телефон (034) 306 155.

Градска управа за комуналне послове и надзор

ОКОНЧАНЕ ДВЕ ШКАКЉИВЕ ИСТРАГЕ

Тужилаштво на потезу

Завршене истраге у случајевима батинања учитеља Зорана Тодоровића, кога је пребио полицајац, и смрти Предрага Радомировића, кога је прегазио таксиста

У релативно кратком року завршене су две интересантне истраге које су својевремено побудиле велико интересовање јавности. Прва, од септембра прошле године, тиче се „тренирања" строгоће двојице полицајаца над Зораном Тодоровићем, учитељем основне школе „Радоје Домановић", само зато што су претпоставили да би он могао бити наркодилер кога су тражили те вечери. Друга истрага тиче се Предрага Радомировића, настрадалог седамнаестогодишњег дечака из Грошнице, 19. новембра прошле године, под врло сумњивим околностима, у саобраћајној незгоди у Улици Октобарских жртава код броја 62 у Грошници.

Истражни судија Основног суда Предраг Бошковић окончао је комплетну истрагу у случају двојице полицијских службеника, Роберта Јаковљевића и Александра Станковића, осумњичених да су без преке потребе тукли учитеља Зорана Тодоровића, док је џогирао у Шумарицама. Полицајци су углавном негирали кривицу. Објаснили су да је до инцидента дошло зато што је Тодоровић уместо да се легитимише бежао, те да су тек тада употребили силу, а учитељ је тврдио супротно - да су га тукли без икаквог упозорења. Главна одбрана полицајаца заснивала се на чињеници да су ту ноћ имали акцију хапшења наркодилера који се крио по Шумарицама и да су посумњали на учитеља, јер је седео у мраку на клупи, недалеко од Чехословачког гробља, и типкао поруке на мобилном телефону, што је иначе главни метод комуникације трговаца наркотицима.

Исти судија комплетирао је и истрагу у случају настрадалог Предрага Радомировића, где је главноосумњичени за његову смрт Ненад Крстић (30) из Крагујевца, таксиста „Пинк таксија", који га је прегазио док је лежао на коловозу. Крстић се теретио за тешко кривично дело против безбедности јавног саобраћаја, зашта је запрећена казна од једне до осам година затвора.

У досадашњој фази поступка није мењана квалификација кривичног дела, упркос информацијама да је пре гажења дошло до туче између сада већ покојног Радомировића и веће групе таксиста, због рачуна од 150 динара, те да је због тога лежао на коловозу, а не из неких других разлога.

По речима истражног судије Предрага Бошковића, несумњиво је утврђено да је Радомировић био жив пре него што је прегажен, у чему се поклапа обдукцијски налаз са судско медицинским вештачењем. Имао је и знатну количину аклохола у крви.

Саслушани су сви сведоци и испоставило се да нико ништа није видео; ни тучу, ни како се дечко нашао на асфалту, као ни моменат преласка точкова такси возила преко Радомировићеве главе. Установљено је да Крстић није дошао у првом таласу таксиста који су се потукли са дечком него касније. Тврдио је да је био мрак, да тај део пута није добро осветљен и да га није видео како лежи на коловозу.

Оба предмета се сада налазе у рукама заменика Основног јавног тужилаштва, који треба да донесе одлуку да ли ће поднети оптужницу.

Е.Ј.

ПОСЛЕ ГОДИНУ И ПО ДАНА

Завршена истрага у случају „Трговине 22"

После саслушања 32 сведока, на захтев тужиоца Основног тужилаштва, у року од скоро годину и по дана завршена је комплетна истрага и стекли су се услови да тужилац преломи да ли је септембра 2009. године, почињено кривично дело приликом истеривања мањинских акционра из фабричког круга приватизоване конфекционарске куће „22. децембар" и приватног обезбеђења.

За кривично дело насилничко понашање осумњичен је директор поменуте фирме Мирољуб Крстић и још 31 лице зашта је запрећена затворска казна до пет година.

По речима истражног судије Основног суда Предрага Бошковића, мањински акционари (углавом жене), тврдили су да је међу њих упала већа група мушкараца у црној одећи наоружана металним шипкама, дрвеним палицама, који су сипали сузавац у спреју и насилно их извели из фабричког круга. Говорили су да је све изгледало језиво, да су се према њима опходили грубо, вређали их, те да због тога сви имају тешке психичке последице. Друга страна је тврдила на суду да то није тачно, да су према њима поступали крајње коректно, као према својим мајкама, и да су после тог догађаја с њима заједно пили кафу.

STYLOS
Stylos d.o.o. Novi Sad, lider u oblasti kancelarijskog materijala, biroopreme, putne galanterije i školskog pribora
traži u **Kragujevcu**
LOKAL ZA MALOPRODAJU
površine 60-90m², sa izlogom, u centru grada (pešačka zona).
Napomena: lokal mora da poseduje telefonsku liniju (mogućnost ADSL VPN veze), kao i prilaz za dostavna vozila.
Ponude za zakup sa opisom, i po mogućnosti sa fotografijama prostora, slati na E-mail adresu info@stylos.rs ili poštom, na adresu: Stylos, Futoški put 67, 21000 Novi Sad.

ОПЉАЧКАНА „АИК" БАНКА

Разбојници на слободи

Трочлана група маскираних пљачкаша изнела око 18.000 евра

У петак, 11. фебруара, ујутру око 09,15 сати, на Тргу Војводе Радомира Путника, опљачкана је експозитура „АИК" банке, из које су наоружани пљачкаши однели 975.000 динара и око 8.200 евра. Тако је бар утврђено пописом, обављеним непосредно после ове пљачкашке акције.

Тројица нападача наоружани пиштољима, маскирани „фантомкама" и шаловима, ушли су у експозитуру „АИК" банке у тренутку када се у њој, поред радника обезбеђења и запослених, налазило и неколико странака. Уз упућене претње приморали су их да легну на под и запосленима на благајни наредили да у унапред припремљене најлонске црне кесе ставе новац. Са одузетим новцем разбојници су побегли према пешачкој зони. Од радника обезбеђења одузели су пиштољ и понели га са собом. Један од очевидаца догађаја, који се у том моменту налазио у банци, каже да се све одиграло невероватном брзином и као на филму, за непуних пет минута.

- Седео сам и чекао да уплатим таксу за возачку дозволу. У том тренутку било нас је седморо-осморо унутра. Упала су три маскирана нападача. Прво су разоружали радника обезбеђења. Још с врата су гласно викали: „Дај паре, дај паре"! Дошли су до благајника. Човек је био сав пребледео од страха и дао им новац. А један од пљачкаша, понашао се као фин дечко, рекао је присутнима: „Немојте да се плашите, вама нећемо ништа нажао да урадимо". Ипак, сви су се уплашили и пребледели када су видели пиштоље. Не знам да ли су били прави или играчке. Један крупан човек бацио се под сточић, када су повикали сви у глас. Не знам ни како се после испод њега извукао. Ја се нисам нешто много уплашио, ваљда несвестан шта се ту дешава. Остао сам да седим на свом месту. У миру смо се разишли. Они су потрчали у правцу „Златне руже" са кесама с новцем. Сви остали задржали су се у банци још сат времена због давања изјава, каже наш сговорник, који је инсистирао на анонимности, с обзиром да су разбојници на слободи.

Наредних неколико сати банка је била забрављена. Грађани су долазили упорно гурали на врата, не слутећи шта се догодило. Иако је на улазу био истакнут натпис да банка не ради, сви они који су имали банкарских послова тог преподнева неуспешно су покушавали да уђу. Распитивали су се код окупљених испред банке да ли неко зна када ће почети с радом. Већ у 13 сати живот банке вратио се у нормалне токове.

Руководство банке није било расположено за давање изјава о овом несвакидашњем инциденту. Речено нам је да директор крагујевачке експозитуре, није добио „зелено" светло из Београда.

Увиђај је извршио истражни судија Вишег суда, у присуству заменика вишег јавног тужиоца и припадника Полицијске управе у Крагујевцу.

Е. Ј.

ПЉАЧКА ПОШТЕ У БАГРЕМАРУ

Узео паре и побегао

Иста пошта и иста поштанска службеница два пута у року од месец дана били су на удару пљачкаша који су изнели преко 130.000 динара

У суботу, 12. фебруара, око 8,30 сати, по други пут за месец дана, опљачкана је поштанска јединица ЈП „ПТТ Србија", која се налази у Илинденској улици 15/А, у „Багремару", а иста шалтерска службеница, по други пут, нашла се у веома неугодној улози.

Са навученом фантомком преко лица и упереним пиштољем ушао је, за сада непознати, разбојник у „багремарску" пошту, у тренутку када се шалтерска службеница налазила сама у пословном објекту. Још с врата је запретио да ће је убити уколико му не буде дала новац. Пружила му је 2.000-3.000 динара, међутим незадовољан износом приморао је чиновницу да отвори сеф. Када је кренула ка другој просторији где се сеф налази, пошао је за њом. Прескочио је високи пулт.

У том тренутку зачуо се пуцањ. Највероватније дошло је до самоопаљења. Жена се препала, али је тада већ била у другој просторији и није видела како се то десило. Успела је некако да га заобиђе с леђа, истрчи напоље и позове помоћ. Разбојник је остао сам у објекту и послужио се парама са шалтера и из сефа, у укупном износу од 96.000 динара и с пленом успео да утекне пре доласка полиције.

По сличном сценарију догодило се и претходно разбојништво од 11. јануара ове године, с тим што је маскирани разбојник био наоружан ножем. Сечиво је тада ставио под грло странци која се ту затекла, због плаћања рачуна. Оштрицу ножа није померао из тог положај све док се није докопао пара. Пружио је најлонску кесу чиновници кроз шалтер и захтевао је да је напуни, у супротном ће убити странку. Немајући избора, предала му је 33.500 динара, колико се затекло у фиоци пулта. Побегао је чим се докопао новца.

Сада се поставља питање да ли ово последње разбојништво има везе са јануарским, као и са пљачком „АИК" банке, која се догодила дан раније, и готово у исто време. Ником од актера се до данас није ушло у траг, а обесхрабрујуће је што се у тако кратком временском периоду десиле три оружане пљачке, у по бела дана, у граду који слови за један од најбезбеднијих у Србији.

Е. Ј.

ПОЛИЦИЈА

Непозната особа изгорела у пожару

У току ноћи 12. фебруара, у Улици Јована Јанковића 15, у Старој радничкој колонији, ватрогасци су затекли тотално угљенисано тело непознате особе страдале у пожару, чији идентитет још увек није потврђен. Тешко је било разлучити и кога је пола, због стања у коме је леш затечен.

До пожара је дошло око три сата и 20 минута у напуштеном, руинираном стамбеном објекту, такозваној лепари. Претпоставља се да је узрок опушак цигарете или импровизовано грејно тело. Пламен је захватио душек на којем је та особа спавала и проширио се на целу кућу.

У напуштеном објекту, највероватније је страдала особа која је навратила да преноћи. По причи комшија, многи су кроз ту кућу продефиловали, али ретко ко се задржаво дуже услед неусловности.

Иначе, пре три недеље, готово на исти начин, страдао је и бескућник Радосав Б. (58). Последње дана живота провео је крај пруге, у напуштеној кући за боравак железничара, у насељу Пивара. Ту му је годинама било стециште. Нестало је заједно са њим, због импровизоване грејалице.

Ово је, иначе, трећа, по реду жртва страдала у пожару од почетка ове године.

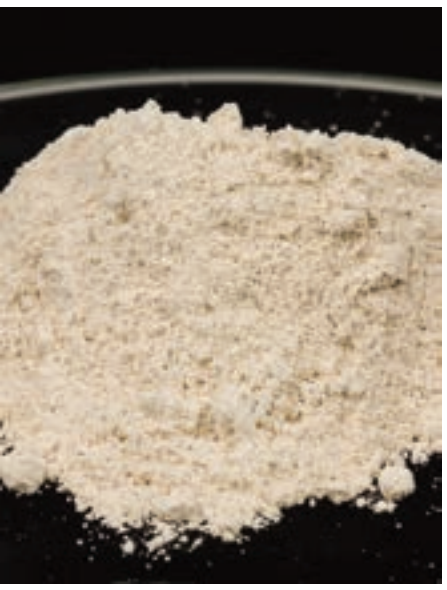

Заплењено 400 грама хероина

Крагујевачка криминалистичка полиција је, у сарадњи са колегама из Новог Пазара, 11. фебруара, ухапсила двојицу препродаваца наркотика из тог града - Фуара Авдића (45) и Хариза Црновршанина (35). Претпоставља се да су њих двојица снабдевали уживаоце наркотика широм Србије.

У породичној кући Хариза Црновршанина полиција је пронашла више најлонских кеса, у којима се налазило укупно 393 грама хероина, и дигиталну вагицу за размеравање опојних дрога.

Од октобра прошле године до фебруара ове, крагујевачка полиција пресекла је три кријумчарска канала којима је снабдевано домаће тржиште. Том приликом је од више особа умешаних у овај посао заплењено 1.500 грама хероина. У акцији спроведеној 4. фебруара одузето је 122 грама хероина од трочлане београдске групе, која је наркотицима снабдевала престоничке наркомане. Њиховим хапшењем дошло се до поменутих новопазарских растурача дроге.

Подсетимо, дрога је пронађена у аутобусу који саобраћа из Новог Пазара према Београду, и то код женског члана групе Биљане Ј. (28). Поред ње ухапшени су још Љубиша О. (32), Синиша А. (28) из Београда.

ХОД ПО МУКАМА ЧОВЕКА КОЈИ ВЕРУЈЕ У ЗАКОНЕ

Обесмишљени и право и правда

Пише Јаворка Станојевић

БРАНИСЛАВ ЂУКАНОВИЋ ИСПРЕД КУЋЕ И ПЛАЦА ОКО КОГА СЕ ВОДЕ ВИШЕГОДИШЊИ СПОРОВИ

Дивља градња се толико одомаћила да је држава, пре озбиљног хватања у коштац са овом стихијом, морала да донесе Закон о легализацији свега што је бесправно изграђено. Применом овог Закона грађани који су прекршили правила и избегли плаћање такси, надокнада и пореза добили су могућност да за мале паре озаконе своје грађевине. Истовремено сви они које су бесправни градитељи оштетили, или угрозили, суочили су се са осећајем беспомоћности, јер се испоставило да легализација обесмишљава скупо и дуготрајно вођење спорова који би тре- бало да им обезбеде ефикасну правну заштиту.

У таквој ситуацији нашао се пензионисани професор Бранислав Ђукановић који је куповином куће у Улици Миодрага Урошевића број 9, у којој је намеравао да са супругом проведе старост после дугогодишњег живота у Призрену.

Иако је реч о образованом, правно поткованом и опрезном човеку, Ђукановић није направио добру трговину, јер је купивши кућу на парцели која има два власника себи натоварио велику главобољу.

Пресуде без извршења

Проблеми су почели када је сувласник парцеле нашао купца за свој део плаца. До спора је дошло, јер је нов комшија одмах желео да почне градњу куће, а Ђукановић да буду испоштоване све правне процедуре. Због инсистирања на споразуму о коришћењу заједничке парцеле потписном и овереном у суду и грађевинској дозволи за евентуалну градњу, Ђукановић је, како тврди, претрпео бројне увреде на рачун свог порекла и физичке насртаје због којих је морао да тражи полицијску заштиту.

Овај пензионисани професор, после свега што је претрпео на Косову, сматрао је да је дошао у државу која има ефикасне механизме да стане на пут незаконитим радњама. Због тога је кренуо да се брани од комшијске бахатости.

Испоставило се, међутим, да су закони шупљи, судови спори, инспекцијски органи немоћни и неефикасни, а бирократија инертна и неодговорна до мере која обесмишљава и право и правду. Последица такве ситуације је да објекат који је бесправно подигнут на само 25 центиметара од Ђукановићеве куће одолева, иако још од 2006., постоји решење о рушењу, које су у међувремену потврдили највиши правни органи у држави.

Обијање прагова разних институција наш саговорник почео је пре пет година када му је комшија на потпис донео споразум у коме је укњижен као власник објекта који не постоји. Пошто је на плацу на коме је, према папирима из Службе за катастар непокретности, требало да стоји кућа била само гомила шута, Ђукановић инсистира да сусед пре градње прибави грађевинску дозволу. Правдајући се чињеницом да има папиролошко покриће, купац другог дела плаца ипак почиње градњу. Ово поново доводи до затегнуте ситуације и тешких речи. Ситуација је некако доведена под контролу одласком код адвоката где обе стране потписују споразум о коришћењу заједничке парцеле, а сусед усмено обећава да је дозвола на којој Ђукановић инсистира „његова ствар".

- Дозвола коју је донео није, међутим, гласила на његово име, већ на пређашњег власника и била је издата још 1988. године. Накнадном провером сам установио да је према том документу инвеститор условљен да градњу почне у року од годину дана и да је оконча за пет

Спор пензионисаног професора Бранислава Ђукановића са сувласником парцеле на коме му је кућа уствари је слика стања где су закони „шупљи", судови спори, инспекцијски органи немоћни или неефикасни, а бирократија неодговорна до мере која обесмишљава и право и правду

година. Пошто ни један од услова није био испуњен, затражио сам, и добио, решење према коме дозвола на основу које комшија гради није важећа. Упркос томе он наставља градњу, тик уз моју кућу, што доводи до појаве влаге у дому у коме живим с тешко болесном супругом. Не обазире се ни на моје упозорење да његова нестручно урађена темељна конструкција угрожава стабилност моје куће. Зато сам био принуђен да се обратим грађевинској инспекцији, која 2006 доноси решење о почетку рушења. То, међутим, није било довољно да дивље грађен објекат буде уклоњен, пошто је комшија решио да одуговлачи користећи све расположиве могућности. Спор је тако стигао до Врховног суда Србије, који 2008. пресуђује у моју корист. Инспекција, међутим, није издала решење о рушењу, уз образложење да је Одељење за урбанизам признало важност старе дозволе. После тога улажем приговор и успевам да натерам Службу за катастар да поништи сопствени документ на основу кога је сувласник парцеле добио дозволу и укњижење. Ово комшији отвара пут за даље жалбе, па се спор враћа Управном суду који, после двогодишњег одуговлачења, такође пресуђује у моју корист. Инспекција, међутим, ни тада не

ГЛАВНА ГРАЂЕВИНСКА ИНСПЕКТОРКА БОЖИЦА СТЕФАНОВИЋ

издаје решење о рушењу уз образложење да је сусед поднео захтев за легализацију, каже Ђукановић.

Износећи детаље о томе да је комшија захтев за легализацију поднео пре доношења Закона и да се нове законске одредбе не могу примењивати на решења стара пет година, овај упорни борац упире прст у службе за катастар и урбанизам и инспекцијске и судске органе оптужујући их да су у дослуху са бесправним градитељем који га угрожава.

Шта каже грађевинска инспекција

Покушали смо да контактирамо власника незавршене куће у Миодрага Урошевића 9. Иако је био крајње љубазан, није желео да му име буде помињано у новинама. Такође је одбио да коментарише комшијске оптужбе, јер сматра „да ова држава има већих проблема о којима треба писати".

Ни Служба за катастар, уз образложење да се за информације морамо обратити дирекцији у Београду, није била расположена да одговоре на питања - како је могуће да буде укњижен објекат који не постоји, ко је то урадио и на основу чега.

Служба за урбанизам, коју смо желели да питамо на основу чега је признала важност дозволе која је, због непоштована временског ограничења, стављена ван снаге, упутила нас је на грађевинску инспекцију.

Главна грађевинска инспекторка Божица Стефановић каже да добро познаје овај случај и тврди да су испоштоване све законске одредбе.

- У Закону о легализацији јасно пише да подношење захтева за легализацију одлаже извршење решења о рушењу док надлежни органи не донесу одлуку о томе да ли подносилац испуњава услове. То значи да ми у овом случају не можемо реаговати док поступак легализације не буде окончан. Ако због спора који се води легализација не буде могућа, издаћемо решење за уклањање бесправно изграђеног објекта, али ми не одлучујемо о томе хоће ли неки објекат бити

ХРПА ДОКУМЕНАТА, АЛИ КОНАЧНОГ РЕШЕЊА НЕМА

легализован, објашњава инспекторка. Иако признаје да је Ђукановић формално у праву када инсистира на временском ограничењу грађевинске дозволе, она каже да би, уколико би се доследно примењивале ове одредбе, бар половина објеката у граду морала да буде срушена.

- Стари закон је давао рок од годину дана за почетак и пет за завршетак градње, пошто је ретко ко то могао да испоштује. У међувремену су усвојена нова законска решења која дају једногодишњи рок за почетак, али не ограничавају завршетак градње. Како се закон не може примењивати ретроактивно, јасно је да дозвола коју има инвеститор који гради на делу парцеле у Миодрага Урошевића 9 не може да буде призната, каже наша саговорница, износећи став да ће они који одлучују о легализацији то узети у обзир.

Одговор који је добио од инспекције не задовољава професора Ђукановића. Следећа адреса је Уставни суд, а није искључена ни могућност да се обрати Међународном суду у Стразбуру.

Мада пут који је прешао Бранислав Ђукановић многима личи на одомаћену слику о комшијским каприцима, она ипак говори о друштву у коме они који поштују прописе често испадну наивчине. Уместо казни, отписују се дугови онима који не плаћају рачуне и легализују грађевине чији власници нису платили дозволе и порезе. У таквој клими тражење рупа у закону постало је начин живота. Због тога се и Ђукановићев комшија може сматрати жртвом, јер се, узимајући здраво за готово да су законске норме само мртво слово на папиру и верујући саветницима који су му обећали лако решење, нашао у зачараном кругу из кога је тешко изаћи.

ДА ЛИ ЈЕ БИЛО ПОЛИТИКЕ НА ПРОТЕСТНОМ СКУПУ У УГЉЕШНИЦИ

Улагања има, грађани незадовољни

У Месној заједници Угљешница за претходне три године у асфалтирање улица уложено је близу 150 милиона динара, али група грађана организовала је протест и тврди да град овде не улаже средства у комуналне радове

НЕЗАДОВОЉНИ ГРАЂАНИ НА ПРОТЕСТНОМ СКУПУ

Од 68 улица на територији Месне заједнице Угљешница асфалтирано је само шест, а свакодневицу мештана оптерећују и многи други комунални проблеми као што су струја, вода и канализација, речено је на скупу који је прошлог четвртка у Београдској улици организовала група грађана, који, како су истакли, нису задовољни радом Савета месне заједнице Угљешница, али ни односом локалне самоуправе према проблемима грађана у том делу града.

Реч је о насељу које постоји више од четири деценије и простире се на површини од 154 квадратана километра. У насељима Институт, Јабучар, Авала, Голиш, Липе и Дрењак живи око 10.000 људи.

- Свака месна заједница треба да достави инфраструктурне приоритете на крају године. Постављамо питање да ли Савет грађана не ради свој посао, или нас локална самоуправа изопштава и гази наша грађанска права. Више пута смо се обраћали, што Савету, што другим надлежним органима са конкретним питањима и захтевима, и увек смо наилазили на одбијање. Да ли се ми разликујемо од других Крагујевчана, да ли се наша деца разликују од остале деце, због чега нас поново нема у плановима комуналних предузећа, пита мештанин Стамен Марковић.

У Авалској улици не постоји тротоар са обе стране, а ту улицу највише користе деца на путу до школе. Фабрика „Полиграм" која је подигнута уз сагласност локалне самоуправе испушта у ваздух опасне материје. Немаром градских власти и комуналних предузећа бујице после кише спирају тампониране улице и онемогућавају било какво кретање, тако да у случају потребе санитетска и ватрогасна возила не могу да пруже помоћ. Због свега наведеног приморани смо да се обратимо медијима, нагласили су, између осталог, грађани на овом на скупу.

- Осим што наша деца и у 21. веку газе туцаник и блато, свакодневица су и изливања фекалија и пуцање дотрајалих водоводних цеви. Слаб је напон електричне енергије. Иако редовно измирујемо обавезе према граду и држави у нашу месну заједницу три године није уложен ни динар. Више пута сам подносио захтеве градској управи, постављао одборничка питања због конкретних проблема, али ни на једно нисам добио одговор, истиче Мијољуб Стевановић Љупче, одборник у Скупштини града, иначе члан Градског одбора Демократске странке.

Међутим, са друге стране преставници града који су се одазвали позиву грађана и дошли на овај протестни скуп тврде сасвим супротно, да се у Угљешницу улагало, а и за ову годину одређени су приоритети.

- Да ли је проблем лоша комуникација грађана са Саветом месне заједнице, а потом и свим извршним органима, или је проблем инфраструктура, упитао је члан Градског већа за комуналну привреду Зоран Јовановић.

- У последње три године на територији ове месне заједнице инвестирано је преко 200 милиона динара. Захтева има много из свих месних заједница, али новца нема довољно, тако да се трудимо да радимо по приоритетима, додао је Јовановић.

Чудно је да, ако већ грађани немају комуникацију са Саветом месне заједнице, потпуно опречне ставове о нивоу улагања износе преставници владајуће коалиције „Заједно за Шумадију" и Демократске странке, која је део градске власти. Насупрот тврдњи одборника Стевановића да у Угљешницу три године није уложен ни динар директор Предузећа за изградњу града Вељко Мерџан подсетио је да је у Месној заједници Угљешница у претходне три године само у асфалтирање улица Града Караре, Владике Валеријана, Повленске, Солинске и Млавске уложено близу 150 милиона динара. Кишна канализација вредности осам милиона динара урађена је у Улици Наде Димић, која се налази и на списку приоритета за асфалтирање. У водоводну мрежу уложено је 14 милиона, а у канализациону 18 милиона динара. У плану је, такође, наставак радова на асфалтирању Улице Владике Валеријана, затим Крфске улице, али и Улице Лазара Пантелића на коју је упућено 70 одсто житеља те месне заједнице. У току је израда пројекта који би требало да буде окончан у наредна три месеца, након чега следи решавање имовинских односа и почетак радова.

Александар ЈОКИЋЕВИЋ

ЗАБРАНА СУШЕЊА ВЕША САМО У ЕКСТРА ЗОНИ

Казна 2.500 динара

Сушење веша забрањено је на балконима, терасама и лођама у екстра зони, које су окренуте ка улици, али не и у осталим деловима Крагујевца

Поводом информација које су се претходних дана појавиле у појединим медијима о забрани сушења веша на терасама у Крагујевцу и високим казнама за оне који не поштују ову одлуку, саопштењем за јавност огласио се начелник Управе за инспекцијске послове Душан Жупљанић. Он подсећа да је Одлука о уређењу града донета 2005. године и да члан 21. те одлуке дефинише забрану сушења веша на балконима, терасама, лођама и на конопцима, који су посебним уређајима везани за више делове зграде, у екстра зони.

Дакле, наглашава Жупљанић, забрана важи за ужи центар града, и то за терасе, балконе и лође које су окренуте ка улици, али не и за остале делове Крагујевца. Циљ је био да се уведе ред у екстра зони јер је крајње непримерено да неко ко станује, на пример, преко пута зграде града, суши веш на тераси која гледа на ту зграду.

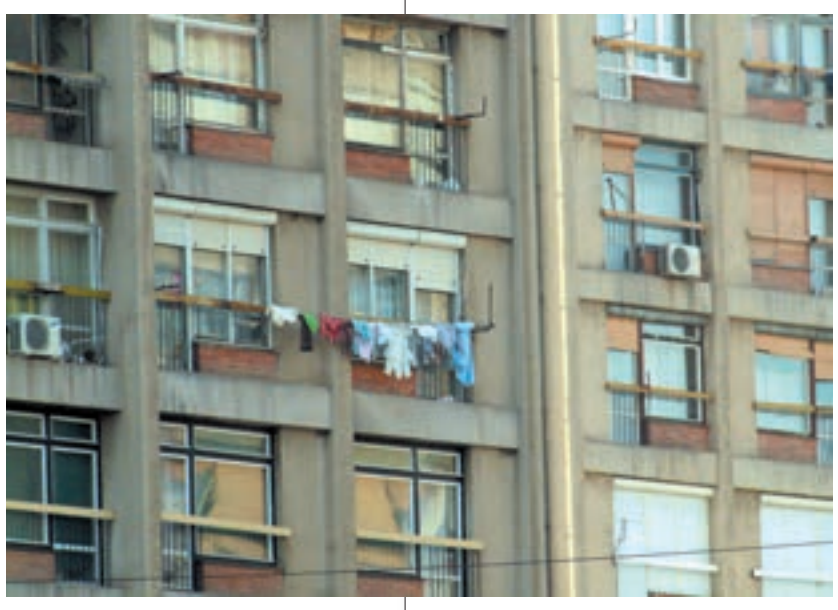

Начелник Жупљанић каже да до сада није било кажњавања наших суграђана због непоштовања поменуте одлуке. Међутим, изласком комуналних полицајаца на улице Крагујевца, крајем овог месеца, биће уведен далеко већи ред у области комуналних питања, па тако и у делу примене Одлуке о уређењу града, која дефинише и забрану сушења веша. То значи да ће онима који не поштују ову забрану у екстра зони комунални инспектори моћи да изричу мандатне казне у износу од 2 500 динара.

А. Ј.

ШИРИ СЕ ЗОНА НАПЛАТЕ ПАРКИРАЊА

Стигли до Мале Ваге

Иако је 15. фебруар био нерадан због обележавања Дана државности, званично од тог датума „Паркинг сервис" почиње са организованом наплатом паркирања у проширеном делу зоне 1, у улицама Војводе Мишића, Војводе Путника, Кнеза Милоша (од Дома Војске до трга Мала Вага – непарна страна), као и на паркингу између улица Булевар Краљице Марије и Слободана Перовића.

ЦЕЛА УЛИЦА КНЕЗА МИЛОША ПОСТАЈЕ ЗОНА НАПЛАТЕ

Из „Паркинг сервиса" обавештавају грађане и станаре који имају пребивалиште на наведеним локацијама да могу остварити повлашћени статус, и то подношењем захтева за издавање повлашћене карте, уз који треба доставити и фотокопије личне карте и саобраћајне дозволе, док се оригинали ових докумената доносе на увид.

Повлашћене карте се издају у „Паркинг сервису", у Улици Војислава Калановића бб. Цена карте за станаре износи 100 динара месечно, и то за прво возило, док за друго возило кошта 300 динара. Треба нагласити да повлашћени корисник овај свој статус може користити само у оквиру свог сектора.

А. Ј.

РАЦИОНАЛНИЈИ РАД МЕСНИХ КАНЦЕЛАРИЈА

Без вишка запослених

Престају да раде месне канцеларије у насељима Станово, Белошевац, Илићево и Петровац, јер су постала саставни део града. Запослени неће бити проглашени вишком, већ ће са досадашњих места бити распоређени на послове у градској управи

На претходној седници Градског већа разматрана је Одлука о образовању месних канцеларија, којом је уместо 33 тај број смањен на 26, чиме ће рад бити економичније организован, а донеће и одређене уштеде. Између осталог, престају да раде месне канцеларије у насељима Станово, Белошевац, Илићево и Петровац, док ће појединa матична подручја бити спојена.

Разлози за доношење ове одлуке, како објашњава начелница Управе за месну самоуправу Славица Коминац, произилазе из потребе усаглашавања са Законом о територијалној организацији којим су дефинисана насељена места на територији града, али и чињенице да је дошло до нових прописа у области матичних књига.

Да ли ће овом одлуком грађани бити на губитку, јер матично подручје покрива једно или више насељених места за које се воде књиге рођених, венчаних, умрлих и књиге држављана, а у месним канцеларијама обављале су се овере потписа и преписа.

Начелница Коминац тврди да неће бити проблема јер је град већ обезбедио пребацивање у електронску форму свих матичних књига. Запослени ће са досадашњих радних места у угашеним месним канцеларијама, због повећаног обима посла у самој Градској управи, бити распоређени на нове послове, уз њену опаску да је рационализација запослених спроведена пре отприлике годину дана, а у појединим канцеларијама радиће се и даље. Међутим, у њима ће се обављати административно-технички послови месних заједница и давати подршка раду савета грађана.

- Станово, Белошевац, Илићево и Петровац нису више насељена места, постала су саставни део града. Ранији Закон о матичним књигама то није децидно тражио, међутим, сада је тако и морамо угасити те месне канцеларије.

Истовремено одлучили смо се, јер је било и месних канцеларија са малим бројем уписа, да поједина подручја буду спојена. Тај облик сажимања смањиће и материјалне трошкове града, каже начелница.

И даље ће постојати Месна канцеларија Маршић, МК Грошница, која покрива Трешњевак, Аџине ливаде и Вињиште, као и канцеларија у Десимировацу и за Церовац, Опорницу и Нови Милановац.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

СЛОБОДАН НИКЕТИЋ СЛОБА

Прави ловац воли природу и животиње

Потеру води Милан Пурић

Крагујевац је окружен предивним пределима и ту природу треба очувати за будуће генерације. Ја сам дугогодишњи ловац, учио сам поред правих мајстора ловства и зато ми тешко пада кад данас гледам велики број оних који неплански убијају дивљач

Ја сам рођени Крагујевчанин, муж, отац сина и ћерке и деда четворо унучади, што сматрам највећом срећом. Скоро четрдесет година био сам радник „Водовода“, где сам дочекао пензију. Од младости сам пасионирани ловац, који је препешачио сва српска ловишта, а и шире.

Какво је било твоје детињство?

Како сам рођен пре Другог светског рата, детињство ми је било веома тешко, поготово што ми је отац одмах отишао у партизане, па је породица због тога испаштала. Мајку су ми ухапсили и провела је годину дана у затвору, а ја и брат смо за то време расли поред ујака. То су за све биле тешке године. Кад се рат завршио, повратком оца ствари су се поправиле, јер је он постао један од градских руководилаца, па се тако и наш живот променио, мада су то биле године свеопштег сиромаштва.

Шта је породица била некад, а шта сада?

Одувек је породица у Србији била светиња. Тако сам и ја васпитан и трудио сам се да тако васпитам своју децу. Максимално уважавање свих чланова, уз поштовање старијих, био је основ васпитавања све деце. Трудим се да и сада сачувам такво понашање и задовољан сам како то у мојој породици функционише.

Шта су комшије у Крагујевцу некад и сад?

Комшилук је у Србији одувек био важан за живот, јер су комшије близу, а рођаци често далеко. Моје садашње комшије и другови Бранко Ђокић, Зека и Андра увек су ту да притекну у помоћ кад је потребно, као што и ја помажем њима. То је, мислим, једна лепа српска и крагујевачка прича коју свакако треба да негује.

Шта си радио као момак?

Било нам је лепо да идемо на корзо, по игранкама и кафанама. Наравно, најважније је било да се упознамо и дружимо са нашим лепим суграђанкама. Тадашње могућности изискивале су неке друге вештине, а не као данас, само слање СМС порука или упознавање преко фејсбука. Другар за цео живот ми је, на пример, инжењер Прокић из „Заставе“, јер смо још у младим данима постали нераздвојни.

Како је Крагујевац изгледао у то време?

Град је имао доста мање становника и скоро сви смо се познавали међусобно. „Застава“ је била углавном место где су се сви запошљавали, а из ње су излазиле и прве „фиће“ и „тристаћи“, ондашњи симболи успешности. Другарство је било велико и за цео живот. Град се развијао и растао у свим правцима и у њега се досељавало пуно људи. Сви смо се надали да живимо у времену кад ништа лоше не може да нам се деси. Та нада уствари је обележавала то време.

Кафане или кафићи, где је било више дружења?

У мојој младости није било кафића и чини ми се да је први отворио Јоца негде крајем седамдесетих година. Кафане су била места где се интензивно дружило, поготово мушка друштва, где се уз добру музику наших другара Гроздинаца и осталих и добро јела права српска кухиња. Данас су кафићи места где има пуно девојака и младића, па мислим да је то сада интересантније.

Постоји ли првак Крагујевца у игрању таблића?

Таблић је друштвена игра која спречава, како то данас кажу, отуђење, јер док се игра увек су ту шале и зафрканције које никог не остављају равнодушним. Цело лето код мене на тераси се играо таблић. Данас је у граду најбољи играч Браца Колонац. Један од најгорих играча свакако је Барош, који стално губи, па се због тога увек и љути и стално му нешто или неко смета док играмо карте.

Постоји ли крагујевачки дух?

Као и сваки град имамо специфичности које се препознају у људима који су градске „фаце“. Некада су то певачи, некада глумци, некада познати инжењери или спортисти. Дружење са таквим људима омогућава младима да виде по чему су то они важни за град и шта је то добро што се од њих наследи.

Који су Крагујевчани носиоци тог духа били некад, а који су сад?

Сигурно ћу многе ненамерно изоставити, али Зоран Гајић-Гроздинац, Пендула, Маке Сликар, Тима, Шерифовићи, Јелена Томашевић, инжењери Раковић, Бојанић и многи други.

Шта показујеш гостима кад ти први пут дођу у Крагујевац?

Пре свега Шумарице као место вечне успомене на злочине, а потом и музеје, лепе грађевине, Гимназију, Суд, па на крају завршимо у кафанама, а ја сада највише волим „Лађу“, јер ме подсећа на незаборавно време које смо тамо проводили кад је била проглашена за најбољу у Србији.

Шта лепе Крагујевчанке представљају за наш град?

Свакако украс за очи, срце и душу. Толика лепота на једном месту заиста се ретко среће. То је вероватно и разлог због кога се многи људи одлучују да овде живе, јер та лепота, једноставно, као магнет привлачи. Уз то и долазак многобројних девојака да студирају овде иде на руку крагујевачким момцима да не морају да иду у бели свет.

Какав је данас спорт у Крагујевцу?

У односу на време кад је постојала велика Југославија и кад су крагујевачки боксери, фудбалери, кошаркаши, атлетичари били врх, мислим да је сада слаб. Можда у ово време кризе нема новца, али зато је требало неговати крагујевачке младе спортисте, а не потрошити брдо пара на оне који само прођу кроз град, а за то време наша деца немају услова да напредују.

Каква је природа око Крагујевца?

Крагујевац има око себе дивне пределе у Гледићима, Борчу, Дулену, Водојажи и то само треба и даље оплемењивати, и шумама и животињама. То није само због нас (првенствено јесте), већ може и да постане туристички интересантно. Надам се да постоји разумевање и потреба да се природа очува и за будуће генерације.

Колико је рада потребно да се постане перфектан ловац, и који ловци су део градске ловачке легенде?

Од младости је потребно да неко воли природу и животиње. Потом је потребно да напуни 18 година, како би могао да носи оружје. Свакако је ту и искуство које се постиже сталним боравком у природи и дружење са искусним ловцима. Поред тога, потребно је пратити и литературу и научити да се дружиш са природом и да јој помажеш да постане још разноврснија и боље уређена. Крагујевачке ловачке легенде свакако су чика Жика Ђуђа, који има и свој музеј у Виноградима. Ту је и Берислав Милосављевић звани Бека, некада и чувени голман и наравно Миле Пећанац, који су за мене били прави учитељи поред којих сам научио да ловим. Поред пуно ловаца у граду, који се често не баве спортом већ убијају дивљач неплански, постоји само један кога бих издвојио по правом односу према лову и природи. Саша Ненадовић је пример човека који на прави спортски начин иде у лов на трофејну дивљач, ван ограђених резервата и са својим трофејима је пример за следеће генерације.

Каква је храна која се једе у нашем граду?

Традиционална српска кухиња са доста масноћа и меса одувек је била одлична, поготово кад су је спремале чувене куварице попут Нане, или Раде, која је у „Лађи“ правила чуда од свих врста меса и рибе. Сада су нека друга времена и оне љуте чорбе од шкембића, сарме, печења и сличне ђаконије не „свиђају“ се ни лекарима, ни новим генерацијама, које више једу неке салатице.

Како би волео да град изгледа за 20 година?

Пре свега да природа око њега и у њему остане сачувана и још више оплемењена. Волео бих да се настави са сређивањем града, мада нешто мислим да су ови до сада показали да то не раде баш најбоље. Сигурно да међу младима има оних који су пропутовали свет и знају како да град среде, да поред душе има и најлепшу спољашност.

Шта си добио од крагујевачког духа, а шта си му дао?

Уз најлепше животне успомене и безбројне другаре постајао сам све поноснији што сам становник овог града. У неком малом делићу сигурно сам и ја допринесио да он постане бољи и интересантнији за живот.

УКРАТКО

Људи, снови, дела

На програму „ПОП форума”, у уторак, 22. фебруара, овдашња публика биће у прилици да погледа још један филм из циклуса немачког ангажованог филма. Овога пута реч је о остварењу „Људи, снови, дела” редитеља Андреаса Штиглмајера. То је прича о источнонемачкој провинцији почетком 90-их. Група од око 120 људи оснива самоуправно еколошко насеље „Седам Липа”. Побуђени утопијом самоодговорног живота у складу са животном средином, сопственим радом изграђују мини-село у коме међусобно треба ускладити различите области живота, али ускладити их и са природом. Поред проблема организационе и финансијске природе, они су конфронтирани и са социјалним потешкоћама, зато што се често мора тешко радити на остваривању равнотеже између потреба појединца и захтевима живота заједнице. И поред тога, већина становника не може више да замисли другачији начин живота. Из остварења свог сна они успевају да извуку максималну снагу.

Пројекција почиње у 20 часова, а улаз је слободан.

Живот је мој ТВ

Крагујевачки фотограф Зоран Хаџи Ђорђевић недавно се представио самосталном изложбом у београдској галерији „73”. На овој изложби, који носи назив „Мој живот је ТВ”, Ђорђевић је представио око 50 фотографија формата 50 x 60 цм, од којих је већина настала у периоду 2008 - 2010. године.

Аналогна техника, филм, хемикалије и апарат који има само 36 снимака можда данас делују као далека прошлост, међутим, тај „корак назад” у први план не истиче технологију, већ аутора и његову способност да само једним снимком прикаже одлучујући тренутак. Изложба „Живот је мој ТВ” треба да подсети да иза фотографије стоји аутор, а не технологија, дубоко промишљање и осмишљавање кадра заснованог на традицији „Магнум групе”, а не избор једне слике из снимљене серије, „малог играног филма” обрисаног и доцртаног фотошопом.

Кабаре Љиљане Стјепановић

Вечерас ће (17. фебруар) на сцени „303” Позоришта за децу наступити Љиљана Стјепановић са „Циганским кабареом”. У маниру одличних стенд ап комедија и поред вечних и неисцрпних љубавних тема, овај кабаре испреплетен је великим бројем мексичких и руских поп-класика.

Представа почиње у 20 часова.

Три самоће

У СКЦ-у ове недеље представљена је књига „Три самоће” Весне Капор, која је познатија књижевној јавности као уредница књижевног програма београдског СКЦ-а, где већ годинама организује представљања савремених српских писаца.

Роман „Три самоће” је местимично аутобиографска прича. То је прича о колективу у свима нама и о томе колико смо сви саздани од лица оних који су живели пре нас, наших предака, али и о томе како ми неумитно не можемо да побегнемо од тога.

ОБЕЛЕЖЕН ДАН ПОЗОРИШТА

Драшковићу статуета, Јаковљевићу прстен

СЦЕНА ИЗ ПРЕДСТАВЕ „БАЈКА О МРТВОЈ ЦАРЕВОЈ КЋЕРИ”

Доделом Статуете и прстена Јоакима Вујића и других годишњих награда и признања најистакнутијим уметницима и радницима, у Књажевско-српском театру обележена 176. годишњица постојања и успешног рада најстаријег домаћег театра

Позориште настаје тимским радом. Глумци су они које видимо, но постоји и велики број људи који се не виде. Они су једнако важни као и глумци, а њихове различите стручне вештине омогућавају постављање представе. И они морају суделовати у слављу и успеху којима се тежи. Овом тезом су се ове године водили у Театру приликом доделе награда, па су признања припала глумцима, али и људима иза сцене.

Прослава 176. рођендана почела је по први пут славом Књажевско-српског театра - Сретењем. Овогодишњи колачар је глумац Милош Крстовић. Такође, на Сцени „Љуба Тадић”, представљена је књига Миодрага Табачког „Аутомонографија”, која излази у оквиру едиције Јоакимови потомци, у којој се објављују књиге о добитницима Статуете „Јоаким Вујић”. Дружење са једним од највећих српских и европских сценографа настављено је и у Галерији „Јоаким”, у којој је отворена изложба његових сценографија под називом „Моји простори”.

Наравно, централну прославу Дана позоришта обележила је премијера комада „Ђаво и мала госпођа”, у режији Жанка Томића, а подељене су и награде: Прстена са ликом Јоакима Вујића, Статуета Јоакима Вујића, као и годишње награде и признања.

Највеће признање, Статуета Јоаким Вујић, која се додељује за изузетан допринос развоју позоришне уметности у Србији, ове године припала је нашем познатом редитељу Бори Драшковићу. У образложењу стоји да је Драшковић један од родоначелника редитељског театра у нас и до данас његов првосвештеник. Чин Драшковићевог одрицања од сцене, на врхунцу редитељске славе, живео је у позоришту као стваралачки чин уметника. Приче о редитељским решењима и глумачким бравурама из његових представа никада нису престајале - као да су представе све време биле на репертоару. Те приче се и данас могу чути, са детаљним описима сваког глумачког поступка, и од глумаца који су рођени годинама, па и деценијама касније.

Прстен са ликом Јоакима Вујића који се додељује за изузетан допринос развоју Театра и афирмацији његовог угледа у земљи и иностранству, припао је Драгану Јаковљевићу, редитељу и директору Књажевско-српског театра. Успешно уводећи Књажевско-српски театар и фестивале у домаће и светске позоришне токове Драган Јаковљевић доказује да Крагујевац на позоришној мапи Србије и света с правом једини носи назив Театрополис.

БОРИ ДРАШКОВИЋУ ДОДЕЉЕНА СТАТУЕТА ЈОАКИМ ВУЈИЋ

Годишње награда Театра, ове године је додељена ансамблу представе „Бајка о мртвој царевој кћери” која већ шесту годину истрајава на сценама у земљи и иностранству успешно представљајући крагујевачки Театар. Прича о „Бајци” почела је пре скоро шест година, када су овај Кољадин текст Сања Матејић и Ненад Вулевић одабрали за дипломски рад. Тек што су се запослили у најстаријем српском позоришту, ово двоје младих глумаца (који су студирали на Академији уметности у Приштини) одлучило је да припреме други чин овог текста, те да га изведу за професоре. Након месец дана проба, „испит” су извели у самом дну Велике сцене. Наравно, положили су са десетком, а „испит” је обележила невероватно велика посета публике. Буквално, половина гледалаца је стајала. Ово као да је окуражило младе глумце и убрзо су позвали једног од професора на испиту, Бошка Димитријевића, да им помогне да поставе цео комад на Малој сцени Театра.

Сањи и Ненаду придружили су се Ана Тодоровић и Душан Станикић (обоје „приштински” студенти) и тако је, пре више од пет година, премијерно изведена „Бајка о мртвој царевој кћери”.

Међутим, прве реакције публике биле су млаке. А онда након неколико играња, како то обично бива, ова представа добила је најбољу могућу рекламу - „од ува до ува”. Све до тренутка када се више није тражила карта више - већ ћоше да се стане и одгледа.

Такође, годишњу награду је добила и гардероберка Драгица Илић, а похваљени су глумац Никола Милојевић, за глумачки ангажман у представама „Аудијенција” и „Ѵахоо” и реквизитерка Марија Вујичић.

М. ЧЕР

„АЛНАРИ” НАГРАЂУЈЕ

Гладиатрикс и *Чудесни живот Лили Афродите*

Два најбржа читаоца „Крагујевачких” биће овог петка у прилици да добију занимљиве наслове издавачке куће „Алнари”, а овога пута делићемо две књиге. Први читалац који, у петак, 17. фебруара, позове 034 333 111, после 10 часова ујутру, добиће роман „Гладиатрикс” Расела Витфилда, а други бестселер Беатрис Колин „Чудесни живот Лили Афродите”. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан” у Рода центру.

„Гладиатрикс” говори о страсти цара Домицијана ка новотаријама у арени, која је довела до успона нове врсте ратника: у борилиштима се први пут појављују гладијаторке. Као једина која је преживела бродолом покрај обала Мале Азије, Лисандра доспева у руке власника најудаљенијег вежбалишта за женске гладијаторе Источнога Царства. Лисандра, припадница древне спартанске секте ратничких свештеница, одбија да прихвати своју нову улогу робиње. Када буде приморана да се бори за сопствени опстанак, њене смртоносне борилачке вештине освојиће обожавање публике, поштовање господара и дивљење гувернера провинције. Међутим, спартански понос Лисандри ће донети и моћне непријатеље: дакијску ратницу Сорину, врхунску гладијаторку и предводницу једне од варварских скупина, као и Настасена, опаког нубијског тренера.

Када буду сковани планови за највећи борилачки спектакл у част доласка новог и веома моћног царевог изасланика Трајана, Лисандра ће се суочити са својим највећим и најопаснијим изазовом у животу.

Бестселер Беатрис Колин „Чудесни живот Лили Афродите” водећи вас кроз златну еру кабареа и магични успон биоскопа, живот пун страха у Првом светском рату и кроз кратки повратак наде пре почетка Другог. Беатрис Колин својим бриљантним приповедачким даром плете причу о чудесној судбини једног малог сирочета које ће се извући из беде и постати највећа звезда немих филмова.

Од детета без игде икога до младе невесте војника који прве брачне ноћи одлази на ратиште, преко девојке из водвиља, модела, дактилографкиње, Лили Афродита на крају постаје славна глумица црно-белих филмова и проналази љубав која ће, како би опстала, прећи деценије и континенте.

Заводљив, очаравајућ, сликовит, интелигентан и амбициозан, тужан, диван и пре свега незабораван, роман Чудесни живот Лили Афродите доноси повест о нади усред сивила, пријатељству, снази у времену немоћи, блештавилу и беди, драми и љубави, и непрекидној, универзалној људској потрази за идентитетом.

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

Четвртак, 17. фебруар, 18 часова
Народна библиотека „Вук Караџић”
Представљање првог кола антологијске едиције „Десет векова српске књижевности”
Учествују: Миро Вуксановић, Славко Гордић, Марко Недић и Александар Б. Лаковић

Четвртак, 17. фебруар, 19 часова
Галерија СКЦ-а
„Истина о новосадској рацији”
Представљање књиге Александра Вељића

Четвртак, 17. фебруар, 20 часова
Позориште за децу
Представа "Цигански кабаре"
Кабаре Љиљане Стјепановић

Субота, 19. фебруар, 12 часова
Позориште за децу
Представа „Свемиронична бајка”
Режија Милић Јовановић

Понедељак, 21. фебруар, 20.30 часова
Кутија шибица СКЦ-а
Филмски програм: „Сусрети на крају света”

Уторак, 22. фебруар, 20 часова
Дом омладине
„ПОП форум”
Филмска пројекција „Људи, снови, дела”
Режија Андреас Штиглмајер

Среда, 23. фебруар, 18 часова
Позориште за децу
Представа „Успавана лепотица”
Режија Живомир Јоковић

Среда, 23. фебруар, 19 часова
Арт кафе СКЦ-а
Промоција нових издања из едиције „Првенац”

КЛУПСКИ МУЗИЧКИ ПРОГРАМ ДОМА ОМЛАДИНЕ

Стиже *Перо деформеро*

У фебруару и марту у галерији Дома омладине одржаће се десетак концерата, а праве посластице биће наступи „Ритма нереда", „Пера деформера" и „Six pack-а"

У наредних месец дана у галерији Дома омладине одржаће се десетак занимљивих концерта. Први концерт имаће момци из бенда „ЕКГ" из Младеновца, у петак, 18. фебруара. Бенд постоји од 2004.године, док је певач са њима последње две године. Овај бенд где год да свира освоји наклоност публике, а свирали су на бројним фестивалима, мото скуповима, наступали су на „Global battle of the bands", а изашли су и на компилацији „Радија 202". Наступали су и као предгрупе звучним именима попут „Рибље Чорбе" и „Краљевског Апартмана", а у Крагујевцу су чести гости. Улаз је 150 динара.

Већ у суботу, 19. фебруара, наступиће „Зигот" из Крагујевца, а 25. и 26. фебруар такође је резервисан за младе крагујевачке снаге - свираће „Форевер сторм", „Алек" и „Тхе Гроцк"

У петак, 4. марта, Крагујевчани ће уживати у дуго најављиваном концерту култне ои панк групе из Новог Сада „Ритам нереда". Бенд који постоји већ 22 године средином прошле године објавио је десети албум, а ово ће бити прилика и да се чују нове песме. Нови албум „Паралелни свет" изашао је у јуну, а по првим реакцијама јубиларни албум представља до сада најзрелије и најбоље издање овог бенда. Тежак и оштар звук, препознатљиви рефрени, виртуозне, моћне деонице и врло квалитетна продукција, ово издање чине обавезним не само за бројне фанове бенда, већ и за све љубитеље чврстог гитарског звука.

А након „Ритма нереда", 11. марта, у Дому омладине наступиће тренутно најпопуларнији метал бенд Србије - „Перо деформеро".

Овај бенд се природно надовезује на оно што је започео „Нервозни поштар" или Рамбо Амадеус у својој популистичкој фази пробијања на сцену по сваку цену. Истина, бенд нагиње мало више ка првом саставу, доста доследније убацујући народњачки вокал у музичку атмосферу тешког метала - да све буде што урбаније, Природно је било и наћи име за ову врсту музике, па је тако настао израз - хорор фолк. На свом првом наступу у Крагујевцу „Перо деформеро" промовисаће нови албум врло доследног и пригодног имена „Андергранд" са хитовима „Дошли смо до краја пута", „Силвана", „Ферари" и „Каубој из Босне". Наравно, свираће и свој највећи хит „Готичарка". Овај бенд стиже у Крагујевац некон велике турнеје по свим већим градовима бивше „Југе".

До краја марта одржаће се и концерти „Mixed experiment", „Irish stew" и „Six pack-а".

М. Ч.

ЦИКЛУС ФИЛМОВА ВИМА ВЕНДЕРСА

Небо над Берлином

Циклус филмова чувеног немачког редитеља Вима Вендерса, поводом његовог 65. рођендана, биће приказан од 15. до 26. фебруара у Крагујевцу, у организацији Гете института из Београда, а филмови ће бити приказани у Галерији Универзитета у Крагујевцу, на немачком су језику, са титловима на српском.

Циклус је почео филмом „Скарлетино слово" (1973), а обухвата и филмове „Алиса у градовима" (1974), „Краљеви пута" (1976), „Амерички пријатељ" (1977), „Стање ствари" (1982) и „Хотелска соба 666" (1982). Биће приказани и Вендерсови чувени филмови „Париз, Тексас" (1984), „Небо над Берлином" (1986/87) и „Лисабонска прича" (1994). Претпоследњег дана циклуса на програму је филм „Браћа Скалдановци" (1995), а у завршници „Кад прошлост закуца" (2005), који је премијерно приказан у Србији на 34. ФЕСТ-у у Београду 2006. године, на којем је Вендерс и гостовао.

Тада се представио и изложбом фотографија „Слике са површине земље" у Салону Музеја савремене уметности, а додељено му је и највише признање Југословенске кинотеке - Златни печат. Вендерс је тада пристао да буде почасни председник одбора Фестивала нитратног филма, који традиционално организује Југословенска кинотека. Овај редитељ је 70-их година стекао репутацију једног од водећих редитеља новог немачког филма, а 80-их је постао и култна фигура међународне филмске сцене. Почео је да користи фотографију као аутономни уметнички медиј док је 1983. тражио локације за свој чувени филм „Париз, Тексас".

Вендерсов најновији филм „Пина", посвећен славној кореографкињи Пини Бауш, премијерно ће бити приказан на 61. Берлиналу. Прошле године представио се и на Бијеналу архитектуре у Венецији - 3Д видео инсталацијом „Кад би зграде говориле".

Иначе, улаз на све пројекције је бесплатан.

Четвртак, 17. фебруар, 19 часова
„Краљеви пута"
Петак, 18. фебруар, 19 часова
„Амерички пријатељ"
Субота, 19. фебруар, 19 часова
„Стање ствари"
Понедељак, 21. фебруар, 19 часова
„Хотелска соба 666"
Уторак, 22. фебруар, 19 часова
„Париз, Тексас"
Среда, 23. фебруар, 19 часова
„Небо над Берлином"
Четвртак, 24. фебруар, 19 часова
„Лисабонска прича"
Петак, 25. фебруар, 19 часова
„Браћа Складановски"
Субота, 26. фебруар, 19 часова
„Кад прошлост закуца"

СЦЕНА ИЗ ФИЛМА „ПАРИЗ, ТЕКСАС"

НЕОБИЧНИ ПОРТРЕТИ

Барлов--Пантелић перформас

Ликовно-музички перформанс, укратко, овако би се могла описати изложба пастела Драгана Барлова и концерт Ивана Пантелића, на електричној виолини, која је организована прошле недеље у Дому омладине. До сарадње два уметника дошло је сасвим случајно, а крајњи производ је перформанс - занимљив и провокативан.

Млади музичар је на електричној гитари извео познате композиције „Пинк Флојда" и „П.У.Л.С.Е.", а Барлов се представио изложбом портрета познатих крагујевачких музичара. Портрети у пастелу на неприпремљеном платну нису карикатуре већ кубизам. А на платнима су Трнда, Вуја, Чипи, Урош, Борис, Точак, Кепа, Микица - дакле спој старих и младих рокера Крагујевца.

Иначе, ово је десета самостална изложба Барлова, а портрети ће у галерији Дома омладине бити изложени до краја марта.

ИЗЛОЖБА ЗОРАНА ИГЊАТОВИЋА

Пресек 15 година

У галерији „Арт" биће представљена дела која су стизала у колекцију Гавриловић с времена на време, из Игњатовићевих разних фаза, па све до данас

Крагујевачки сликар Зоран Игњатовић представиће се овдашњој ликовној публици у галерији „Арт" делима из различитих фаза од 1995. године до данас. Изложба ће бити отворена у петак, 18. фебруара, у 19 часова, а куриозитет је да су све слике из колекције Дарка Гавриловића.

У каталогу изложбе Татјана Милосављевић наводи да је ова колекција вредан извор за проучавање крагујевачке ликовне сцене, с обзиром да поседује миниопусе више уметника који стварају последњих тридесетак година у нашем граду. А један од најзаступљнијих уметника ова колекција је Зоран Игњатовић.

И после две деценије, сада у зрелим стваралачким годинама, Игњатовић је остао веран истраживачком нерву да увек испитује нешто ново. У галерији „Арт" биће представљен дела која су стизала у колекцију с времена на време, из Игњатовићевих разних фаза, па тако пратимо да га и даље интересује слика, као симболичка представа створена од емоције и интуиције - видимо ратнике са копљима и штитовима, роболике мотиве, музичаре, али и форме острва.

Татјана Милосављевић сматра да уметник никада није одустао од фигуралног, што је константа у његовом сликарству, али је и суштински колориста. Боја је код њега важна и увек вишезначна.

Иако је у питању изложба слика из власништва једног колекционара, а то подразумева да је набављао дела која су му се допадала по сопственом критеријуму, ова изложба, уз ону од пре неколико година у овдашњем Народном музеју представља још један мини пресек Игњатовићеве петнаестогодишње продукције.

„ЛАГУНА" НАГРАЂУЈЕ

Купологија

Књига Мартина Лидстома, писана попут напетог кримића, разоткрива шта стручњаци за неуромаркетинг знају о нашем процесу одлучивања. Два читаоца „Крагујевачких" овог петка добиће на поклон књигу „Купологија", а потребно је да у петак, 18. фебруара, позовете 333 111, после 11 часова ујутру, и будете најбржи. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у новоотвореној књижари „Делфи" у пешачкој зони

Укратко, ова књига се може описати и као истине и лажи о томе зашто купујемо.

То је задивљујући увид у то како потрошачи доживљавају логотипе, огласе, рекламе, брендове и производе. Колико знамо о томе зашто купујемо? Шта заиста утиче на наше одлуке у данашњем свету препуном порука? У књизи „Купологија" Мартин Линдстром представља запањујућа открића своје трогодишње неуромаркетиншке студије вредне седам милиона долара – пионирског експеримента који је завирио у мозгове две хиљаде добровољаца из целог света који су се сусретали с различитим огласима, логотипима, рекламама, брендовима и производима. Да ли се секс стварно добро продаје? Да ли нас још увек окружују подсвесне рекламе? Могу ли „кул" брендови подстаћи наш нагон за спаривањем? Може ли посматрање производа подстаћи остала чула – мирис, додир и слух? Запрепашћујућа открића Мартина Линдстрома разбијају многа давнашња уверења о томе шта привлачи наше интересовање – и наводи нас на куповину.

Линдстром нам нуди резултате уз које прилаже ранија истраживања, јасно изражавање и бритко расуђивање.

АКЦИЈА ДО 10. МАРТА

Месец љубавних романа

Издавачка кућа „Лагуна" одлучила је да са својим читаоцима Дан заљубљених прославља читавог месеца. Наиме, од 10. фебруара до 10. марта траје акција под називом Месец љубавних романа, у оквиру које ће чак 30 наслова моћи да се пазаре по ценама сниженим до 30 одсто.

„Истински верник" и „Одлука" Николаса Спаркса, „Моја омиљена супруга" Тонија Парсонса, „Изгубљени дневник Дон Хуана" Дагласа Карлтона Абрамса, „Света срца" Саре Дунант, „Нешто да ти кажем" Ханифа Курејшија само су неки од наслова који се продају по сниженим ценама. Ту је још сијасет „љубића" домаћих аутора, и готово читав циклус хит романа Софи Кинселе.

Љубавни романи на попусту могу се пазарити у свим „Лагуниним" клубовима читалаца, књижарама „Делфи" и путем сајта www.laguna.rs.

М. О.

ВЕЧЕ БОРИЛАЧКИХ ВЕШТИНА КРАГУЈЕВАЦ 2011.

Не покушавајте ово код куће

Шести пут у граду је одржано „Вече борилачких вештина” као промоција борилачких спортова, било да су традиционалне, европске, источњачке или комбиноване, а које се могу тренирати и у Крагујевцу. Ове године окупило се 14 спортских колектива и клубова у којима се упражњавају различити видови ових спортова

ЖИЛЕТОВИ „ГЛАДИЈАТОРСКИ” КИК БОКСЕРИ

Што каже наш народ, злу не требало, није згорег да познајете и неку од борилачких вештина. С намером да представи и промовише читаву палету борилачких спортова које се тренирају и вежбају у Крагујевцу, у недељу је у хали „Језеро” по шести пут уприличено „Вече борилачких вештина Крагујевац 2011”.

Организатор и домаћин вечери био је проф. др Милован Матовић, познати здравствени и спортски радник (носилац мајсторских звања трећег дана ђуђуцуа (што се код нас традиционално изговара погрешно као „ђију ђицуа”) и трећег дана аикиђуђуцуа, као и Душан Милорадовић, носилац мајсторског звања другог дана и главни инструктор аикиђуђуцуа стила у Крагујевцу. Обојица су чланови Клуба борилачких вештина „Крагуј”.

АИКИДО ПОТЕЗИ ЗА САМООДБРАНУ КРАГУЈЕВАЧКИХ „ВИТЕЗОВА”

- Ово вече је ревија онога што се вежба у Крагујевцу. То су традиционални европски спортови, попут рвања, затим они који припадају корпусу западњачке традиције спортског борења, као што је кик бокс, али и источњачке борилачке вештине, аикидо, аикидо ђуђуцу, различити видови каратеа, почев од најзаступљенијег код нас шотокан, окинава и карате, али и нових праваца борења на традицији самурајског мачевања, каже Матовић.

По мишљењу организатора бављење борилачким вештинама одражава се позитивно на психо-физички развој деце и омладине свих узраста.

- У граду има регистрованих неколико десетина клубова који преносе знање на неколико хиљада полазника. Ревијалне вечери попут ове већ годинама се одржавају у свету, попут Париза у чувеној хали „Берси”, затим Берлину, Москви, а код нас читав низ година са великим успехом у Београду, наглашава доктор Матовић.

Овације Окинави

На струњачу први наступише чланови Рвачког клуба „Крагујевац”, који постоји две и по године и ради под руководством тренера Срђана Ђоковића и Ненада Живојиновића. Клуб има 40 чланова, на годишњем нивоу освоји око 100 медаља у свим узрастима и категоријама, и одличну сарадњу са многго старијим и познатијим Рвачким клубом „Раднички”, који постоји већ пету деценију. Рвачи „Крагујевца” загрејаше публику показујући им традиционалне елементе грчко-римског стила, а затим на струњачу ступише чланови кик бокс клуба „Гладијатор”. На челу овог колектива је професор физичког Живадин Ерић, некадашњи репрезентативац у кик боксу и мајстор каратеа први дан. Жилетови кик бокс „гладијатори” демонстрираше ручне и ножне технике, као и спаринг.

ОРГАНИЗАТОРИ ДУШАН МИЛОРАДОВИЋ И ДОКТОР МИЛОВАН МАТОВИЋ

Презентација клуба „Окинава карате Крагујевац дођо” представила је тест чврстине у интерпретацији оспособљених карате мајстора.

- Овакве вежбе практикују се после више година напорног рада и апелујем да тако нешто не пробате сами код куће, упозорава модератор Живковић.

Чланови „Окинава карате Крагујевац дођо” у свом раду „упражњавају” стил тигра, ждрала и змаја насталих на темељу 15 векова старе форме из легендарног кинеског манастира Шаолин. Ива вештина по доласку на тле Окинаве поприма облик традиционалног каратеа. Настала у специфичним условима оријенталне културе ова одбрамбена вештина прерасла је у пут телесног и моралног усавршавања. Не тако распрострањен стил каратедо негује се у Крагујевцу од 2001. године. Практиканти тренирају у сали која је опремљена индентично као сале на далекој Окинави.

Дугогодишњим вежбањем тело је способно да без последица издржи и зада снажне ударце.

На радост гледалаца чланови „Окинава карате Крагујевац дођо” су то јавно и демонстрирали. Не зна се шта је оставило јачи утисак, да ли серије удараца по читавом телу који се одбијају као од бетона или ломљење летви о руке и ноге демонстраната. У хали овације публике.

Окинављање на струњачи „наследише” чланови Тендо рју аикидо клуба „Витез”. Поче преметање противника око себе. Вешто, лепо, атрактивно демонстрирана вештина за самоодбрану која користи замах противничког напада како би га лако онеспособила, што је посебно погодно и корисно за припаднице лепшег пола - злу не требало.

Наступише и чланови Клуба „Шкорпион”, који постоји шест година и ради по инструкцијама мајстора борилачких вештина Марка Радотића. Они кретоше од најмлађих ка најстаријим борцима, „испрескакаше” по пет колега, демонстрираше технике напада и одбране, изведоше спаринг борбе у којима доказаше да снага и величина не тријумфују над вештином.

Урбано преживљавање

За тактике и технике „урбаног преживљавања” били су задужени чланови „Хорнет комбат академије” која од 2009. године постоји у саставу „Хорнет групе”. У овој мало жешћој комбинацији борилачких стилова и вештина које се примењују како у цивилној, тако и војној и полицијској обуци најважнији су

АТРАКТИВНИ ОКИНАВА КАРАТЕ

НЕСВАКИДАШЊА ИЗЛОЖБА У КЛУБУ РИБОЛОВАЦА

Покер уметника у *Маими*

У клубу риболоваца „Магма” отворена изложба четворице сликара - Марка Мусовића, Зорана Игњатовића, Драгана Ђорђевића и Слободана Бојовића. Изложени радови део су приватне збирке познатог крагујевачког колекционара Горана Ристивојевића

Необична изложба у још необичнијем окружењу. Клуб риболоваца „Магма” у занатском дворишту у Милоја Павловића број 3 наставља са својим неконвенционалним изложбеним делатностима. Заслуга припада пре свега несвакидашњем уметничком савету „Магмине” бифе-галерије који сачињавају угледни ликовни уметници и кафански подвижници попут Ивана Танића, академског дизајнера, Александра Димитријевића, познатог карикатуристе, Зорана Синђића, рвачког тренера, Мирослава Маричића, адвоката (како сами кажу, за сваки случај – злу не требало), Саше Јаковљевића Трапеза, паралелопипедисте, Дулета Бездан Станојевића, власника објекта и још једног Дедице, резервног чичице и духовног хигијеничара овдашњег.

Елем, прошлог четвртка, 10. фебруара у бифејчету-галеријици „Магма” отворена је изложба радова четворице сликара - Марка Мусовића, Зорана Игњатовића, Драгана Ђорђевића и Слободана Бојовића. Реч је о радовима који су део приватне збирке крагујевачког колекционара Горана Ристивојевића.

- Ослањајући се на деветнаестовековну иновативност Клуб „Магма” кани да окачи све што висити може. Без претензија, ограничен простором, сиромаштвом и неразумевањем, Клуб би да изложи оно што ће тек да се појави као здрав, кинески рециклат: шрот, треш, опаучене колекције, „заборављена дела”, трупнуло визуелно без пардона, уметничка посрнућа неприхваћеника - све оно што је Органска храна овог народа: здрав зачин - Мало/га сутра (није дете). Попут давнашњих арткафанских узора и умилостивљених кафеција, добро

ОТВАРАЊЕ ИЗЛОЖБЕ У НЕОБИЧНОМ ПРОСТОРУ

НИЈЕ ВАЖНА ВЕЛИЧИНА И СНАГА, ВЕЋ ВЕШТИНА И БРЗИНА

БАЦАЊЕ ТАТЈАНЕ НИКОЛИЋ ИЗ КЛУБА ШКОРПИОН"

ТЕХНИКЕ УРБАНОГ ПРЕЖИВЉАВАЊА „ХОРНЕТ КОМБАТ" АКАДЕМИЈА

КРАГУЈЕВАЧКИ САМУРАЈИ КЕНДО КЛУБ „РЈУЂИН"

ефикасност, једноставност и реалност. Тако и би. „Хорнетовци" доказаше да је њихов програм осмишљен и прилагођен времену у којем живимо, па ефектно демонстрираше одбране од ножа, шипке, пиштоља, групе нападача.

Кендо клуб „Рјуђин" постоји десет година и у њему се практикују вештина традиционалног шотокан каратеа, кендо и стреличарство. Чланови клуба су освајали велики број медаља и признања на такмичењима у земљи и свету. Тренери Марко Стаматовић (трећи дан кенда и каратеа и савезни инструктор стреличарства), Мирјана Стаматовић (кендо први дан и савезни инструктор стреличарства), Срећко Живановић (мајстор каратеа други дан) и Дејан Јовановић и Верица Плавшић (мајстори кендоа први дан) демонстрирали су кендо технике и борбу, приказали дуел између јапанског и европског стила мачевања (флорет) и технике засецања даи катаном за које је неопходна врхунска концентрација.

Домаћини вечери Клуб борилачких вештина „Крагуј"под будним оком тренера Душана Милорадовића показали су вештину борбе без оружја јапанских самураја под именом акиђуђуцу која се код нас негује једино у њиховом колективу. Највеће аплаузе побрале су технике (само)одбране девојчице од које је вршњак насилник покушао да отме мобилни телефон и борба Милорадовића који је тројицу нападача на струњачи буквално „свезао у чвор".

Засецање противника

Чланови Аикидо клуба „Универзум" који ради са тренером Слободаном Јовановићем (мајстор аикидоа други дан) демонстирали су одбране од ножа, мача, шипке.

Каратисти клуба „Крагујевац" извели су атрактиван перформанс „Најбољи се препознају, проверите зашто" за који је борилачку кореографију осмислио тренер Стевица Јовановић, мајстор каратеа 6. дан и жива легенда крагујевачког каратеа, а такмичари Клуба реалног аикидоа „Свети Ђорђе" демонстрирали су аутентичну српску борилачку вештину самоодбране оснивача овог правца светски познатог и признатог Љубомира Врачаревића.

ВЕШТИНА ЈАПАНСКОГ КЕНДО МАЧЕВАЊА, УЧЕНИЦИ ДРАГАНА МИЛЕНКОВИЋА

За крај чланови Кендо клуба „Зеншинкан" под палицом Драгана Миленковића, јапанолога, човека који је први донео вештину кемдоа у Крагујевац, демонстрирали су вештину јапанског мачевања насталу 1711. године.

Ефектно, атрактивно, занимљиво.

Зоран МИШИЋ

је да овде још постоје зидови. Они су прилика за „обешењаке без кикса", сулуде представљаче који ужасно воле да висе наспрам Установљеника културе. Остало је медиокритетство, написао је од речи до речи у каталогу изложбе уредник истог Радован Шаренац.

ЗОРАН ИГЊАТОВИЋ

ДРАГАН ЂОРЂЕВИЋ

Такође, о концепту изложених радова Шаренац је у писаној форми духовно и духовито приопштио и следеће: - Ова изложба је одабир Горана Ристивојевића. Она је само мајушни део његовог колекционарства, рекли бисмо одсев његовог посвећења (не заборављајући моторне велосипеде). Четворица уметника, с радовима који су настали између 1988. и 1998. године, различитих поетика и техника, скоро да немају додирних тачака. Али, понекад ваља заборавити изналажења сличности: само групно излагање треба схватити као тачку додира. Ослобођени задатог концепта, непрестане и неподношљиве сврсисходности, једноставно: Варум-дарум. Шта рећи на крају? Да појефтини вотка, луцидно је поентирао Шаре, на радос' не само љубитеља визуелних делатности, него и „текућих питања".

Марко Мусовић (1958.) дипломирао је на АЛУ у Загребу (1983.), специјализација у Мадриду. Члан је УЛУ Хрватске и Црне Горе. Излагао је у екс-Југославији и у иностранству. Живи у Никшићу.

Зоран Игњатовић (1961.) дипломирао на АЛУ у Сарајеву у класи професора М. Унковића. Члан је УЛУС-а од 1992. Живи у Крагујевцу.

Драган Ђорђевић (1964.) дипломирао је вајарство на ФЛУ у Београду, у класи Николе Коке Јанковића. Члан је УЛУС-а од 1994. године. Живи и ваја у Крагујевцу.

Слободан Бојовић (1965.) студирао је сликарство у класи проф. Ј. Ракицића и графику у класи проф. М. Станојевића. Члан је УЛУС-а од 1994. и има статус слободног уметника. Добитник је више значајних домаћих и међународних награда за графику.

Само отварање изложбе радова овог репрезентативног покера уметника увеличала је и музика уживо са све Лазом Пискаравлетом и Продом, сталним уредницима тамошњег музичког програма.

Изложба је отворена до 10. марта.

З. МИШИЋ

Заборављене приче и легенде

Пише Александар Бабић

Баба из Загорице Карађорђева *кума*

Георгије Петровић иметак је стекао тргујући свињама, мада није био само свињски трговац. Био је и хајдук, и најамник, и добровољац у аустријској војсци, и сељак-тежак, али од малена је волео свиње - и мрзео Турке. Због те љубави према свињама убио је првог Турчина!

Тек што су му се науснице загаравиле, чувајући свиње у Загоричком пољу, испод виса ка тополском путу, наиђе туда један ага на коњу са хртовима. Кренуо на Загорички вис у лов. На тренутак се забављао како његови керови цепају свиње, а онда продужи даље. Георгије потрчи пречицом према ћуприји преко које је Турчин морао да прође, извади из труле букве пушку, коју је његов отац носио са собом и крио је да нико не види, заседне за један клен и сачека Турчина да наиђе на ћуприју. Нанишани и опали. Тада, а сви говоре, од кад је узео пушку у руке - није промашивао где циља.

Турчин се свали мртав са коња, Георгије га брже-боље свуче под ћуприју, уз речицу Кубршницу и отрчи до оближње воденице чича Пантелије. Рекне чичи воденичару шта је учинио, овај му да мерицу жита да проспе по крвавим траговима и да намами свиње да то олижу и преију њушкама, како се ништа не би познавало. Турчина исече на комаде и стави у шупљу букву где је крио пушку. Онда отера свиње кући, али више није смео да спава у кући, већ се крио на брегу повише извора са којега су се Загоричани снабдевали водом.

Брзо се сазна да нема жабарског аге. Турци докуче да је кренуо у лов на Загорички вис - и да му се ту губи траг. Почну Турци долазити у Загорицу и распитивати се шта се догодило. Узрује се народ - није пријатно гледати сејмене како њушкају на све стране, претражују, испитују... Пошто су се сви сељани знали између себе, свима постане сумњив младић Саво, придошлица у селу, високи, витки младић кога је мајка удовица довела када се преудала за њиховог сељанина.

Тог Саву су сви знали и по имену Ђорђе (то је посрбљено Георгије), а касније кара Ђорђе. Пошто је реч кара турског порекла и значи црни, вероватно су сви сматрали да су му то ново име наденули Турци. Међутим, нису Турци, већ једна баба из Загорице. Ево како:

Пошто Ђорђе није смео да борави у селу, кришом ноћу дође по храну, па назад на брег. А Турци, нема дана да не наврате у село. Он обично седи повише извора одакле се види село, а може и понешто да проговори са онима који дођу на извор. Тих дана дође и једна баба са крчазима за воду.

- Стрина, је л' то опет нека гунгула у селу - пита је Ђорђе јер је приметио да је дошла повећа група турских коњаника.

- Та, онај црни и небели Ђорђе одметнуо се, кажу, у хајдуке, па га сад Турци траже да га ухвате.

- А познајеш ли ти, стрина, тог црног Ђорђа?

- Не познајем, никад га нисам видела, аратос га убио!

(Овде морамо да дамо мало објашњење речи аратос. То је у оно време била врло увредљива реч када се некоме или о некоме каже. Нешто слично клетви - да га ђаво носи!)

- Е, па душе ти - дрекне Ђорђе - и не познајеш га, а знаш да је црни и небели. Кад сам црни, онда ево... Рече то и почне да јој разбија крчаге које је донела да захвати воду са извора. И још јој, приде, разбије главу.

- Сад иди по селу и можеш да причаш о црном Ђорђу!

За бабу је он стварно био црни јер је жалила за крчазима и превијала раскрвављену главу, али је убрзо Црни Ђорђе или Карађорђе постало основно име по коме га је знала читава Шумадија, а и шире.

Тај Црни Ђорђе је касније напустио село Загорица и направио кућу у оближњој Тополи. Многи су га запамтили, неки по добру, неки по злу, али је у историји остао записан као човек који је први дао отпор јаничарској и падишаховој тиранији; који је отео тврди град Београд и друге тврђаве по Србији и скоро десет година све чинио да земља буде слободна. Уредио је војску, поставио судове, отварао школе - васкрсавао српску државу. Добио је и нови назив - вожд, али задржао и име које је први пут споменуто на извору на Загоричком вису: Црни Ђорђе.

Уз записе Милана Ђ. Милићевића може се дочарати како је изгледао и како се носио Црни Ђорђе. Био је врло високог раста (касније је настао податак - 2,06 метара), мало погурених плећа, врло снажна тела (и коњ је под њим клецао), висока чела, живих пламених очију, оштро срезаног носа, малих брчића, кратка одсечна говора и јасна гласа, увек обријане браде. Доста дуго косу је шишао у перчин.

Оделом се није много разликовао од других имућнијих сељака. На глави је обично носио шубару од црне јагњетине или од самуровине, а некад и црни фес под шубаром. На себи је начешће имао белу шумадијску кошуљу, по кошуљи џамадан и јелек свиленим гајтаном опточен. Поврх свега, облачио је, особито зими, дугачки реснати гуњ. Од појаса, за којим су свакад била два пиштоља, пуштала се до колена бела кошуља, а од колена тозлуци, подвезице, чарапе и опанци.

Како се просто одевао, тако је просто и живео. Кад је његова кућа већ била богата, пуна сваке угодности, кад су његови укућани имали господске простирке и покривке, онда је Црни Ђорђе спавао на тврдој постељи и без мека узглавља.

Иако се није оделом и животом много одвајао од осталих Шумадинаца, одвајао се снагом тела и снагом духа, своје душевне воље, те бистрином ума и ока.

Кажу да је о њему и Наполеон једном приликом рекао: „Највећи је војсковођа на свету онај сељак на Балкану, који је ни из шта створио државу".

Србија је успешно попунила европски упитник. Није знала одговор само на питање где јој је дупе, а где глава!

Драган РАЈИЧИЋ

САТИРА

Моји родитељи

Родитељи су ме од најранијег детињства васпитавали да будем пристојан, увиђаван и пажљив.

Бог је верницима издао само десет заповести, а моји брижни отац и мајка су за мене сваког дана имали десет пута више заповести.

Препоручивали су ми да поштујем све друге људе, да им говорим добар дан и довиђења, да старијима уступам место у аутобусима градског превоза, да са друговима делим ужину, да према девојчицама будем пристојан и нежан.

- У школи немој да преписујеш, не ослањај се на шапутање! Мораш добро сам да научиш сваку лекцију – говорио ми је отац.

Забрањивали да се тучем, па и да се свађам с другом децом.

- Нека, пусти их , немој да се отимаш око било чега - указивала ми је мајка. - Није вредно сукобљавања. Боље ти је да будеш добар према свима!

Отац ми је препоручивао да никада не улазим у туђа дворишта и да ни случајно не берем комшијско воће.

Кад сам одрастао по сто пута су ме упозоравали да нипошто не смем да пијем алкохол, да дрогу у друштву обавезно пријавим полицији, као и да у граду никада не останем дуже од поноћи.

- Војску мораш да одслужиш! Труди се да будеш примеран војник! – рекао ми је отац кад сам постао пунолетан.

Учили су ме моји родитељи да све постижем искључиво радом и да се никада на факултету и на послу не користим протекцијом и везама.

И ето, као одрастао и зрео човек, постао сам успешан, угледан, славан, поштован и богат.

Зато што нисам слушао своје родитеље!

Александар ЧОТРИЋ

Преко трња до звезда, преко стиропора до нових избора!

Ивко МИХАЈЛОВИЋ

Карикатура: Горан МИЛЕНКОВИЋ

БАЛКАНСКИ ПРИРУЧНИК

Динамичка проблематика кнедле

Мало-мало па нам из Европе право у грло стигне нека кнедла. Наше је само да то прогутамо и да бога молимо да нам прође како треба.

Логика нејасне разумљивости

Они на разноразне начине отварају народу очи. А како су након тога народу неке ствари јасне тешко је логично објаснити.

Толерантност демократског права

Судија је сигурно педер, али демократска правда уважава разлике међу грађанима и више уопште не бира ко ће да је задовољи.

Неговање општег утиска

Општи је овде утисак да неко народ константно зајебава. А ту су и политичари да воде рачуна да неко не поквари општи утисак.

Детаљи комплетног огољавања

Сасвим је јасно да је народ го, а јавност ће бити о овоме накнадно информисана када буду познати и остали детаљи!

Јединица дефинитивног трпљења

Трпели бисмо ми можда и много више, али не постоје параметри који би указивали колико можемо поднети!

Предности утрениране варијанте

Најреалнија је варијанта она по којој Србија не би добила ништа. Руку на срце, једино за то смо се годинама припремали!

Раша ПАПЕШ

Какав празник

Да не бих сада дужила и објашњавала разлоге, једноставно, прошле недеље је у овој колумни погрешно објављено да никада ни један наш градоначелник није могао да се сретне на улици, у кафани, позоришту, на пијаци или неком јавном месту. Ред је да то овим путем исправим јер, напросто, то није тачно.

Била би то велика неправда, пре свега, према Бори Петровићу, који не само да је по успешности свог градоначелниковања до данашњих дана остао недостижан, већ је до смрти био неко ко је, ма где живео, истински припадао овом граду. Трудио се, и успевао, да Крагујевац не заостаје за Београдом, у сваком смислу. Примера ради, поред свега другог, ни културни живот града му никако није био „задња рупа"', а скоро да није било концерта или позоришне представе да их након престоничке премијере није видела и публика у Крагујевцу. Наравно, са Бором у првим редовима. Напросто, био је са својим суграђанима увек, а они који се сећају тог периода склони су да тврде како не само да је цео Крагујевац знао Бору, већ је и он познавао цео град.

Руку на срце, да није био „народски" градоначелник не може се рећи ни за Џаду. Без обзира што је најспомињанији локални политичар у негативном контексту у овој колумни, преко кога се слила сва моја нетрпељивост према некадашњем социјалистичком режиму, у најцрње време његове владавине остао је доследан својим суграђанима. Не може му се оспорити да је могао да се сретне свакодневно, од стадиона, до кафане. Мало-мало, па се појави на улици, испред вас. Да сам, којим случајем, у последњих десет година писала о крагујевачким главешинама оно што сам писала у Џадино време, сигурно бих била прогнана из града. Ако би се тако нешто, уопште, и објавило. Џаду, срећом, није појела ала звана сујета, па не само да сам ту где јесам, већ се данас, након толико година, уљудно и лепо поздравимо када се сретнемо.

Садашњег градоначелника не познајем. Вероватно бих га препознала на улици, али га не срећем. Ипак, док ја пишем овај текст надам се да ће нам осветлати образ и показати се као добар домаћин многобројним гостима. Данас је Дан државности! Један од датума када се ова држава сети Крагујевца. А, колико смо за њу важни, требало би нашег града да се сети свакодневно. И град би требало, непрестано, да потенцира свој значај.

Овдашњи клинци немају појма шта се десило пре два века на Сретење. Они старији, и што су знали, позаборављали су. Нарочито битне државне датуме. Уосталом, оног коме је фрижидер празан баш брига за државу. Јер, и њу да је било брига, не би сто био празан. Зато се данас, уместо важних датума, памте неки други: датум рате за кредит, датум за плаћање рачуна, датум када стиже плата.

Већина је за данашњи празник чула јер је нерадан дан. Мислим на оне који раде. Политичарима је, пак, сваки дан радан, јер њима и ручкови, коктели и пријеми иду у рок службе. Данас имају разлога за дупло славље: поред државности, прославља се и Дан војске. Што би се рекло, данас је 22. децембар. Само што сада славимо сећање на војску. Искрена да будем, немам појма да ли је оформљена и како изгледа наша професионална војска, тако да немам представу како ће овај војни празник да прође. Ваљда ће министар да дели ордење за заслуге у херојској борби за отаџбину онима из претходних војевања.

Право да вам кажем, помало ме уплашио ово време. Нарочито када је ноћас почела суснежица. Сетила сам се како су грађани, пре неку годину, гађали грудвама политичаре испред зграде Скупштине, који су, на данашњи дан, пристизали на прославу. А, кад нема грудви, добре су и каменице, па рекох....

У сваком случају, нисам чула да ће поводом Дана државности и Дана војске бити на телевизији директан пренос некакве свечане академије. Ако је веровати новинама, у ударном термину се емитује ''Бела лађа''. Ваљда је неко напокон схватио да не треба арчити државне паре на скупе прославе. Ионако, Шојић, или ови наши, у чему је разлика?

ЛЕП ЈЕЛА

ОДВАЈЕ

ЛЕПА БРЕНА, певачица:
- Неко пије, неко пуши, неко се коцка, неко се швалерише, неко се бави спортом, а ја отворено признајем да су концерти и публика моја највећа дрога без које не могу.

ХАСАН ДУДИЋ, фолк певач:
- Мој живот је као река, вода која стоји и нигде не тече.

БОЈАНА ЛЕКИЋ, новинарка:
- Желела сам да будем у чесник у историјском периоду у којем сам живела и зато нисам желела да имам бебу.

МИЛЕНА ЋЕРАНИЋ, певачица:
- Да су ме сви момци волели као родитељи мог дечка Немање, до сада бих се шест пута удала.

БРАНИМИР ЂОКИЋ, хармоникаш, шеф оркестра Радио Београда, радикал:
- На Косову сам у време бомбардовања свирао на отвореном простору... Велики сам патриота.

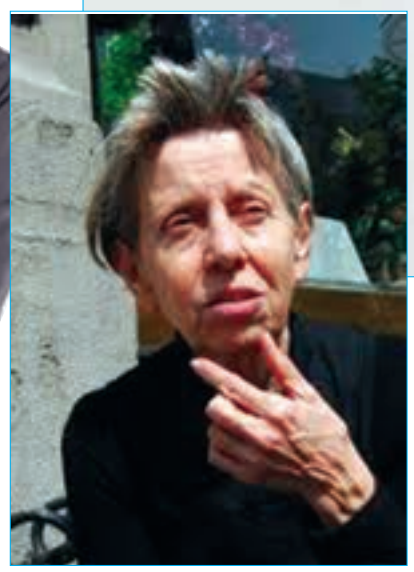

ЕВА РАС, глумица:
- Мојих најмилијих одавно нема и плашим се да их нећу стићи јер превише дуго живим после њиховог одласка.

СЛОБОДАН МИЛОСАВЉЕВИЋ, министар трговине, о свом прошлонедељном боравку у Израелу:
- Нисам био приватно јавно, нити службено у смислу службеног пута за државу, него приватно пословно. Значи, јесте било пословно, али не као министар, него приватно.

ЖАРКО ТРЕБЈЕШАНИН, професор, психолог:
- Нормално је да су бракови по својој дефиницији увек мешовити, зато што је тата мушко, а мама је женско.

АЛЕКСАНДРА ЈАНКОВИЋ, народни посланик Нове Србије:
- Мој животни сан је да будем нинџа и у парламенту ми је неколико пута падало на памет да над неким посланицима применим нинџа захвате.

KUPITE STAN U SMALLVILLU PO NAJPOVOLJNIJIM USLOVIMA KREDITIRANJA

SOCIETE GENERALE SRBIJA

MESEČNA RATA VEĆ OD 160 EUR*

*Primer kredita iz sredstava banke sa varijabilnom kamatom, u evrima, na 25 godina:
Vrednost nekretnine : 30.000 / Učešće 10% : 3.000 / Iznos kredita: 27.000 / Udružena primanja: 321 EUR / Rata: 160 EUR
EKS 5.29% za kredit sa promenljivom kamatnom stopom, EKS 7.88% sa fiksnom kamatnom stopom,
rok 60-300 meseci, indeksirano u eur.

VOLKSBANK SRBIJA

STAMBENI KREDITI ZA GRAĐANE SRBIJE KOJI ŽIVE I RADE U INOSTRANSTVU

ZA SVE INFORMACIJE POZOVITE NAŠU PRODAJNU SLUŽBU:
Kragujevac, Bulevar Kraljice Marije 54 / Tel: 034 352 641, 011 3058 435
E mail: info@smallville.rs / Web: www.smallville.rs

ПРОШЛОСТ КРАГУЈЕВЦА ОД 1180. ДО 1830. ГОДИНЕ (12)

Српски Ришеље из Лепенице

Пише Живојин Андрејић

Властелину нашему, верном слузи, логофету Стефану Ратковићу, што му је дао логотетство велико и област над црквами... свето почившега господина деспота старога Стефана... и у Лепеници села Кутлеши, Зловшница и Драгиновци, где му је двор

Босански краљ Стефан Томаш

БОСАНСКИ КРАЉ СТЕФАН ТОМАШ

Када је Стефан Ратковић 1458. године добио село Врбово и цркву Св. Николе, она није била тада попа Врла јер се каже "што је било". Произилази да је Врло поп већ умро. Историјски извори пред нас стављају више колена ове свештеничке породице из Сребрнице. Прво у турском попису из 1476. године, у коме је забележен поп Новак Врло, а потом у попису из 1516. године. У попису Придворице - Сребрнице из 1516. године видимо да Оливер има синове Јована и Иваниша, а Кузма синове Николу и Степана. Помиње се и Оливера, удовица извесног попа, а пошто је у попису из 1476. једини свештеник у Придворици био Новак Врло, то би значило да је она његова жена и мајка Оливера и Кузме.

Имајући у виду да је Новаков син Оливер добио име по мајци, прозилази да је она била знатног порекла. То значи да је поп Новак Врло умро пре 1516. године. У истом попису помиње се Петар, син Јованов. У попису из 1525. године се на првом месту помиње поп Јован син попа, а потом Петар и Димитрије као синови неког попа. По свему судећи да је и Јован, син Оливера Врла, постао свештеник и да су његови синови Петар и Димитрије. Кузмин син Никола, према попису, има синове Јована, Дмитра и Степана. Оливеров син Иваш, односно Иваниш, помиње се и у попису за 1516. У попису за 1559-1560. годину Петрови синови могу бити Смољан и Димитрије, али ће бити да су синови Петра: Радован, Марко и Влачко (Влајко) неожењен. Синови Петровог брата Димитрија су Која, Стоја и Дабижив. По свему судећи, извесни Дамјан, Вук и Радосав су синови Јована, унуци Николини, праунуци Кузме (Врла). У попису из 1572. године се помиње Маринко, син Дабижива, као неожењен, као и Никола, син Радована Петровог Јовановог Оливеровог. Постоји могућност да су се поједини потомци попа Новака Врла одселили из Лепенице и Сребрнице преко Саве и Дунава.

Потомци попа Врла оснивачи Суботице

Интересантно је да се презиме Врло, које има поп Новак из Сребрнице, не појављује у XVI веку. Међутим, регистровали смо презиме Врлић у Бачкој и Срему. Врло је реална претпоставка да је презиме Врлић настало од имена или презимена Врло.

После пада Београда 1521. године међу присталицама угарског краља Јована Запоље појављују се Марко Јакшић, Павле Бакић, Радич Божић и Запољин рођак Петар Петровић. После победе на Мохачком пољу 1526. године султан Сулејман се вратио у Турску. Тада је већ успоставио своју земљу на простору Бачке и Баната, са седиштем у Сабатки - Суботици, самозвани српски цар Јован Ненад, звани Црни, који је говорио да је послат од Бога с неба да ослободи народ од Турака. Јован је за команданта своје војске именовао челника Радосава, за свог ризничара и палатина – намесника војводу Суботу Врлића, а за своје посланике на страним дворовима Фабијана Литерату и Јована Долића, кастелана града Бача. Врлић је са Фабијаном, челником Радославом и Јованом Долићем био на преговорима са царом Фердинандом у Бечу, где су добили одређене поседе и дарове. За време одсуствовања и рата цара Јована је замењивао у управљању војвода Субота Врлић, који је после смрти цара Јована Ненада у Сегедину пришао Турцима и постао један од њихових најповерљивијих људи. Врлић се појављивао "лепо обучен, по обичају дворјана, са много сребра, и уходи готово сва места". Око 1530. године читава породица Врлић бавила се ухођењем тако што су једни били у турској, а други у аустријској служби.

Међу угледним Србима 1542. године појављује се Петар Врлић. Аустријски војници су заробили Ђорђа Врлића из Костајнице и предали пограничном генералу Ленковићу 1561. године. Испитиван је и мучен и на крају набоден на колац. Потом се губи и презиме Врлић, а појављује Субота. Међу угледним кнезовима и свештеницима у Банату и Ердељу помиње се Лука Субота 1598. године. По свему судећи, Суботе нису потомци Врлића, имајући у виду да Суботе имају читаву махалу у Београду 1528. године и да се појављују и у каснијим пописима као мартолози града.

Поред угледне породице свештеника Новака Врла у исто време се у суседној Зловшници и нешто даљем Руднику помиње значајна властелинска породица Стефана златара и његовог сина Петра златара, његовог брата Радоње и стрица, такође Радоње. Сазнајемо на тај начин да је поред Рудника ковница новца била и у Зловшници и да је, имајући у виду законе средњег века (*Душанов закон*, тачка 163.) у њој био значајан рударски трг. По свему судећи, ове две породице су се ородиле. Та родбинска веза је највероватније остварена преко Оливере која је удата за попа Новака Врла. Оливера је, претпостављамо, сестра Стефана златара и Радоње.

СУПРУГА ЛОГОТЕТА СТЕФАНА РАТКОВИЋА (ЦРКВА У РАМАЋИ)

Намеће се да би црква Св. Николе у Рамаћи могла бити црква Врла или Новака попа и да су они ктитори ове цркве, имајући у виду диспозицију њихове хронологије. Чланови породице Новака Врла добро се уклапају у ктиторску композицију Св. Николе у Рамаћи, где су представљени свештеник Новак Врло, његов старији син Оливер и Кузма. Читава антиципација би водила томе да је Новак напустио цркву Св. Николе у Рамаћи и отишао у Сребрницу.

Народно памћење јасно каже да је у Малој Врбици, у потезу Врлопопе, црква порушена. Дакле, у Малој Врбици, некадашњој Доњој Врбови, која се помиње у турском попису из 1572. године, налазила се црква Св. Николе попа Врла која је давно срушена. У потоњим временима срушена је и црква Придворица у Сребрници.

Као што је познато, црква Св. Николе у Рамаћи била је зарушена, али није потпуно нестала. Зато село Драгиновце са двором и придворном црквом Св. Николе логотета Стефана треба тражити на простору Рамаће, Мале Врбице или Добраче. У селу Добрача, до кога се са његове јужне стране налази село Кутлово, некадашње Кутлеши, а северно Рамаћа, постоје топоними: Градина, на коме су се налазили остаци наводно Јерининог града; затим Ратковац и Ратково Брдо. У Малој Врбици, поред локалитета Врлопопе, постоји род Ратковића, Раткова страна и Раткова орница. И у Добрачи би могао бити лоциран двор логотета Степана, а то би значило да је на простору Драче и Рамаће било насеље Драгиновци. Западно од Добраче је Каменица која је некада била у поседу Враћевшнице и великог челника Радича Поступовића. До Кутлова је Рогојевац у коме се налази Металица са регистрованим остацима старих рудишта гвожђа. Сматра се да је овде било лепеничко село Саси које се помиње у повељи деспота Ђурђа.

Велика улога Стефана Ратковића

Најзнатнија личност из Лепенице и Сребрнице, али и у српској деспотовини, био је велики логотет Стефан Ратковић и сва моћ, права и првенство је у његовим рукама. Он је имао патронат и стечена баштинска права и на баштинску цркву попа Врла. Очигледно је да се међу његовим поседима не помињу села која је држао у Лепеници челник Радич.

У неколико средњовековних докумената појављује се велики логотет Стефан Ратковић, доскора у науци не много позната личност. За време деспота Ђурђа Бранковића појављују се 1446-1448. године Кир Стефан, а потом 1456. године као логотет на повељи деспота Ђурђа грачаничком митрополиту Венедикту. И *Повељу деспота Лазара Бранковића* ризничару Радославу писао је логотет Стефан, 4. децембра 1457. године. Највише о њему сазнајемо из баштинске повеље коју му је доделио босански краљ Стефан Томаш у Жепчу 1458. године. У својству великог логотета, септембра или почетком октобра 1458. године, Стефан је упућен од стране деспотице Јелене, удовице деспота Лазара Бранковића, босанском краљу да преговара о удаји њихове кћери Јелаче - Јелене за кнеза Стефана Томашевића, чиме би се веза између држава учврстила и пронашла могућност за одбрану Српске деспотовине уз помоћ босанске круне. Био је то план са којим се следеће године сложио и угарски сабор у Сегедину.

Том приликом је краљ Томаш признао угарског краља Матију Корвина за сизерена и прекинуо везе са Турском, а младом Стефану Томашевићу предати су као мираз сви поседи деспота у Србији и Угарској. Стефан Томашевић је у пратњи стрица Радивоја и угарских трупа стигао у Смедерево и, на Велику Среду, 21. марта 1459. године, узео "начелство српско", а у недељу по Васкрсу, 1. априла, венчао се са Јелачом Бранковић и добио титулу и достојанство деспота Србије, које по први пут додељује угарски краљ. Пре тога је слепи деспот Стефан збачен са власти и протеран.

Посету босанском краљу, у тешкој ситуацији која је задесила Србију, Стефан Ратковић је искористио да при промени власти осигура себи титулу великог логотета и прошири права на имања, а у исто време да обезбеди својој породици и себи одступницу у случају да Турци заузму деспотовину. Из повеље се види да му краљ Томаш потврђује велико логотетство и да је баштинску повељу на властелинство од двадесетшест села које је до тада уживао у пронију, а које је остваривао постепено према напредовању у служби у време деспота Ђурђа и Лазара:

"...Учини милост господства ни почтеному властелину и нашему вјерном слузи логофету Стјепану, дасмо му у нашем русагу сто кућ' људи, такођер да их има у баштину, како и овај више писана села, он и његова дјетица и његови последњи у вјеке вјеком. И, шта Бог не дај, тер бисмо не могли ослободити српско господство, и дошао би к нам' у наш русаг логофет Стјепан, али његова дјетца, или с госпођом деспотицом Јеленом и ш њеном дјечицом, својен њих да му господсво ни јоште прида у нашем русагу сврху ове сто кућа и учини почтену храну против његове службе, и да га држим у сваком почтењу. И јоште учини милост господство ни почтеному властелину, нашем вјерноме слузи, логофету Стјепану, да је слободан, да и његова дјетца и његова кућа, от војске од турске и од ине од всаке, изамше када госпоцтво ми греде нашом главом на коју војску тада да и он буде полаг нас својими слугами. Када ли је заманична војска по русагу, што иному русагу нашему, тои и његовим селам".

На крају овог навода први пут се помиње код властеле из Србије заманичка војска, односно прикупљање војске општом мобилизацијом, када су у питању најозбиљније борбе које предводи владар и у којима морају сви учествовати. Дакле, када краљ Стефан Томаш буде у општем рату, Стефан Ратковић је дужан да се одазове са свим својим коњаницима и пешадијом и буде уз краља.

Из повеље се дознаје да је Стефан имао "дјетцу" (двоје или више синова и кћери) и да је као краљев "вјерни слуга" од раније био на простору којим је владао босански краљ, а то је било негде у Босни или у Захумљу. Такође, види се да његово почетно властелинство у Србији претстављају три села у Лепеници: Драгиновце, где му је двор, Кутлеши и Зловштица, која се не помињу као баштина, већ само као пронија. То значи да је он раније ово имање добио ступивши у војну службу код деспота Ђурђа. По свему судећи, Стефан са својим људима ступа у службу код деспота Ђурђа када је прикупљао трупе у Угарској и Босни за ослобађање Србије од Турака после њеног пада 1439. године. Произилази да је Стефан Ратковић у Србију дошао 1444. године и потом, у знак захвалности, добио имања. Заправо, још од 1435. године, деспот Ђурђе је почео да доводи способне људе са разних страна и да их поставља на кључне положаје. Били су претежно изван деспотовине, а показало се да су највише водили рачуна о својим личним интересима.

Наставиће се

АГЕНЦИЈА ЗА ПРОМЕТ НЕКРЕТНИНА "МИЛИЋЕВИЋ"
ул. др Зорана Ђинђића бр.21, 34000 Крагујевац
Тел: 034 301 680 тел-факс: 034 333 854; milicevic8@yahoo.com

СТАНОВИ
Центар 25,2 м², IV сп, цг 31.000
Центар 32+8 м², VI сп, цг 40.000
Центар 35 м², III сп, цг.....33.000
Центар 35 м², I сп, цг.....43.000
Центар 40 м², VI сп, цг 37.000
Центар 47 м², в. приз., цг.....52.000
Центар 51 м², I сп, цг, лифт.....48.500
Центар 60 м², V сп, цг 54.000
Центар 63 м², V сп, цг 57.000
Центар 70 м², пр., цг 60.000
Центар 74 м², II сп, гас.....66.500
Центар 84 м², II сп, цг.....85.000
Бубањ 18.15 м², V сп, та 22.000
Бубањ 29 м², II сп 31.000
Бубањ 35 м², V сп, та 32.000
Бубањ 35 м², VI сп, та 33.000
Бубањ 38 м², VI сп, цг, нов 35.500
Бубањ 48 м², VI сп, цг 42.000
Бубањ 56 м², I сп, та 50.000
Бубањ 65 м², VI сп, цг, нов 61.000
Багремар 23,7 м², I сп, цг .....договор
Багремар 31,5 м², I сп, та 25.000
Аеродрум 20 м² , пр., цг 23.500
Аеродрум 30 м² , VI сп, цг .....договор
Аеродрум 36 м² , II сп, цг 35.000
Аеродрум 45 м², V сп, цг.....38.000
Аеродрум 45 м² , V сп, цг,.....39.000
Аеродрум 44,35 м² , IV сп, цг,.....37.000
Аеродрум 48 м² , XI сп, цг,.....45.000
Аеродрум 59 м² , III сп, цг, ...49.000
Аеродрум 65,1 м² , II сп, цг, ...56.000
Аеродрум 66 м² , пр, цг, ...57.000
Аеродрум 76,5 м² , VII сп, цг,.....58.000
Аеродрум 78 м² , II сп, цг, ...68.000
Ердоглија 25 м², I сп, цг 28.000
Ердоглија 26 м², I сп, гас 28.000
Ердоглија 33 м², V сп, цг.....33.000
Ердоглија 35 м², IV сп, цг.....33.000
Ердоглија 40 м², IV сп, гас 32.000
Ердоглија 50 м², I сп, гас, нов 50.000
Ердоглија 53 м², V сп, цг 42.000
Ердоглија 61 м² , III сп, цг 56.000
Ердоглија 67 м² I сп, цг 64.000
Ердоглија 80 м², V сп, цг 70.000
Ердоглија 88 м², III сп, гас 66.000
Палилуле 50 м², VI сп, цг.....38.000
Звезда 42 м² , IV сп, та 30.000
Мала вага 35 м² , III сп, гас 33.000
Мала вага 55 м² , II сп, цг 48.000
Мала вага 68 м² , IV сп, цг 53.000
Вашариште 27 м², II сп, гас 25.600
Вашариште 28.45 м², II сп, та 23.000
Вашариште 32,3 м², III сп, гас 30.000
Вашариште 47,5 м², II сп, гас 48.000
Озон-парк 66 м², IV сп, гас.....58.000
Озон-парк 76 м², VI сп, цг.....60.000
Становo 34 м², IV сп, цг 27.000
Становo 53 м², IV сп, цг 40.000
Ц. Радионица 39 м², III сп, цг.....34.000
Ц. Радионица 79,9 м², VII сп, цг 65.000

КУЋЕ
Центар 39,3 м², зај. двор. 30.000
Центар 40 м², зај. двор. 40.000
Центар 80 м², зај. двор. 200.000
Центар 180 м², 2 а., гас .....договор
Ердоглија 50 м², 4 а. 80.000
Ердоглија 56 м², 1 а., цг .....договор
Ердоглија 200 м², 3,55 а., цг 120.000
Пивара 50 м², 2,88 а. 28.000
Пивара 58 м², 2,5 а. 43.000
Пивара 170 м², 3,12 а., гас 75.000
Бресница 50 м² , 4 а. 40.000
Бресница 72 м² , 2 а. 35.000
Бресница 250 м² , 4,16 а. 110.000
Багремар 60 м², 7 а. 32.000
Багремар 70 м², 3 а. 60.000
Багремар 127 м², 4,34 а. 43.000
Виногради 98 м², 3,5 а. 30.000
Виногради 310 м², 5,5 а. 160.000
Аеродрум 52 м² , 2,5 а. 30.000
Сушица 50 м² , 2,5 а. 25.000
Сушица 100 м² , 4 а. 48.000
Вашариште 60 м² , 2,44 а. 60.000
Мала вага 70 м², 1,5 а., цг 45.000
Мала вага 100 м², 1,71 а. 80.000
Мала вага 200 м², 2 а., цг 160.000
Јабучар 120 м², 3,76 а., цг 80.000
Шумарице 69 м², 7,75 а. 15.000
Шумарице 90 м², 4,91 а., гас 55.000
Шумарице 160 м², 7 а. .....договор
Дивостин 50 м², 5 а. 19.000
Шумарице 200 м², 8 а. 110.000
Становo 70 м², 5 а. 22.000
Становo 86 м², 6,27 а., гас 45.000
Становo 90 м², 4,85 а., ...33.000
Бањковац 100 м², 15 а., ...25.000
Корићани 100 м², 50 а., ...27.000

ЛОКАЛИ
Центар 17 м², нов 40.000
Центар 13 м², цг 20.500
Центар 30 м², приз., цг 150.000
Центар 32 м² 35.500
Центар 400 м², приз., цг. .....договор
Парк 180 м², пр. 35.000
Пивара 65 м² , пр., гас 50.000
Код болнице 24 м² , пр., гас 21.000
Мала вага 179 м² , пр. 162.000
Мала вага 1650 м² , приз., цг 950.000
Бубањ 21 м², приз., цг 35.000

ПЛАЦЕВИ
Вашариште – 3,2 а. .....
Пивара – 1,5 а. 26.000
Корићани – 11,84 а. 8.500
Соботица – 9,02 а. .....
Корман – 9,5 а. .....
Шумарице – 7 а. .....
Шумарице – 5,5 а. .....

ПЕТРОВАЦ - 13,6 а. - 850е/а, погодан за стамбени и пословни простор, излази на две улице.

ПОВОЉНО!!! Денино брдо, 160м², 5,45а,....157.000

Мали огласи

Издавање

ИЗДАЈЕМ трособан, ненамештен стан код „Озона". Тел. 362-381, 063-618-071.

Услуге

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Часови у току школске годе и припремна настава за упис у Математичк Гимназију (СМ) и плагање мале ма- туре. Студенти (март, април). Пријемни (више и високе школе и факултети). Матурски. Такмичења. Тел. 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

MARKETING KRAGUJEVAČKE
telefoni 333-111
333-116

У суботу, 19. фебруара 2011. године, у 12 сати на Бозман гробљу, даваћемо годишњи помен нашој драгој

Љиљани Ћириловић

Позивамо све рођаке, пријатеље, колеге и колегинице да тога дана присуствују овом тужном помену.

Супруг Радомир, син Иван, ћерка Ана са породицом

Са дубоким болом, јављамо да ћемо нашој драгој и никада прежаљеној супрузи, мајци и свекрви

Љиљани Шпиљевић

Давати полугодишњи помен у суботу, 19. фебруара 2011. године у 12 сати, на гробљу у селу Дреновац.

Ако је живот морао да стане, сећање на тебе, на твоја дела, твоју доброту, твоју племенитост, вечно ће живети у нама.

Твоји: супруг Драгић, синови Немања и Урош и снаха Сања

СЕЋАЊЕ

Љиљана Пауновић

16. 2. 1990 – 16. 2. 2011.

учитељица ОШ „Мома Станојловић"

Породица

Дана 19. фебруара 2011. године, у 10,30 сати на Варошком гробљу, даваћемо годишњи помен драгој и никад прежаљеној

Малини Бодић

Син Драган

СЕЋАЊЕ

Прошло је 17 година од смрти нашег вољеног

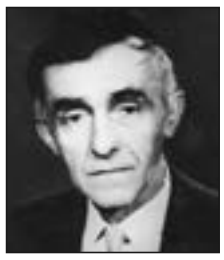

Јанићија Јаће Ранковића

Сећамо га се с поштовањем и љубављу.

Син Аца, сестра Љиљана и сестричина Марина

СЕЋАЊЕ

Слободан Хржењак

2001 -2011.

Десет година је прошло.
Много нам недостајеш.

Супруга Евица, ћерке Мирјана и Марија са породицом

Напустила нас је заувек

Јованка Ћировић

1933 – 2011.

Вољени никада не умиру.
Вечно ћемо те носити у нашим срцима.

Твоји: Зорица, Сташа и Милан

Дана 22. фебруара 2011. године навршава се три године од смрти мог драгог мужа

Милована Јестровића

ветеринар

Био си мој ослонац и подршка.
Бол и празнина остају заувек.

Твоја Вера

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ од 17. до 23. фебруара

Четвртак 17. фебруар

22.00 Хроника 2

08.45 Најава програма
08.50 Хит дана
09.00 Вести
09.05 Викенд калеидоскоп р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Путујуће приче-Низреку Ибарр
11.00 *Бени Хил р.*
11.30 Лек из природе
12.00 Вести
12.05 Кухињица р.
12.35 Кућица у цвећу р.
13.00 Викенд калеидоскоп
14.00 Комунални сервис р.
15.00 Цртани филм
15.30 Криминал у Русији
16.00 Вести
16.05 *Ти си моја судбина р.*
17.00 Мозаик
18.00 Приче из књижаре
18.30 Мобил Е
18.45 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Стање ствари
21.00 *Ти си моја судбина*
22.00 Хроника 2
22.30 *Између редова*
23.30 Криминал у Русији
00.00 Вести
00.05 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

Петак 18. фебруар

17.00 Моја Шумадија

08.45 Најава програма
09.00 Вести
09.05 Викенд калеидоскоп р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Приче из књижаре р.
11.00 *Бени Хил р.*
11.30 Лек из природе
12.00 Вести
12.05 Кухињица р.
12.35 АБС шоу р.
13.00 Викенд калеидоскоп
14.00 Стање ствари р.
15.00 Цртани филм
15.30 Криминал у Русији
16.00 Вести
16.05 *Ти си моја судбина р.*
17.00 Моја Шумадија
18.00 Fashion Files р.
18.30 Огледало власти
18.40 Препознај Европу
18.45 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Преломна тачка
20.30 Корак по корак
21.00 *Ти си моја судбина*
22.00 Хроника 2
22.30 *Између редова*
23.30 Криминал у Русији
00.00 Вести
наставак програма ТВ Крагујевац

Субота 19. фебруар

23.00 Невини

08.45 Најава програма
08.50 Хит дана
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
09.35 Радознало огледало р.
10.00 Кухињица р
11.00 Нокаут р.
11.30 Улови трофеј р.
11.55 Хит дана
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг р. Опланић р.
13.00 Ван оквира
13.30 Fashion Files
14.00 Викенд програм
15.00 Shopping avantura
16.00 Вести
16.05 *Непријатељи народа*
18.00 Преломна тачка р.
18.30 Корак по корак р.
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Лек из природе
20.30 Илузиониста
21.00 Концерт РТК
22.00 Хроника 2
22.30 АБС шоу
23.00 *Невини*
00.00 Вести
00.30 Хит дана
наставак програма ТВ Крагујевац

Недеља 20. фебруар

22.30 Култура

08.45 Најава програма
08.50 Хит дана
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
09.35 Кина-Пут змаја р.
10.00 Кухињица р.
11.00 Радознало огледало
11.55 Хит дана
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг - Винча
13.00 Агро дневник
13.30 Кућица у цвећу р.
14.00 Шумадијске зимске игре Кутлово
16.00 Вести
16.05 *Последњи пут када сам видео Париз*
18.00 Док.прог. Нокаут
18.30 Улови трофеј
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Стаклено звоно
20.30 Кина-Пут змаја
21.00 Коцерт РТК
22.00 Хроника 2
22.30 Култура
23.00 *Пажња бандити*
00.00 Вести
наставак програма ТВ Крагујевац

Понедељак 21. фебруар

23.30 Криминал у Русији

08.45 Најава програма
08.50 Хит дана
09.00 Вести
09.05 Викенд калеидоскоп р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Fashion files р.
11.00 *Бени Хил р.*
11.30 Лек из природе
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Стаклено звоно р.
13.00 Викенд калеидоскоп
14.00 Винотека
15.00 Цртани филм р.
15.30 Криминал у Русији р.
16.00 Вести
16.05 *Ти си моја судбина р.*
17.00 Мозаик
18.00 Interface
18:30 Мобил Е
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Раднички-Црвена звезда (снимак одб. утакмице)
21.00 *Ти си моја судбина*
22:00 Хроника 2
22:30 *Између редова*
23.30 Снимак утакмице у малом фудбалу
Вести у полувремену
наставак програма ТВ Крагујевац

Уторак 22. фебруар

20.30 Суграђани

08.45 Најава програма
09.00 Вести
09.05 Викенд калеидоскоп р.
10.00 Кухињица р.
10.30 Interface р.
11.00 *Бени Хил*
11.30 *Лек из природе*
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Агро дневник р.
13.00 Викенд калеидоскоп
14.00 Раднички-Црвена звезда р. (снимак одб. утакмице)
15.00 Shopping avantura р.
15.30 Криминал у Русији р.
16.00 Вести
16.05 *Ти си моја судбина р.*
17.00 Мозаик
18.00 Галенов свет
18.30 Мобил Е
18.45 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Патрола 92
20.30 Суграђани
21.00 *Ти си моја судбина*
22.00 Хроника 2
22.30 *Између редова*
23.30 Криминал у Русији
00.00 Вести
наставак програма ТВ Крагујевац

Среда 23. фебруар

17.00 Мозаик

08.45 Најава програма
09.00 Вести
09.05 Викенд калеидоскоп р
10.00 Кухињица р.
10.30 Галенов свет р
11.00 *Бени Хил р.*
11.30 Лек из природе
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Култура р.
13.00 Викенд калеидоскоп
14.00 Патрола 92 р.
14.30 Суграђани р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 Криминал у Русији р.
16.00 Вести
16.05 *Ти си моја судбина р.*
17.00 Мозаик
18.00 Путујуће приче
18.30 Огледало власти
18.40 Препознај Европу
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Комунални сервис
21.00 *Ти си моја судбина*
22.00 Хроника 2
22.30 *Између редова*
23.30 Снимак утакмице у малом фудбалу
Вести у полувремену
наставак програма ТВ Крагујевац

■ *филм* ▭ *серија*

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ www.rtk.co.rs

Izvod iz programa regionalne Televizije **Kanal 9**

OBJEKTIV 2 U 19.00
Pored ovog, svakog dana još dva izdanja najaktuelnijih vesti iz grada i regiona u 15.30 i 22.30

TAČNO U 09:00
Jutarnji matine, servisne informacije, dešavanaja iz grada i regiona. Svakog radnog dana, TAČNO U 09:00!

PULS
Politički talk – show, autor Sonja Radošević, premijera petkom u 20.05, a repriza subotom u 14.00

ŠUMADIJSKA RAZGLEDNICA
Region na dlanu, sva aktuelna dešavanja iz regiona, premijera ponedeljkom 20.05h, repriza 12.30h

ARS ANTIKA
Antikviteti i umetnicko stvaralaštvo u novom terminu premijera subotom u 18.00, repriza petkom u 14.30

CASINO CLUB
Muzički talk - show, i dalje premijerno četvrtkom u 20.05, repriza petkom u 12.30

SPAJALICA
Kratka forma, spaja javne ličnosti kroz različite teme, pet puta dnevno, radnim danima u 07.10, 08.10, 11.10, 12.10, 18.15, 20.00 i 23.00 best of subotom u 09.30 i 21.00

FLASH
Kultni show biz magazine u "novom ruhu" i novim terminima: 07.15, 10.00, 16.00, 18.00, 22.00, 00.00

K9 NEDELJOM
Provedite nedeljno popodne uz bogat zabavni sadržaj – muzika, film, moda, sport, kultura, uz zanimljive goste iz regiona.
nedeljom od 16.00 h

SERIJSKI PROGRAM

"**Ljubavna Priča**" (Nova TV novela na programu TV Kanal9...) premijera radnim danima u 16.15, repriza narednog dana u 10.15

„**Odeljenje za ubistvo**" (Jedna od najgledanijih Američkih serija) Premijera radnim danima u 21.00, repriza narednog dana u 17.10

„**Godine prolaze**" (Kultni sitkom, koji je osvojio ceo svet. Premijera radnim danima u 18.25, repriza u 23.25

IGRANI FILMOVI

subota 20.00
nedelja 17.15
nedelja 23.45

Dok vi nas gledate, mi vas slušamo!

Regionalna Televizija Kanal 9 tel./faks (034) 331-509 marketing (034) 337-667

СКАНДИНАВКА

065

ПРОСЛАВЉЕНИ СПОРТИСТА СА СТИКЕ

ПО ЈЕЛОВНИКУ (ФРАЗ.)

ГРАД У КОЛУМБИЈИ

ПРАВАЦ У МОДЕРНОЈ МУЗИЦИ

ИМЕ ПЕВАЧИЦЕ ФИЦЦЕ РАЛД

ЈУЖНОАФРИЧКА РЕПУБЛИКА

ЛУКА У ИЗРАЕЛУ

ЕНГЛЕСКИ ШАХИСТА ЦИНАЛАН

УКРАС МУШКИХ ЈЕЦА

РАНИЈА ТРКАЧИЦА МАРЛИН

СЛАВНА КОЛИБУД ГЛУМИЦА ШВЕДСКОГ ПОРЕКЛА

ТРАВМАТА РАВНИЦА У ЈУЖНОЈ АМЕРИЦИ

ИМЕ СЕРИЈЕ ПЕРА БОЛДОВА

НЕУТРОН

СТАНОВНИСАЖИЛ

ДИВИЗИЈА

НАШЕ ЖЕНСКО ИМЕ

ЊЕТОВ СПОРТ

ЛИЦИТА ЗНАЧА (ЛАТ.)

ЛОЈАЛ

СЕОНИЦА

ГРЧКО СЛОВО

РИМСКИ ПАТУЉАЦ (МИТОЛ.)

ДУШЕ ВИН ПЕТРЕС

НАО ШТРЕЈНО

ИЛИЈА ЈОРГА

УНУТИ У ЦРТЕЖ

ИМЕ ШАХИСТЕ КАСПА РОВА

БОРЕЋИМ ПОБЕЛИЧ

ЗЛАТО

МЕСТО КОЈЕ ЗРЕЊА-ЊЕНА

ХЕМИО

РЕКА У ФРАНЦ.

СТАРИЈИ ПИШТОЉ

ДЕО ШЕШОРЕТА

ИМЕ ГЛУМЦА КОЈА

ДЕО ТЕЛА ЧОВЕКА

БАЗЕЉА

ЈАПАНСКА ФАБРИКА АУТОМОБИЛА

САСТАВНИ РЕЗНИК

МОЈ. КР. БОРЧО

ПИСАЦ ПИНТЕР

НОВА ГОДИНА (СКР.)

ДЕО ЛУКЕ ДОК

ЧЕШКА АФИРМА ЦИЈА

ВАЛИЗУМ

ШАЉА ДОСЕТКА

ПОХЛЕПНО ГРАБЉИВО

МЛАДИ ЧАД СРЕЋЕ СЕЛИР !

ИВАН ЛЕНОЦА

КЛОТ

ПЕСНИЧКА ФИГУРА

ДОМИНО УКРШТЕНИЦА

Све плочице сложите тако да добијете исправну укрштеницу. У њој се крије име познатог енглеског музичара.

З	А	Д
Д	Н	■
Р	И	Р

■	Н	И
К	А	■
И	Ц	А

С	В	Р
Т	И	Т
А	Д	■

А	Л	И
В	И	Н
И	Н	Т

Л	О	Н
И	Р	А
С	И	К

■	Ж	У
П	А	С
О	■	У

Т	И	■
И	Ј	Е
Т	А	Л

А	Л	Е
Ф	Е	■
Р	О	К

Т	■	Р
И	С	Е
Ђ	А	Т

А	В	И
Л	И	Т
И	■	И

Н	Д	Е
С	Е	К
■	Ј	А

И	■	И
■	Р	Т
И	Ј	А

С	А	■
Т	Е	Р
А	Р	З

И	■	О
К	Р	С
А	У	■

			Р	Б	А			
			Т	О	Р			
			Н	У	Ч			

ЗА МАЛЕ ЕНИГМАТЕ

Поводом Дана заљубљених, дајемо вам један лаки задатак. Савладајте овај лавиринт и пређите пут до нечијег срца.

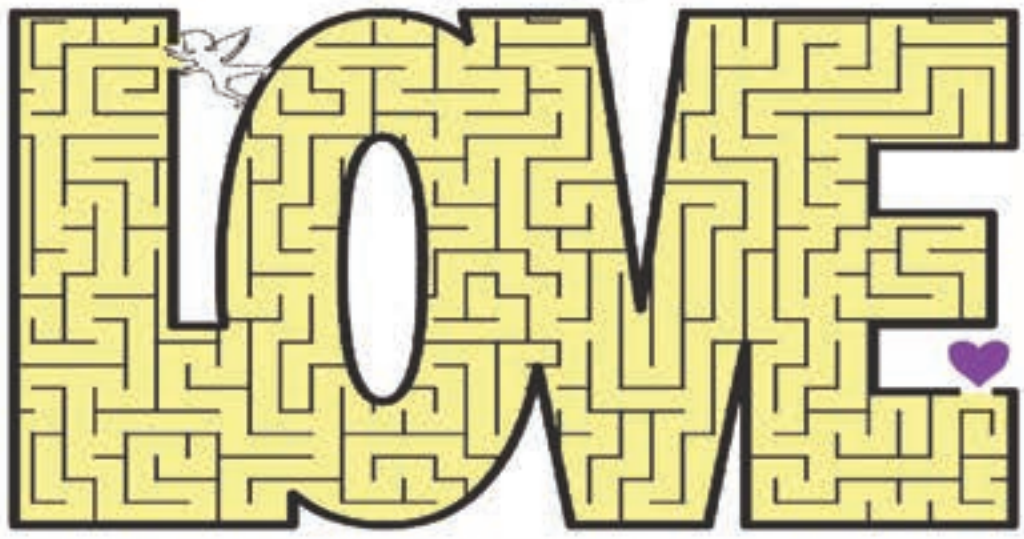

АНАГРАМ

Мија трпи грозне слике! (Н=В)

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: средњи

1				6		5		
	5	6	2		4		9	
	2		1			3		
	9			5	1			4
7					9			5
8			3	2			1	
2		7			6		5	
			5		2	1	6	
		9						3

НИВО ТЕЖИНЕ: тежи

	3	6	2			1	7	
9						2		
			8		5			
				8		7		6
	5						3	
3		4		7				
			4		7			
		8						7
	4	9			8	3	2	

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: мећавник, умокрити, сирото, т, арена, ка, кк, трзај, аура, ана, сецавац, отмичар, ку, јидиш, ормари, и, лик, етан, ниц, данре, надал, ј, а, превод. **АНАГРАМ:** леонардо да винчи. **КЛАСИЧНА УКРШТЕНИЦА:** статика, калибар, ариљете, лазарет, апарати, мара, он, ени, амо, раније, и, мота, јазавац, анемари, кна, д, та, тапи, р, п, гр, еверест, секанта, анастас, картица. **УКРШТЕНИЦА У СРЦУ:** ва, ап, срце, отоп, поети, проја, антиталенат, галапагос, телефон, нитон, кин, т. **СУДОКУ:** а) 695-387-412, 743-512-869, 281-946-537, 354-791-628, 962-458-173, 817-623-954, 528-179-346, 139-264-785, 476-835-291. б) 541-298-673, 879-463-512, 362-517-948, 936-125-784, 718-349-256, 254-786-391, 425-671-839, 183-952-467, 697-834-125.

Следи јадрански финиш

ПОСЛЕ завршнице Купа Србије, акценат кошаркашке јавности окреће се ка финишу такмичења у НЛБ лиги. Следе последњих шест кола, дакле одлучујуће борбе за пласман у плеј-оф, европске купове, али и опстанак.

За викенд се игра 21. коло, када Раднички дочекује загребачку Цибону. Утакмица се игра у суботу, од 17 сати. Остали парови су: Задар - Будућност, Игокеа - Крка, Црвена звезда - Партизан, Нимбурк - Хемофарм, Загреб - Широки и Олимпија - Цедевита.

М. М.

КУГЛАЊЕ

Фалило 10 чуњева

ПРВЕНСТВО Прве лиге Србије, група Центар, навелико се компликује. У оквиру 14. кола Водовод је, као гост, поражен од крушевачког Цара Лазара, једног од претендената за висок пласман, резултатом 6:2, или 3.107 према 3.097 чуњева. Само 10 чуњева одлучило је победника у овом драматичном мечу, који је, што се првенства тиче, донео нову неизвесност.

У последњу серију наши куглаши су ушли са свега два чуња заостатка, али Влада Ђорђевић није успео да анулира ту разлику, а ни да савлада свог такмаца.

Ипак, сада претња долази од краљевачког Ибра, који се после овог резултата поново изједначио са Крагујевчанима. А како ће се та борба одвијати убудуће видећемо већ у недељу, када се у Горњем Милановцу састају управо ова два тима.

Изненадиле и себе

СЕДМО коло у прволигашкој конкуренцији донело је Крагујевчанкама велико позитивно изненађење. У сред Јагодине, наше куглашице савладале су домаћи истоимени тим са 6:2.

Ненадани скор искрено је обрадовао све у крагујевачком тиму, што је огроман подстрек пред наредни дуел у групи "Центар", са костолачким Рударом. Тај сусрет игра се на куглани у Горњем Милановцу.

С. М. С.

ПРВА "Б" ЛИГА

Не *леже* Јагодинци

КГ СТУДЕНТ УК је по други пут поражен од екипе Јагодине, овог пута као гост - 72:78. Иако се "ћурани" налазе у доњем делу табеле, са свега пет победа у првенству, од чега три над Крагујевчанима (две Студент и једна Раднички КГ 06), очигледно да ова екипа не одговара нашим тимовима. Штета, јер је то била лепа прилика да се овај састав приближи тимовима из врха табеле.

Раднички КГ 06 нема таквих проблема. Екипа је ушла у серију пораза и то, ево, траје већ 17 кола. Алармантно, сигурно да, али нико још увек не реагује.

У наредном, 18. колу Б лиге, КГ Студент УК дочекује суботички Спартак, док ће Раднички КГ 06 угостити Визуру из Смедерева.

С. М. С.

КОШАРКА

ИЗМАЧЕ НАМ ТРОФЕЈ КУПА СРБИЈЕ

Поново без финала

ДРУГИ пут узастопно играчи крагујевачког Радничког сами себи ускратили су прилику да се пласирају у финале завршнице националног Купа. Готово истоветно као лане, када су у првом полувремену „растурили" ФМП, а затим необјашњиво допустили да их Човићеви момци престигну, приредили су још једно, може се слободно рећи, разочарање својим симпатизерима. Прилика је била изузетна, но показало се да овај тим још увек није спреман за велике домете.

Фајнал ејт почео је за Раднички у четвртак, када је у четвртфиналу ривал био ОКК Београд. Очекивала се сигурна победа, но НЛБ лигаш оправдао је ипак очигледну разлику у класи само у првој деоници. Све остало припало је ривалу, па је победа остварена захваљујући више разлици у поенима створеној на старту, него квалитету. Београђани су, додуше, како је то и обичај у сусретима екипа из по квалитету различитих рангова, играли на граници својих могућности. Имали су прилику за изненађење у финишу, али је тројку за победу промашио Лучић.

ДОГОВОР "ГЛАВНИХ" ОВОГА ПУТА НИЈЕ ДОНЕО РЕЗУЛТАТ

Полуфинале са Партизаном сасвим је друга прича. Крагујевчани, који су у првој овосезонској утакмици савладали црно-беле, ушли су у дуел са пуно жеље, воље и решености да се претпоследња степеница до пехара прескочи. Мута је са своје стране учинио све, тактички изненадио зоном Јовановића, тако да је готово цео меч Раднички био у вођству. У првој деоници она је износила чак 12 поена разлике, а на одмор се отишло са плус седам. Одлични су били Ли и Марковић, Мијатовић је на старту, као тактички џокер, одрадио одличан посао и све је "мирисало" на изненађење. Осцилација у игри било је и у трећој деоници, но опет је, при уласку у последњу, разлика у корист Крагујевчана била истоветна као на претходној паузи. Међутим, у том делу Ли се потпуно изгубио, био је практично невидљив на терену, а ни остали играчи, сем Стивена Марковића, нису били на потребном нивоу, па је Партизан полако, али сигурно дошао до егала. Завршница потпуно припада Београђанима, нарочито њиховим тамнопутим играчима, који су, што у одбрани што у нападу, одрадили највећи посао. С друге стране још један смушен финиш, одигран као да се ради о уличном баскету, а не полуфиналу националног Купа.

Иако је Партизан био неспорни фаворит, мора се рећи да је пропуштена изузетна прилика да овај састав освоји значајни трофеј и Крагујевцу подари велико славље. Претпоставка је да би у финалу било сигурно далеко лакше играти, иако је ривал био домаћин, па остаје жал за приликом, која се, може се лако десити, скоро неће указати.

М. М.

РАДНИЧКИ - ОКК БЕОГРАД 82:80

ЖЕЛЕЗНИК - Хала: „ФМП". Гледалаца: 300. Судије: Николић (Краљево), Мажић (Београд), Личина (Зрењанин). Резултат по четвртинама: 30:16, 17:21, 17:19, 18:24.

РАДНИЧКИ: Ли 17, Максимовић 4, Милетић 5, Марковић 15, Вукосављевић 19, Мијатовић 2, Гадефорш, Драшковић, Алексић 6, Шпица 14, Стојачић, Ракић.

ОКК БЕОГРАД: Митровић 5, Кнежевић 2, Зековић 21, Живковић 17, Дунђерски 11, Ђурица, Лучић 8, Димитријевић, Миловановић 2, Станојевић 12, Васић 2, Танасковић.

ПАРТИЗАН - РАДНИЧКИ 81:76

Железник - Хала: „ФМП". Гледалаца: 800. Судије: Белошевић и Јурас (Београд), Маричић (Краљево). Резултат по четвртинама: 25:32, 18:18, 18:18, 20:8.

ПАРТИЗАН: Кецман 11, Катић 13, Божић 9, Гист 15, Весели 6, Цералс 14, Јарамаз, Лучић, Милосављевић 15, Цаваи, Бешовић, Ђекић.

РАДНИЧКИ: Ли 17, Милетић 17, Марковић 21, Мијатовић 8, Гадефорс 2, Максимовић, Драшковић, Алексић 5, Шпица, Стојачић, Ракић, Вукосављевић 6.

Страх од Марка

- Просто не могу да верујем да постоји правило о ограничењу играча који могу да играју. Нисам знао за то, па смо остали без Чакаревића зато што није играо у четвртфиналу. Правило је веома глупо, али хвала им што нас цене и плаше нас се. Када се победи Партизан, онда се пише да су слабо играли, уместо да се на сва звона удари о екипи која их је победила. Ви новинари сте им наклоњени цео живот.

Што се утакмице тиче, промашивали смо зицере и слободна бацања, а тако се не добија екипа какав је Партизан. Мој лични неуспех је што нисмо отишли у финале, јер би смо добили ФМП и освојили Куп. Дао бих оставку, али у Крагујевцу ће све да пропадне без мене. Издржаћу још два месеца, занимљивих понуда увек има, но о томе касније - коментар је Мирослава Николића.

ФУДБАЛ

Вежбе кроз игру

ДА се најбољи учи на примерима, показује и начин тренинга фудбалера Радничког на припремама у Бечићима. Већ четвртог дана базичних вежби, "црвени" су имали и прву пробу, против барског Морнара. Члан тамошње Премијер лиге поражен је 1:0, у игри у којој је Владо Чапљић испробао чак 22 играча.

Потом је уследио дуел са српским суперлигашем, новосадском Војводином, који је окончан ремијем - 1:1, а истог дана савладана је екипа ФК Дечић са 1:0. Деветог дана боравка на Црногорском приморју, Крагујевчани су сусрет са подгоричком Младошћу окончали мирољубиво, без погодака - 0:0.

У најави су и утакмице против Јединства из Бијелог Поља, Петровца, будванског Могрена... и тако све до 20. фебруара, када се очекује повратак експедиције овдашњег прволигаша.

В. У. К.

ОД ЧЕТВРТКА ДО ЧЕТВРТКА

ПЕТАК

ОДБОЈКА: Раднички - Црвена звезда (Београд), хала „Језеро" (19.00)

КОШАРКА: Раднички КГ 06 - Визура (Смедерево), хала "Парк" (19.00)

СУБОТА

КОШАРКА: Раднички - Цибона (Загреб), хала „Језеро" (17.00)

КОШАРКА: КГ Студент КГ - Спартак (Суботица), хала "Парк" (19.00)

НЕДЕЉА

СТОНИ ТЕНИС: Факс - ИМТ (Београд), сала Друге гимназије (14.00)

ПРВА "А" ЛИГА - Ж

Бодови спаса

УСПЕЛЕ су кошаркашице Радничког да забележе трећу првенствену победу, а да ли ће им то бити довољно за опстанак у најелитнијем рангу такмичења, остаје да се види. За сада - хоће.

Дакле, савладана је Лозница у Крагујевцу резултатом 56:52, иако почетак није наговештавао такав след догађаја. Губиле су домаће првих десет минута 8:15, али су у наставку биле одлучније, добиле другу четвртину са чак 22:10 и ушле у мирнију завршницу.

Велика победа "црвених", коју су овог пута предводиле Александра Катић и Александра Рачић, заједно постигавши 31 кош.

Раднички је у 18. колу слободан.

С. М. С.

СТОНИ ТЕНИС

Бити или...

ДОШЛО је и време одлуке. Хоће ли стонотенисери Факса остати суперлигаши, или ће само једну такмичарску годину провести у друштву најбољих, у великој мери одлучује се у недељу. Од 14 сати, у сали Друге Гимназије, на програму је меч 12. кола Супер лиге у коме крагујевачки састав дочекује београдски ИМТ. Победа враћа шансе за опстанак, док пораз, готово сигурно, води назад у Прву лигу.

Поред овог играју се још мечеви: Кикинда - Партизан, Спартак - Црвена звезда, Војводина - Стенес и Вршац - Банат.

М. М.

БАДМИНТОН

Одличја за младе *гавранове*

ПРВИ овогодишњи турнир у бадминтону одржан је прошле недеље у Панчеву. Надметали су се јуниори и јуниорке узраста од 11 до 17 година, где се међу њих 80-так из целе Србије, нашло и девет чланова крагујевачког Равенс КГ.

Најуспешнији је био Јован Бабајић, у категорији бадминтонаша до 17 година старости, коме је за мало измакла златна медаља, па је морао да се задовољи другим местом. Бронзане медаље освојили су Иван Вујошевић и Софија Милошевић у категорији дечака, односно девојчица узраста до 17 година, те 15-годишњи Давид Ђусић и две године млађа Ања Велемир.

С. М. С.

БИЦИКЛИЗАМ

Из Чилеа у Аргентину

ПРВАК Србије у друмском бициклизму Жолт Дер, нови члан Радничког из Крагујевца, успешно је окончао наступ на трци Вуелта Чиле и сада се сели у Аргентину, где ће новим наступима практично наставити репрезентативне припреме.

Тамо остаје до краја фебруара, а потом се враћа у Европу за надметања у Италији и Поречу.

В. У. К.

WIENER STÄDTISCHE ЛИГА

14. КОЛО: **Раднички - Млади радник 2:3,** Црвена звезда - Смедерево 3:0, Војводина - Спартак 3:0, Партизан - Јединство 3:0, Железничар - Рибница 1:3.

Партизан	14	12	2	39:11	37
Војводина	14	11	3	35:14	32
Црвена звезда	14	10	4	34:15	31
Раднички	**14**	**9**	**5**	**29:18**	**28**
Рибница	14	8	6	29:25	24
Млади радник	14	8	6	29:30	20
Јединство	14	4	10	19:34	13
Спартак	14	3	11	19:39	9
Железничар	14	3	11	18:37	9
Смедерево	14	2	12	9:38	7

15. КОЛО: **Раднички - Црвена звезда,** Млади радник - Железничар, Рибница - Партизан, Јединство - Војводина, Спартак - Смедерево.

ОДБОЈКА

РАДНИЧКИ - МЛАДИ РАДНИК 2:3

Звони на узбуну

КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 400. Судије: Петровић (Ужице), Ковачевић (Краљево). Резултат по сетовима: 20:25, 25:19, 20:25, 25:21, 9:15.

РАДНИЧКИ: Илић, Стевановић 25, Опачић, 18, И. Ивовић 15, Максимовић 9, Радовић 9, Пантелић (либеро), Ћировић 1, Новоселац 1, Ј. Ивовић, Хаџифејзовић 4, Благојевић.

МЛАДИ РАДНИК: Брђовић 4, Васић 20, П. Петровић 17, С. Илић 10, Грабеж 11, Пантић 3, Пековић (либеро), Маринковић, Вуловић 2, Владисављев 6, У. Илић, Н. Петровић.

УТАКМИЦА са пожаревачким саставом коначно је, нажалост, потврдила чињеницу да овај и овакав Раднички више није ни близу шампионске екипа, а да су играчи који у њему сада наступају на нивоу просека или испод њега у ионако бледој и неквалитетној лиги. Безвољни, готово незаинтересовани, осим у моментима када је малобројна публика на „наваљивање“ тренера Ђорђевића дигла мало „цеве“, дошли су до тога да за бодове мора да се стрепи и на свом терену и у сусретима са сваким суперлигашем понаособ.

Млади радник заслужено носи већи део плена из Крагујевца и огромну радост после освојеног последњег поена. Играли су срчано, највише што могу, дали све од себе, били дисциплиновани, коректно се понашали и зато све честитке. Да није било одличне сервис серије Милана Илића и неколико везаних блокова Радовића, те појачања са бокова у финишу четвртог сета када је резултат преокренут са 15:19 на 22:19, освојили би, никако незаслужено, цео плен. С друге стране, техничари су правили озбиљне грешке при упошљавању саиграча, блокери „хватани“ на темпу у готово сто посто случајева, примачи, нарочито Илија Ивовић, тотално одсутни, све у свему, веома, веома бледо издање, које прети наставком. „Узбуна“ је означена и мора се под хитно реаговати.

Наредног викенда следи меч са београдском Црвеном звездом, поново на домаћем терену. *М. М.*

РУКОМЕТ

РАДНИЧКИ - ВРАЊЕ 31:28

Први *ушис*

КРАГУЈЕВАЦ - Хала: „Језеро“. Гледалаца: 250. Судије: Лазић (Косовска Митровица), Арсениејвић (Ниш). Седмерци: Раднички 1/1, Врање 8/8. Искључења: Раднички 18, Врање 8 минута: Црвени картони: Цветиновић (Раднички) и Цветковић (Врање) у 7. минуту.

РАДНИЧКИ: Златановић, Миљковић 1, Ђукић 14, Барјактаревић, Симић, Продановић 2, Јанићијевић 2, Лојаничић, Радојевић 3, Тица 2, Цветиновић, Милинчић 3, Шмигић 4, Петровић.

ВРАЊЕ: Стојковић, Стаменковић 1, Томић, Павловић 2, Ђорђевић 4, Гавриловић, Цветковић, Вујовић 2, Белојевић 4, Калић 3, Миљковић 10, Арсић, Јоловић 2.

ЂУКИЋ К'О ВАНЗЕМАЉАЦ

НИЈЕ било баш лако Радничком са упорним Врањанцима, али је најважније да је наш тим на старту првенства убележио нова два бода - 31:28 (17:14), која га остављају у борби за место на табели које и догодине води у европска такмичења.

Без дилеме, утакмицу је обележила готово“безгрешна” партија капитена крагујевачког састава Милана Ђукића. Постигао је чак 14 голова, од чега само један из седмерца, чиме је одржавао ритам својих саиграча у тренуцима када је гост претио да преокрене скор.

А Врањанци су током целог сусрета вешто користили видне осцилације у игри домаћих. Тако су од 1:5 стигли на 10:10, па од 15:20 до 19:20, да би последњи “трзај” имали смањивши предност “црвених”са 25:21 на 27:26. У финишу ствари су легле на своје место, што чак ни изванредни голман ривала, Стојковић, са својих 17 одбрана није успео да неутралише.

Додатну нервозу код оба тима створила су искључења у седмом минуту, када су црвене картоне добили гостујући крилни нападач Цветковић, после ударања Ђукића, те члан Радничког Цветиновић, кога је “осећај за правду” коштао дисквалификације.

Крагујевчани сада путују у Прибој, одакле се, после дуела ова два ривала виђеног у Купу, очекују још два бода.

В. У. К.

СУПЕРЛИГА

16. КОЛО: **Раднички - Врање 31:28,** ПКБ - Прибој 29:20, Црвена звезда - Наисус 45:25, Партизан - Југовић 32:27, Пожаревац - Динамо 30:26, Смедерево - Црвенка 24:22, Планинка - Металопластика 26:31, Војводина - Колубара 30:29.

Партизан	16	15	0	1	531:409	30
Црвена звезда	16	13	2	1	532:437	28
Колубара	16	12	1	3	467:423	25
Металопластика	16	10	3	3	445:418	23
ПКБ	16	9	2	5	453:420	20
Раднички	**16**	**9**	**1**	**6**	**450:435**	**19**
Планинка	16	8	2	6	442:441	18
Пожаревац	16	7	2	7	416:411	16
Југовић	16	7	1	8	393:398	15
Војводина	16	6	2	8	418:435	14
Смедерево	16	4	2	10	380:418	10
Динамо	16	5	0	11	446:497	10
Прибој	16	4	1	11	418:465	9
Врање	16	3	1	12	393:444	7
Црвенка	16	3	0	13	400:465	6
Наисус	16	2	2	12	379:447	6

17. КОЛО: **Прибој - Раднички,** Динамо - ПКБ, Врање - Наисус, Црвенка - Партизан, Југовић - Пожаревац, Колубара - Смедерево, Металопластика - Војводина, Планинка - Црвена звезда.

КУП СРБИЈЕ

Прибој био лака мета

ПЛАСМАН у четвртфинале Купа Србије рукометаши Радничког остварили су далеко лакше него што се очекивало, пошто су на свом терену декласирали екипу Прибоја - 42:18 (20:9). Играло се са резервним тимом, што свакако неће бити случај 23. марта, када ће се за наступ на фајнал фору “црвени” борити против београдског Партизана.

Сличан “ребус” морале су јуче да “реше” и девојке Радничког Лепенице КГ, у сусрету са шампионкама из Зајечара, у такође осмини финала Купа.

В. У. К.

ПРВА ЛИГА - Ж

Сваком своје

ПРИЛИКЕ за остварење нових победа у Првој лиги Србије имале су обе крагујевачке екипе и то на домаћем терену, но искористио је само Смеч 5. Додуше, у њиховом случају то није било необично тешко, јер је ривал био „фењераш“, аранђеловачка Шумадија. Резултат је гласио 3:1, по сетовима 25:19, 25:15, 21:25, 25:18. Неписано одбојкашко правило да екипа која поведе са 2:0 почиње да се опушта и несвесно смањује тонус игре, у овом случају само је продужило меч.

Исто правило у утакмици Радничког и Новог Сада коштало је домаћина победе. Крагујевчанке су у прве две деонице биле одличне, убедљиве у односу на трећепласирану екипу на табели, али на одбојкашкој утакмици, уколико се жели победа, мора да се размишља до последњег поена. Новосађанке су, ни криве ни дужне, добиле прилику да се врате у меч, смањиле на 2:1, па потом изједначиле, иако је Раднички у четвртој деоници водио са 24:21, и на крају заслужено славиле. По сетовима било је 25:19, 25:20, 20:25, 24:26, 20:25.

Уочи 16. кола, у коме су обе наше екипе гости, Раднички краљевачком Гимназијалцу, а Смеч 5 Спартаку у Љигу, обе екипе налазе се у средини табеле. *М. М.*

РВАЊЕ

Две бронзе нашима

ТРАДИОЦИОНАЛНИ, у Европи врло цењени турнир Меморијал „Љубомир Ивановић - Геца“, окупио је и ове године у Београду изузетно јаку конкуренцију, па је међу такмичарима било и олимпијских шампиона.

У саставу српског тима нашла су се тројица рвача Радничког, а резултат је изузетно успешан - две медаље и једно четвртфинале. До бронзаног одличја стигли су Перица Димитријевић у категорији до 55 и Милош Спасић до 120 килограма, а на корак до победничког постоља остао је Милан Тодоровић.

Двојица крагујевачких освајача медаља предстојећег викенда имаће прилику да потврде квалитет, јер су позвани у састав репрезентације која ће учествовати на још једном међународном турниру, овога пута у Словенији.

Јуниори подбацили

ЧЕТВОРОЧЛАНА јуниорска екипа Рвачког клуба Раднички није се прославила на Купу Србије за јуниоре у Кањижи. Ниједан од њих није прошао квалификације, па се тако први овогодишњи наступ може сматрати неуспешним.

Наредног викенда кадете очекује такмичење за Куп у грчко-римском, а јуниоре и пионире појединачно државно првенство у слободном стилу.

М. М.

ПРВА ФУТСАЛ ЛИГА

15. КОЛО: **Коцка - Економац 1:9**, Наисус - Марбо 2:3, Ниш 92 - Врање 4:7, САС - Нови Београд 3:8, Колубара - Бечеј 3:3, Крчагово - Летећи Холанђанин 3:6, Пирот - Коперникус.

Марбо	15	15	0	0	89:30	45
Економац	**15**	**14**	**0**	**1**	**120:28**	**42**
Колубара	15	10	2	3	74:48	32
Наисус	15	8	2	5	64:45	26
Ниш 92	15	8	1	6	57:54	25
Врање	15	6	2	7	65:48	20
Коперникус	14	5	2	7	44:49	17
Нови Београд	15	6	1	8	51:70	19
Л. Холанђанин	15	6	1	8	57:81	19
САС	15	5	1	9	58:74	16
Крчагово	15	4	1	10	39:85	13
Пирот	14	3	3	8	47:72	12
Бечеј	15	2	2	11	58:100	8
Коцка аматерс	15	1	4	10	36:69	7

16. КОЛО: **Економац - Наисус**, Летећи Холанђанин - Коцка, Марбо - Пирот, Коперникус - Ниш 92, Нови Београд - Колубара, Врање - САС, Бечеј - Крчагово.

ФУТСАЛ

КОЦКА АМАТЕРС - ЕКОНОМАЦ 1:9

Ципијев плес

НЕМА се шта замерити играчима Економца на прошлонедељној убедљивој победи у Смедереву над домаћином. Беспрекорна одбрана, веома опасан напад, посед лопте од око 80 процената, 54 удараца у оквир противничког гола и још толико поред, само су неки од показатеља игре два, овог пута неравноправна ривала.

Један од играча који су свакако обележили ову утакмицу је Младен Коцић, популарни Ципи, који је, гле интересантне статистике, головима у првом и 40. минуту, спортским жаргоном речено, отворио и затворио ову утакмицу. Уз пут је забележио још пет асистенција и заслужено понео епитет играча утакмице.

Економац је још једном демонстрирао снагу и доминацију, па је симпатичним Смедеревцима, како је време одмицало, остајало све мање снаге и воље за игром. Силну партију и те како те су знали да искористе најбољи стрелац “студената” Рајић, Бразилац Де Соуза, Ракић, Бојовић, Цветановић и Младеновић.

Тренер Економца Иван Божовић истиче да га радује чињеница да његови пулени играју “како он свира” и да је атмосфера у клубу веома позитивна. Нови играчи, Слободан Јањић и Владимир Лазић привикавају се на начин рада и игру Економца, и сада је већ очигледно да ће представљати значајнију карику нашег састава у наставку такмичења.

У наредном колу Економац је требало да се на свом терену састане са нишким Наисусом, који је у прошлом колу намучио тренутно водећу екипу првенства београдски Марбо. Међутим, та утакмица је одложена.

ДРУГА ЛИГА ЗАПАД

Срећа на страни Машинца

ПОЧЕЛО је и првенство Друге футсалске лиге, али крагујевачки Машинац је старт другог дела сезоне одложио за 19. фебруар, када ће се у Краљеву састати са истоименом екипом, у борби за шампионску титулу. Иначе, сусрет осмог кола са екипом Ужица на гостовању није игран због болести већег броја наших играча, а нови термин дуела биће накнадно утврђен.

Ипак, оно што радује љубитеље овог клуба јесте чињеница да је Краљево, директни ривал за титулу, поражен од Бајине Баште са 3:0, чиме је, на индиректан начин, помогао Крагујевчанима.

С. М. С.

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР МИЛОЈЕВИЋ

Чика Мата, Крагујевац, Србија... Свет

Крагујевачки стрелци обележавају редак јубилеј - 130 година од оснивања. Тим поводом, током 2011. године биће одржано низ манифестација, а оно што у овом клубу данас истичу, јесте континуитет и ентузијазам који никада у историји није изостао

Разговарао Саша М. Соковић

Стрељачка дружина основана је 1881. године, а од 1945. године носи име "Чика Мата", у знак сећања и поштовања на Матеју Марковића, који је као стрелац и као човек обележио једно време и, по речима људи из клуба, исписао златне странице историје крагујевачког стрељаштва.

- У клубу имамо прегршт фотографија и записа који говоре о тим временима. Матеја Марковић је био и олимпијац, 1912. у Лондону. Остало је записано да га је по повратку на станици у Београду дочекао лично крај, честитао му и поклонио тепих. Чика Мата је, иначе, стрељан 20. октобра 1941. године у данашњем насељу Централна радионица са своја два сина. Од 1945. године одлучено је да клуб носи име овог врсног стрелца, крагујевачке легенде у сваком смислу - уводи нас у раговор на ову тему Александар Милојевић, потпредседник СД "Чика мата".

Како је изгледало стрељаштво у Крагујевцу током 19. века.

- Стрелиште се тада налазило на месту садашње боксерске сале у Великом парку. Грудобран је био на месту данашњих трибина помоћног стадиона Радничког. Пуцало се на 300 метара војним наоружањем, али прилагођеном спортском програму. У клубу постоји чак и тапија из 1886. године, која се односи на власништво над тим земљиштем…

Стрељачки клуб имао је некада и друге активности.

- Посебно у време између два рата. Крагујевачки стрелци су вршили обуку становништва у гађању из пушке.

Да се вратимо у време садашње. Низ активности планиран је ове године у знак прославе јубилеја.

- Ово је управо једна од њих. Драго нам је што смо угостили све оно што ваља данас у Србији у овом спорту. У свим дисциплинама и свим категоријама. Већ почетком марта организоваћемо и традиционални Застава Куп, а током године биће још по нешто од занимљивих такмичења.

Ове године установићете и славу клуба.

- Да. И то ће бити први пут после тачно 70 година, да стрелци наставе да славе своју славу. А то је, по свим подацима из клупске историје, Ђурђевдан.

Дуга и успешна клупска историја донела вам је и бројна признања.

- У витринама имамо преко 170 пехара. Ни једна година од како је клуб основан, није била без првака државе, у екипној или појединачној конкуренцији. Толико генерација, врхунских стрелаца је изашло из крагујевачког стрељаштва…

Оно што посебно желим да нагласим, а што нам старији стално преносе и уче нас, то је да иза сваког од ових значајних трофеја стоји има Чика Мате, Крагујевца и Србије, на шта смо веома поносни. Такође нам прија и чињеница да смо веома поштовани и уважавани и у свету, на ком год такмичењу да се појавимо.

ЈАСНА ШЕКАРИЋ

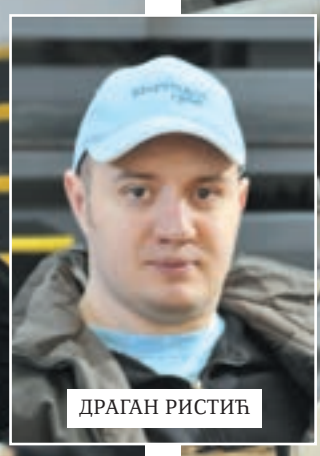

ДРАГАН РИСТИЋ

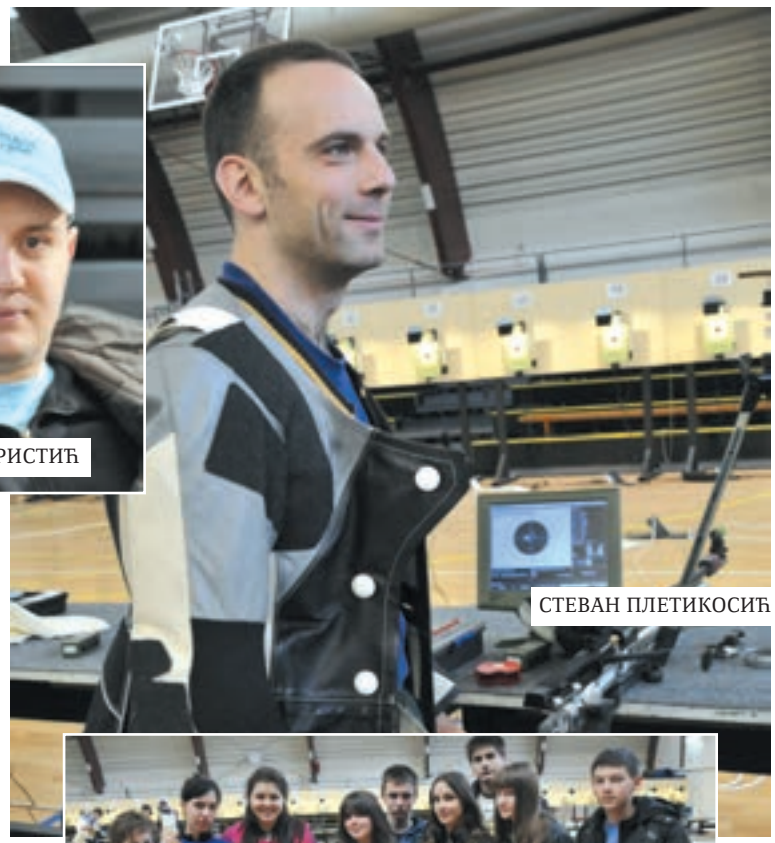

СТЕВАН ПЛЕТИКОСИЋ

ОНИ СУ БУДУЋНОСТ КРАГУЈЕВАЧКОГ СТРЕЉАШТВА

Фото: М. Јевтовић

ФИНАЛЕ КУПА СРБИЈЕ

Уприличена ревија асова

СТРЕЛЦИ "Чика Мате", а овога пута мислимо на оне који воде рачуна о организационим пословима, дакле људе из управе клуба, одлично су одрадили Финале Купа Србије у Крагујевцу. Угостили су 64 најбољих стрелаца наше државе, који су се надметали у свим категоријама и дисциплинама.

У гађању ваздушним пиштољем није било изненађења. Јасна Шекарић из београдске Црвене звезде је са 485,7 кругова била боља од својих противница, док се у мушкој конкуренцији, у истој дисциплини, најубедљивијим показао Андрија Златић, члан екипе "Алекса Дејовић".

Интересантно је било и у гађању ваздушном пушком. "Партизановка" Андреа Арсовић још једном је потврдила одличну форму, као и Новосађанин Немања Миросављев, који је тријумфовао у мушком такмичењу.

Од крагујевачких стрелаца, Стеван Плетикосић је у гађању ваздушном пушком освојио треће место, Милутин Стефановић је у истој конкуренцији био шести, док је седмо место освојила Андреа Спасојевић у истој дисциплини, али у јуниорској категорији. *С. М. С.*

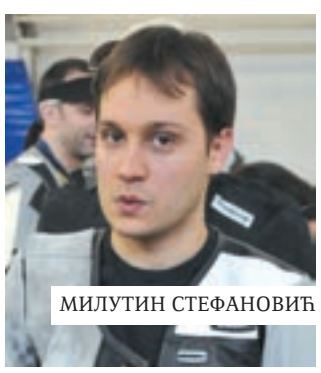

МИЛУТИН СТЕФАНОВИЋ

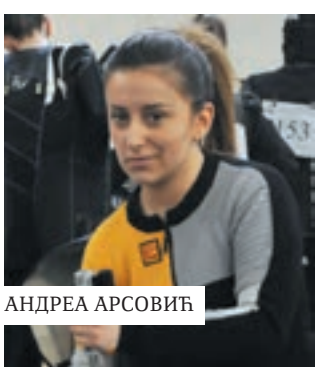

АНДРЕА АРСОВИЋ

АТЛЕТИКА

Крос сигурно у Крагујевцу

КАКО је раније најављено, 55. Балканско првенство у кросу трчаће се 12. марта у Крагујевцу. Озваничење је стигло кроз потписивање Уговора о организацији од стране градоначелника Верољуба Стевановића и генералног секретара Атлетског савеза Србије Слободана Бранковића.

За сада је учешће на овом такмичењу пријавило девет земаља чланица Балканске атлетске федерације и око 259 атлетичара, који ће бити подељени у шест категорија - јуниори и јуниорке, млађи сениори и млађе сениорке, сениори и сениорке.

На крагујевачком Хиподрому јуниори ће трчати стазу дугу четири километара, док је пред сениорском конкуренцијом знатно тежи испит од 10 километара.

В. У. К.

СКИЈАЊЕ

Загревање подно Алпа

УОЧИ старта на 41. Светском првенству у алпским дисциплинама, које се одржава у Гармиш-Партенкирхену, репрезентативка Србије Невена Игњатовић имала је „тренинг" трку у словеначком Церкну. Освојила је 13. место у велеслалому, што је вредело 36,22 ФИС бодова.

Руководство националног тима одлучило је да млада Крагујевчанка, на сусрету најбољих на свету, наступи данас у велеслалому и у суботу у слаломској трци.

М. М.

ШАХ

Појединачно опет код нас

ПРВЕНСТВО Србије у шаху за сениоре биће одржано у хотелу "Шумарице", од 28. фебруара до 13. марта. Играће се 13 кола по Бергеровом систему (свако са сваким), а слободан дан је 5. март.

У конкуренцији 14 играча, титулу првака браниће велемајстор Никола Седлак из Суботице. Право наступа стекли су и велемајстори Никола Седлак, Бобан Богосављевић, Дејан Пикула и Драган Шормаз по пласману са шампионата за 2010, те велемајстори Иван Иванишевић, Роберт Маркуш и Бојан Вучковић на основу најбољег просечног рејтинга на ранг-листи Светске шаховске федерације (ФИДЕ). Поред њих, учешће ће узети и Синиша Дражић, Горан Н. Тодоровић, Бранко Дамљановић, Данило Милановић, Бошко Абрамовић и Лазар Несторовић, који су се за то изборили кроз квалификационе турнире за првенство Војводине, централне Србије и Београда, као и омладински државни првак за 2010. Владимир Луковић.

Наградни фонд са екстра хонорарима износиће чак 795 хиљада динара. У зависности од међународног рејтинга, сваки од шахиста добиће од 15 до 50 хиљада динара, а награде се крећу у распону од осам до 100 хиљада динара за победника.

В. У. К.